

Fremsat den 28. februar 2018 af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og lov om afgift af elektricitet¹⁾

(Styrkelse af rammerne for overvågning af elforsyningssikkerheden og klare regler for sikring af kapacitet, ændringer som følge af forordninger om EU-netregler, flytning af ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet og samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser m.v.)

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 9. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »forsyningssikkerhed« til: »elforsyningssikkerhed«, og »forsyningssikkerheden« ændres til: »elforsyningssikkerheden«.

2. I § 5 indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) *Elforsyningssikkerhed*: Sandsynlighed for, at der er elektricitet til rådighed for forbrugerne, når den efterspørges.«

Nr. 6-21 bliver herefter nr. 7-22.

3. § 8, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) Energinets omkostninger til ydelser efter regler fastsat i medfør af § 30 i denne lov samt omkostninger forbundet med at sikre tilstedeværelsen af en tilstrækkelig elproduktionskapacitet efter Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer.«

4. I § 8, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 22, stk. 5,« til: »§ 22, stk. 7,«.

5. I § 20, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »i nettet«: », jf. dog § 22, stk. 1, nr. 2«.

6. I § 22, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »net,«:

»og den elektricitet, der leveres til elforbrugere eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde,«.

7. I § 22 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. En netvirksomhed skal sikre, at oplysninger om netvirksomhedens realiserede energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre netvirksomheder, distributionsselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, og varmedistributionsvirksomheder med henblik på at kontrollere om en energibesparelse tilskrives mere end en gang.

Stk. 6. Netvirksomheder, distributionsselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, og varmedistributionsvirksomheder skal samlet sikre samkøringen efter stk. 5.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 7-10.

8. I § 22 indsættes efter stk. 8, der bliver stk. 10, som nyt stykke:

»Stk. 11. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser efter stk. 5 og om virksomhedernes gennemførelse af samlet samkøring efter stk. 6.«

9. *Overskriften* til kapitel 5 affattes således:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 55.

»Kapitel 5

Elforsyningssikkerhed og systemansvarlig virksomhed«.

10. § 27 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 27. Energi-, forsynings- og klimaministeren har det overordnede ansvar for elforsyningssikkerheden og fastsætter niveauet herfor.

§ 27 a. Energinet har ansvar for at opretholde det fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed og for at overvåge udviklingen heraf.

Stk. 2. Ved anskaffelse af energi og andre ydelser til at opretholde det fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed anvender Energinet markedsbaserede metoder. Er der kun en virksomhed, der tilbyder ydelser omfattet af 1. pkt., anvender Energinet regulerede priser til betaling for ydelser.

Stk. 3. Energinet skal årligt udarbejde en redegørelse om elforsyningssikkerheden med anbefalinger om det fremtidige niveau herfor.

Stk. 4. Energinet har ansvar for, at der udarbejdes en fejl- og afbrudsstatistik. Netvirksomhederne har pligt til at levere data til brug herfor, hvis statistikken ikke allerede er tilgængelig, og Energinet anmoder herom.

Stk. 5. Energinet kan indhente oplysninger hos brugerne af nettet til varetagelse af sine forpligtelser efter stk. 1 og 3.«

11. I § 27 b, stk. 1, 2. pkt., udgår »mod rimelig betaling«.

12. I § 27 b, stk. 2, 1. pkt., udgår », jf. § 27 a, stk. 1,«.

13. § 27 b, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

14. I § 27 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »ifølge stk. 2« til: »ifølge stk. 2 og Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer«, og 2. pkt. ophæves.

15. § 27 b ophæves.

16. § 27 c, stk. 1-4, ophæves.

Stk. 5-12 bliver herefter stk. 1-8.

17. I § 27 c, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 1, 2. pkt., ændres »som nævnt i stk. 3 og 4« til: »som nævnt i Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer«.

18. § 27 c, stk. 6, der bliver stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Energinet yder rimelig betaling for ydelser relateret til, at godkendte driftstop af transmissions- eller elproduktionsanlæg kræves udskudt eller fremrykket, jf. § 27 b, stk. 1, til at elproduktionsanlæg kræves holdt driftsklare, jf. § 27 b, stk. 3, eller til beslutninger om ændringer af planer eller aktivering af afhjælpende tiltag i medfør af Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer.«

19. § 27 c, stk. 6, der bliver stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Energinet yder rimelig betaling for ydelser relateret til beslutninger om ændringer af planer eller aktivering af afhjælpende tiltag i medfør af Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer.«

20. I § 27 c, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »som er godkendt efter stk. 3,« til: »som er meddelt efter Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer,«.

21. I § 27 c, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »som nævnt i stk. 3-5« til: »som nævnt i stk. 1«, og i 2. pkt. ændres »efter stk. 5« til: »efter stk. 1«.

22. § 27 c, stk. 10 og 11, ophæves.

Stk. 12 bliver herefter stk. 6.

23. I § 27 c indsættes efter stk. 12, der bliver stk. 6:

»Stk. 7. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om krav til afrapportering og nærmere regler om betaling for ydelser i henhold til stk. 2.«

24. § 27 d, stk. 1, affattes således:

»Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udførelse af de opgaver, som påhviler Energinet i medfør af §§ 27 a og 27 c.«

25. § 27 e ophæves.

26. I § 46, stk. 2, 5. pkt., indsættes efter »den markeds-mæssige pris«: », jf. dog stk. 3«.

27. I § 46, stk. 2, 6. pkt., indsættes efter »Den skønmæssigt fastsatte pris«: »eller den pris, Energitilsynet fastsætter efter regler udstedt i medfør af stk. 3,«.

28. I § 46 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om vurdering af markeds-mæssigheden og om fastsættelse af den markeds-mæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markeds-mæssige pris efter stk. 2, for de aftaler, som kollektive elforsynings-virksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter § 22, stk. 1, nr. 5, og for at opfylde regler udstedt i medfør af § 22, stk. 4.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om revisionspligt og om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.«

§ 2

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 6. september 2016, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1399 af 5. december 2017 og senest ved § 3 i lov nr. 1667 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 14 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Et distributionsselskab skal sikre, at oplysninger om distributionsselskabets realiserede energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre distributionsselskaber, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og varmedistributionsvirksomheder med henblik på at kontrollere om en energibesparelse tilskrives mere end en gang.

Stk. 4. Distributionsselskaber, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og varmedistributionsvirksomheder skal samlet sikre samkøringen efter stk. 3.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 5-8.

2. I § 14 indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 8, som nyt stykke:

»Stk. 9. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser efter stk. 3 og om virksomhedernes gennemførelse af samlet samkøring efter stk. 4.«

3. I § 28 c, stk. 2, 5. pkt., indsættes efter »den markeds-mæssige pris«: », jf. dog stk. 4.«

4. I § 28 c, stk. 2, 6. pkt., indsættes efter »Den skønmæssigt fastsatte pris«: », eller den pris Energitilsynet fastsætter efter regler udstedt i medfør af stk. 4.«

5. I § 28 c, stk. 3, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og regler fastsat efter stk. 4«.

6. I § 28 c indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om vurdering af markeds-mæssigheden og om fastsættelse af den markeds-mæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markeds-mæssige pris efter stk. 2, for de aftaler, som naturgasdistributionsselskaber indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter 14, stk. 1, nr. 4, og for at opfylde regler udstedt i medfør af § 14, stk. 2.

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om revisionspligt og om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.«

§ 3

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 523 af 22. maj 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 663 af 8. juni 2017, § 5 i lov nr. 1399 af 5. december 2017 og lov nr. 1677 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 4, indsættes efter »§§ 20, 20 b eller 20 c«: », § 28 b, stk. 4.«

2. I § 28 b, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Energitilsynet fastsætter skønmæssigt en markedsbestemt pris, der kan indregnes i varmedistributionsvirksomhedens priser efter lovens kapitel 4, jf. dog stk. 10, hvis til-

synet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsbestemte vilkår.«

3. I § 28 b indsættes som stk. 6-11:

»Stk. 6. En varmedistributionsvirksomhed skal sikre, at oplysninger om varmedistributionsvirksomhedens realiserede energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre varmedistributionsvirksomheder, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og distributionsselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, med henblik på at kontrollere om en energibesparelse tilskrives mere end en gang.

Stk. 7. Varmedistributionsvirksomheder, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og distributionsselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, skal samlet sikre samkøringen efter stk. 6.

Stk. 8. Energi-, forsynings- og klimaministeren fører tilsyn med overholdelsen af stk. 1, 3 og 6, samt regler udstedt i medfør af stk. 2 og 9, og kan påbyde, at manglende overholdelse bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i forbindelse med tilsynet eller behandling af klager indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver hos varmedistributionsvirksomheder.

Stk. 9. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser efter stk. 6 og om virksomhedernes gennemførelse af samlet samkøring efter stk. 7.

Stk. 10. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om vurderingen af markedsbestemtheden og om fastsættelse af den markedsbestemte pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsbestemte pris efter stk. 5, for de aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter stk. 1 og for at opfylde regler udstedt i medfør af stk. 2.

Stk. 11. Til brug for vurdering af aftalers markedsbestemthed, jf. stk. 4, kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte regler om revisionspligt og om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.«

§ 4

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 9. februar 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 52, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 27 c, stk. 8, 2. pkt.« til: »§ 27 c, stk. 4, 2. pkt.«

§ 5

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 1667 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 1*, ændres »eget forbrug af elektricitet.« til: »eget forbrug af elektricitet, jf. dog 3. pkt.«

2. I § 7, *stk. 1*, indsættes som 3. og 4. *pkt.*:

»Forbruget af elektricitet hos forbrugere, som er tilsluttet transmissionsvirksomhedens net, måles af en netvirksomhed, hvis netvirksomheden har ansvaret for at foretage disse målinger efter regler i eller regler udstedt i medfør af lov om elforsyning. Netvirksomheden stiller løbende oplysninger

om det målte forbrug til rådighed for transmissionsvirksomheden.«

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 15 og nr. 19.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund og hovedlinjer i lovforberedelsen
 - 2.1. Styrkede rammer for overvågning af elforsyningssikkerheden og klare regler for sikring af kapacitet
 - 2.2. Ændringer som følge af forordninger om EU-netregler
 - 2.3. Flytning af ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet
 - 2.4. Samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser og markedsmæssige vilkår i aftaler om energibesparelser
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Styrkede rammer for overvågning af elforsyningssikkerheden og klare regler for sikring af kapacitet
 - 3.1.1. *Gældende ret*
 - 3.1.2. *El-reguleringsudvalgets anbefalinger og anbefalinger fra arbejdsgruppe om metoder, begreber og beregninger omkring elforsyningssikkerheden i Danmark*
 - 3.1.3. *Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.2. Ændringer som følge af forordninger om EU-netregler
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.2. *EU's umiddelbart gældende netregler (forordninger)*
 - 3.2.3. *Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.3. Flytning af ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet
 - 3.3.1. *Gældende ret*
 - 3.3.2. *Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.4. Samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser
 - 3.4.1. *Gældende ret*
 - 3.4.2. *Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 3.5. Markedsmæssige vilkår i aftaler om energibesparelser
 - 3.5.1. *Gældende ret*
 - 3.5.2. *Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og lov om afgift af elektricitet.

Lovforslaget følger bl.a. op på to anbefalinger fra El-reguleringsudvalgets rapport »En fremtidssikret regulering af el-sektoren« (december 2014), der følger op på Energiaftalen af 2012. Forslaget følger endvidere op på regeringens forsy-

ningsstrategi »Forsyning for fremtiden – en forsyningssektor for borgere og virksomheder« (september 2016) og »Aftale af 16. december 2016 om Energiselskabernes energispareindsats mellem energi-, forsynings- og klimaministerien og net- og distributionsvirksomhederne inden for el, naturgas, fjernvarme og olie repræsenteret ved Dansk Energi, HMN GasNet, Dansk Gas Distribution, NGF Nature Energy, Dansk Fjernvarme, Foreningen af Danske Kraftvarmeværker samt Energi- og olieforum«, herefter benævnt energispareaftalen af 2016. Lovforslagets primære formål er at sikre et fortsat højt niveau for elforsyningssikkerheden, bl.a. gennem et styrket grundlag for politiske og administrative be-

slutninger på området, øget fokus på at fremme markedsbaserede tiltag og et mere effektivt tilsyn gennem klarere og mere transparente regler. Med lovforslaget foreslås indsat en bestemmelse i lov om elforsyning om, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter niveauet for elforsyningssikkerheden. Det foreslås endvidere, at Energinet fremover skal udarbejde en årlig redegørelse om elforsyningssikkerheden og anvende markedsbaserede metoder ved indkøb af ydelser, hvis betaling, der med lovforslaget ligeledes fastsættes overordnede bestemmelser om. Endelig foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indhold og udarbejdelse af Energinets årlige redegørelse om elforsyningssikkerheden og om betaling for Energinets indkøb af ydelser. Denne del af lovforslaget følger op på Energiaftalen fra 2012 som udmøntet i El-reguleringsudvalgets anbefalinger nr. 11 og 12 og på princip 4 i regeringens forsyningsstrategi.

Endvidere skal lovforslaget sikre, at der ikke i lov om elforsyning er bestemmelser, der regulerer forhold, der er reguleret i to forordninger om systemdrift og -planlægning (såkaldte netregler) udstedt af EU-kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2009/714 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling (herefter benævnt elforordningen).

Der er dels tale om Kommissionens forordning nr. 2017/1485 af 2. august 2017 om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer (herefter benævnt SOGL). Denne forordning trådte i kraft den 14. september 2017. Forordningens bestemmelser finder anvendelse på forskellige nærmere angivne tidspunkter, som strækker sig fra tidspunktet for forordningens ikrafttræden og indtil 2020. Dels er der tale om en bestemmelse i Kommissionens forordning nr. 2015/1222 af 24. juli 2015 om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger (herefter benævnt CACM), som trådte i kraft den 13. august 2015. Bestemmelsen finder anvendelse fra 6. januar 2018.

Med lovforslaget vil der derfor ske ophævelse og justering af §§ 27 a – 27 c i lov om elforsyning om systemansvarlig virksomhed, som i vidt omfang regulerer forhold, der også reguleres i SOGL og CACM. Ved at ophæve og justere disse bestemmelser i lov om elforsyning undgås dobbeltregulering, og det undgås, at der kan opstå en usikkerhed om reglerens anvendelse hos dem, som kan påberåbe sig forordningerne. Forslaget understøtter således EU-kommissionens ønske om et velfungerende indre energimarked i Europa med harmoniserede fælles regler.

Denne del af lovforslaget medfører en konsekvensændring i lov om fremme af vedvarende energi.

Endvidere skal lovforslaget sikre en mere hensigtsmæssig rollefordeling i forhold til håndtering af måling af elektricitet hos elforbrugere, der er direkte tilsluttet transmissionsnettet. Med forslaget foreslås derfor en ændring af lov om

elforsyning, der indebærer, at ansvaret for måling af elektricitet hos disse elforbrugere bliver en del af netvirksomhedernes bevillingsmæssige aktiviteter. Forslaget indebærer, at ansvaret overføres fra transmissionsvirksomhederne, hvilket konkret er Energinet, til elnetvirksomhederne. Den ændrede placering af ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere, der er direkte tilsluttet transmissionsnettet, vil for enkelte af disse elforbrugere kunne medføre, at de fremover vil blive opkrævet bidrag til energispareordningen, hvilket de ikke er blevet tidligere. Forslaget medfører ligeledes en konsekvensændring af lov om afgift af elektricitet.

Lovforslaget skal endelig styrke muligheden for at føre effektiv kontrol med energispareordningens efterlevelse. Denne del af lovforslaget følger op på energispareaftalen af 16. december 2016. Med lovforslaget foreslås det, at energiselskaberne får en pligt til at sikre samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, således at det sikres, at den samme energibesparelse ikke tæller med flere gange og dermed udløser flere tilskud. Desuden bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om vurderingen af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris og vilkår for de aftaler, energiselskaberne indgår til realisering af energibesparelser under energispareordningen. Endelig fastsættes i lov om varmforsyning en pligt for energi-, forsynings- og klimaministeren til at føre tilsyn med varmedistributionsvirksomhedernes realisering af energibesparelser, herunder en adgang til at udstede påbud som led i varetagelsen af dette tilsyn. Der indføres samtidig hjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan indhente nødvendige oplysninger hos varmedistributionsvirksomheder til brug for tilsynet.

2. Baggrund og hovedlinjer i lovforberedelsen

2.1 Styrkede rammer for overvågning af elforsyningssikkerheden og klare regler for sikring af kapacitet

Som en del af energiaftalen af 22. marts 2012 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti blev det besluttet at gennemføre et dybdegående eftersyn af reguleringen af den danske elforsyningssektor med henblik på at sikre incitamentter til grøn omstilling, omkostningseffektivitet, konkurrence og forbrugerbeskyttelse. Som opfølgning på aftalen blev El-reguleringsudvalget nedsat. Udvalget, der bestod af branchens interessenter, sagkyndige, forbrugerrepræsentanter og myndigheder, offentliggjorde den 1. december 2014 sin rapport »En fremtidssikret regulering af elsektoren«, hvori udvalget fremlagde en analyse af den gældende regulering samt en række anbefalinger til en ny regulering af elsektoren, herunder anbefalinger om styrkede rammer for overvågning af elforsyningssikkerheden og klare regler for sikring af kapacitet.

Det fremgår af El-reguleringsudvalgets hovedanbefaling nr. 11 om styrkede rammer for overvågningen af elforsynings-

sikkerheden, at Energinet skal styrke overvågningen af udviklingen i elforsyningssikkerheden og hvert år udarbejde en redegørelse til ministeren, der beskriver elforsyningssikkerheden med hensyn til nærmere fastlagte forhold. El-reguleringsudvalget anbefalede endvidere, at ansvaret for at sikre elforsyningssikkerheden tydeliggøres og præciseres i lovgivningen. Endelig fremgår det af El-reguleringsudvalgets hovedanbefaling nr. 12, at der skal være klare regler og procedurer for sikring af tilstrækkelig elproduktionskapacitet i en fremtid med en stærkt forøget brug af vedvarende energi.

Som opfølgning på anbefalingerne har Energistyrelsen i samarbejde med de væsentligste interessenter i elsektoren (Dansk Energi, Dansk Fjernvarme, DI, Danmarks Vindmølleforening, Energinet, Forbrugerrådet Tænk, Landbrug & Fødevarer og Vindmølleindustrien) gennemført en analyse af elforsyningssikkerheden i Danmark. Analysen resulterede i rapporten »Elforsyningssikkerhed i Danmark« fra juli 2015, som bl.a. indeholder en række anbefalinger til det nærmere indhold af den årlige redegørelse fra Energinet til energi-, forsynings- og klimaministeren om elforsyningssikkerheden, som El-reguleringsudvalget har anbefalet bliver udarbejdet.

Endelig fremgår det af princip 4 i regeringens forsyningsstrategi, at der skal tilsigtes en robust regulering af forsyningsikkerheden. Dette indebærer ifølge forsyningsstrategien bl.a., der i relevant omfang skal opstilles klare og langsigtede mål og krav til forsyningsikkerhed i reguleringen, bl.a. på baggrund af samfundsøkonomiske analyser.

2.2 Ændringer som følge af forordninger om EU-netregler

EU-kommissionen har udstedt en række forordninger (såkaldte netregler) med hjemmel i elforordningen. SOGL og CACM har relevans for dette lovforslag.

Netreglerne afspejler elforordningens mål om et velfungerende indre energimarked i Europa, som opnås ved et bindende samarbejde og harmoniserede fælles regler. Netreglerne har til formål at etablere fælleseuropæiske regler for alle, der er involveret i at drive, planlægge eller bruge det europæiske elsystem. Netregler regulerer en række forhold om tilslutning til el-nettet, drift af el-nettet og markedet for handel med elektricitet.

Efter TEUF artikel 288 er en forordning almenyldig og umiddelbart gældende i hver medlemsstat. Med lovforslaget ophæves bestemmelser i lov om elforsyning, som fremover reguleres ved EU-netreglerne (forordninger), for at sikre, at der ikke er modstridende national regulering eller dobbeltregulering, når forordningernes bestemmelser får virkning.

2.3 Flytning af ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet

I Danmark er der 25 elforbrugere, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet.

Energinet forestår måling af elektricitet hos 10 elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet i det vestlige Danmark. De elforbrugere, som Energinet måler elektricitet hos, er produktionskunder med eget forbrug, de såkaldte egenproducenter, dvs. kraftvarmeværker og vindmølleparker.

For de resterende 15 elforbrugere, der er direkte tilsluttet transmissionsnettet, og som primært er lokaliseret i den østlige del af Danmark, står netvirksomheder for håndteringen af måling af elektricitet. Opgaven er af historiske årsager blevet håndteret af netvirksomheder, men der er også indgået skriftlige aftaler herom mellem Energinet og de pågældende netvirksomheder.

Af de samlet set 25 elforbrugere hører flere til i samme virksomhed, f.eks. Banedanmark. Banedanmarks elforbrug måles således af fem forskellige netvirksomheder og indgår som 5 af de 25 elforbrugere, som på landsplan er direkte tilsluttet transmissionsnettet.

På baggrund af Energistyrelsens godkendelse af en overdragelse af netbevilling i 2009 er der hos netvirksomhederne skabt en forståelse om, at netvirksomheder kan have ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet. Energistyrelsen genoptog afgørelsen om godkendelsen af overdragelse af netbevillingen i 2017 og præciserede, at ansvaret påhviler transmissionsvirksomhederne, og ikke er en del af netvirksomhedernes bevilling.

2.4 Samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser og markedsmæssige vilkår i aftaler om energibesparelser

Det fremgår af pkt. 12.10 i energispareaftalen af 2016, at energiselskabernes såkaldte samarbejdsorganer, som er sammenslutninger af energiselskaberne inden for hver energiart, årligt gennemfører en samkøring af alle sager om realiserede energibesparelser på tværs af brancher for at sikre mod dobbelttælling. For at sikre at energiselskaberne forpligtes til og kan foretage den aftalte samkøring af oplysninger, skal der tilvejebringes en hjemmel for sikre, at netvirksomheder, naturgasdistributionsselskaber og varmedistributionsvirksomheder samkører oplysninger, herunder personoplysninger om realiserede energibesparelser.

Lovforslaget etablerer desuden hjemmel til at udstede regler om dokumentation for, at aftaler på energispareområdet er indgået på markedsmæssige vilkår. Denne del af lovforslaget følger op på Rigsrevisionens beretning, nr. 23/2016 om energispareordningen til Folketinget, hvoraf det på side 3 fremgår, at Statsrevisorerne finder det særdeles relevant, at Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet i juni 2017 har ændret reglerne og styrket tilsynet med energispareordningen. For yderligere at skærpe tilsynet foreslås det at styrke Energitilsynets mulighed for at påse markedsmæssigheden

af de aftaler, som de kollektive elforsyningsvirksomheder, naturgasdistributionselskaber og varmedistributionsvirksomheder indgår med henblik på opfyldelse af forpligtelser til at realisere energibesparelser. Det foreslås derfor at styrke Energitilsynets muligheder for at påse spørgsmål om markedsmæssighed og sikre effektivitet og transparens i Energitilsynets sagsbehandling samt at sikre forudsigelighed og klarhed for virksomhederne i forhold til hhv. dokumentationskrav, Energitilsynets fastsættelse af en markedsmæssig pris og konsekvenser ved manglende overholdelse af reglerne.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1 Styrkede rammer for overvågning af elforsynings sikkerheden og klare regler for sikring af kapacitet

3.1.1 Gældende ret

Det fremgår af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (herefter eldirektivet), at medlemsstaterne sikrer overvågningen af forsynings sikkerheden. Overvågningen efter artikel 4 omfatter navnlig udbuds/efterspørgselsbalancen på det nationale marked, den forventede fremtidige efterspørgsel og den påtænkte supplerende kapacitet, der er under planlægning eller etablering, såvel som nettenes kvalitet og vedligeholdelsesniveau samt foranstaltninger til dækning af perioder med særlig høj efterspørgsel og til afhjælpning af bortfald af forsyninger fra en eller flere leverandører. De kompetente myndigheder skal i medfør af artikel 4 årligt offentliggøre en rapport, der angiver resultaterne af overvågningen samt eventuelle trufne eller påtænkte foranstaltninger. Rapporten skal sendes til EU-kommissionen. Eldirektivets art. 4 er bl.a. implementeret i § 27 a i lov om elforsyning, hvorefter Energinet har forpligtelsen til at varetage elforsynings sikkerheden. Energinet udarbejder en årlig redegørelse om forsynings sikkerhed, der sendes til EU-kommissionen i overensstemmelse med eldirektivets art. 4. Redegørelsen sendes endvidere til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, dvs. Energistyrelsen.

Energi-, forsynings- og klimaministeren har det overordnede ansvar for elforsynings sikkerheden og fører efter § 51, stk. 1, tilsyn med den virksomhed, som Energinet udøver i medfør af lov om elforsyning, regler udstedt i medfør af loven og bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling. Kompetencen til at føre dette tilsyn er delegeret til Energistyrelsen, jf. § 3, stk. 1, nr. 5, i bekendtgørelse nr. 1512 af 15. december 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan efter § 27 d, stk. 2, i lov om elforsyning fastsætte regler om, at Energinet skal iværksætte nærmere angivne foranstaltninger, hvis disse foranstaltninger anses for nødvendige for at opretholde en tilstrækkelig elforsynings sikkerhed. Bestemmelsen giver imidlertid ikke ministeren mulighed for at fastsætte et konkret mål for elforsynings sikkerheden, eller at pålægge Energinet at fastsætte et konkret mål.

Energi-, forsynings- og klimaministeren skal i medfør af stk. 3 godkende de foranstaltninger, som Energinet iværksætter efter stk. 2. Ministerens beføjelser efter § 27 d er delegeret til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 1512 af 15. december 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser. Hjemlen til at fastsætte regler efter § 27 d, stk. 2, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 891 af 17. august 2011 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. og bekendtgørelse nr. 1296 af 10. december 2014 om foranstaltninger til opretholdelsen af elforsynings sikkerheden.

Den tekniske overvågning af opretholdelse af elforsynings sikkerheden varetages af Energinet som systemansvarlig virksomhed, jf. § 27 a, stk. 1, i lov om elforsyning. Energinet varetager i medfør af § 2, stk. 2, i lov om Energinet opgaverne som systemansvarlig virksomhed. Den systemansvarlige virksomhed er i medfør af § 5, stk. 1, nr. 16, i lov om elforsyning defineret som den virksomhed, der har det overordnede ansvar for at opretholde forsynings sikkerhed og en effektiv udnyttelse af et sammenhængende elforsyningssystem.

Efter § 27 a, stk. 1, i lov om elforsyning, er Energinet således teknisk ansvarlig for elforsynings sikkerheden og skal for at opfylde denne forpligtelse dels opretholde den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningssystem og dels sikre tilstedeværelsen af en tilstrækkelig produktionskapacitet i det sammenhængende elforsyningssystem.

Sikring af tilstrækkelig produktionskapacitet på elområdet er reguleret i §§ 27 b og 27 c i lov om elforsyning, der giver Energinet en række beføjelser over for elproduktionsanlæg med henblik på at sikre tilstedeværelsen af tilstrækkelig kapacitet.

Blandt andet kan elproduktionsanlæg med en kapacitet på mere end 25 MW ikke tages ud af drift i længere tid uden godkendelse fra Energinet. Ligeledes kan Energinet mod betaling kræve godkendte driftsstop udskudt eller fremrykket, at anlæg holdes driftsklare og at elproduktionsvirksomhederne ændrer omfang af produktion eller igangsætter produktion, hvis dette er nødvendigt af hensyn til forsynings sikkerheden.

Betalingsbestemmelserne i relation til sikring af kapacitet på kort sigt har forskellig ordlyd. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2. om ophævelse af bestemmelser som følge af EU-netreglerne.

Det bemærkes, at ansvaret for elforsyningssikkerheden på distributionsniveau varetages af netvirksomhederne i medfør af bl.a. §§ 20 og 22 i lov om elforsyning. Energitilsynet fastsætter i medfør af regler fastsat i medfør af § 69, i lov om elforsyning, et niveau for leveringskvalitet, som Energitilsynet fører tilsyn med, om netvirksomhederne efterlever. Der sker ikke med lovforslaget ændring i opgavevaretagelsen på distributionsniveau og for Energitilsynets overvågning heraf.

3.1.2 El-reguleringsudvalgets anbefalinger og anbefalinger fra arbejdsgruppe om metoder, begreber og beregninger omkring elforsyningssikkerheden i Danmark

I sin hovedanbefaling nr. 11 i rapporten »En fremtidssikret regulering af elsektoren«, anfører El-reguleringsudvalget bl.a., at Energinet skal styrke overvågningen af udviklingen i elforsyningssikkerheden og hvert år udarbejde en redegørelse, der beskriver elforsyningssikkerheden med hensyn til nærmere fastlagte forhold.

El-reguleringsudvalget anbefaler videre, at ansvarsfordelingen mellem energi-, forsynings- og klimaministeren, Energistyrelsen og Energinet med at sikre elforsyningssikkerheden tydeliggøres og præciseres i lovgivningen.

I anbefalingerne blev det tillige konstateret, at ministeren ikke har en klar hjemmel til at fastsætte niveauet for elforsyningssikkerhed.

For at styrke overvågningen af elforsyningssikkerheden anbefaler udvalget videre, at Energinet årligt skal udarbejde og offentliggøre statistiske opgørelser af relevante data, som berører elforsyningssikkerheden, og at ansvaret for at opretholde en pålidelig fejl- og afbrudsstatistik skal placeres hos Energinet. Statistikken skal også rapportere om såkaldte tæt-på hændelser, hvorved forstås hændelser, hvor det kunne være gået galt.

Endelig anbefaler El-reguleringsudvalget, at begrebet »elforsyningssikkerhed« bliver defineret i loven, således at der sikres en ensartet rapportering og overvågning. El-reguleringsudvalget foreslår, at elforsyningssikkerhed defineres som »sandsynligheden for, at der er el til rådighed, når forbrugeren efterspørger det«.

I hovedanbefaling nr. 12 anfører El-reguleringsudvalget, at der skal være klare regler og procedurer for sikring af kapacitet. Udvalget anbefaler, at der fastsættes kriterier og procedurer for, hvordan Energinet og Energistyrelsen kan beslutte at sikre tilstrækkelig kapacitet til at varetage elforsyningssikkerheden ved at holde anlæg inde på markedet. Dette skal ifølge udvalget omfatte regler for udmåling af den compensation, som de berørte ejere af denne kapacitet vil være berettiget til.

Som opfølgning på El-reguleringsudvalgets hovedanbefaling nr. 11 nedsatte Energistyrelsen en arbejdsgruppe med

de væsentligste interessenter i elsektoren (Dansk Energi, Dansk Fjernvarme, DI, Danmarks Vindmølleforening, Energinet, Forbrugerrådet Tænk, Landbrug & Fødevarer og Vindmølleindustrien). Arbejdsgruppen gennemførte en analyse af elforsyningssikkerheden i Danmark. Analysen resulterede i rapporten »Elforsyningssikkerhed i Danmark« fra juli 2015, der indeholder en række anbefalinger til, hvilke forhold en fremtidig redegørelse for elforsyningssikkerhed bør beskrive.

Det er i rapporten beskrevet, at elforsyningssikkerhed består af to hovedelementer; systemtilstrækkelighed og systemsikkerhed. Systemtilstrækkelighed er elsystemets evne til at dække forbrugernes samlede efterspørgsel og kan underopdeles i effekttilstrækkelighed og nettilstrækkelighed. Effektilstrækkelighed forstås som elsystemets evne til at producere tilstrækkelig elektricitet til forbrugerne på de tidspunkter, hvor der er behov for den. Nettilstrækkelighed er transmissions- og distributionssystemets evne til at transportere tilstrækkelig elektricitet fra der, hvor den produceres fra, til der, hvor den efterspørges. Systemsikkerhed består af de delelementer; evnen til at klare udfald af systemelementer og evnen til at klare pludselige forstyrrelser.

Arbejdsgruppen, som var enig i El-reguleringsudvalgets forslag til definition af elforsyningssikkerhed, kom med fem overordnede anbefalinger til udarbejdelsen af fremtidige prognoser for effekttilstrækkelighed.

For det første anbefalede arbejdsgruppen, at der anvendes en sandsynlighedsbaseret metode i prognoser for effekttilstrækkelighed. Historisk er effekttilstrækkelighed blevet vurderet ved hjælp af kapacitetsbalancer, hvor antallet af megawatt fra termiske produktionsanlæg summeres og sammenlignes med det maksimale forbrug. Denne metode er ikke længere retvisende, idet mangel på kapacitet ikke nødvendigvis forekommer i spidsbelastningsperioden eller i timer, hvor det er vindstille. En sandsynlighedsbaseret tilgang, som inddrager flere variabler, herunder kraftværker, vind, sol, de internationale forbindelser og transmissionsnettet, vil ifølge arbejdsgruppen være en mere retvisende metode.

For det andet anbefalede arbejdsgruppen, at afrapportering omkring effekttilstrækkelighed opgøres som hyppigheden af forventet effektmangel og forventet ikkeleveret energi. En sandsynlighedsbaseret tilgang til effekttilstrækkelighed beregner risikoen for, at der opstår effektmangel i en given periode (LOLP; Loss-Of-Load-Probability) samt den forventede mængde af ikke-leveret energi (EUE; Expected Unserved Energy). Begge mål for effekttilstrækkelighed kan omregnes til et antal minutter pr. år. Beregnede værdier af EUE for fremtidige år kan i princippet sammenlignes med den historiske opgørelse af elforsyningssikkerhed i minutter.

For det tredje anbefalede arbejdsgruppen, at ved udarbejdelse af prognoser for effekttilstrækkelighed suppleres forudsætningerne med en række følsomheder, der afspejler de væsentligste usikkerheder i forhold til sikring af effekttilstrækkeligheden fremover. Forudsætninger anvendt i effekt-

tilstrækkelighedsanalyser har stor betydning for resultaterne. Eftersom der er stor usikkerhed omkring forudsætningerne, er det vigtigt, at der suppleres med en række følsomheder, som afspejler denne usikkerhed. Følsomhedsanalyserne kan omfatte ændringer i enkelte parametre en ad gangen for at belyse, hvordan usikkerheden i forudsætningerne påvirker resultaterne i prognoser for effektilstrækkelighed. Det anbefales, at følsomhedsanalyserne gennemføres inden for emnerne produktionskapacitet i Danmark, internationale forbindelser, forbrugsfleksibilitet og produktionskapacitet i udlandet.

For det fjerde anbefalede arbejdsgruppen, at prognoser for effektilstrækkelighed bør udarbejdes i overensstemmelse med krav til afrapportering om effektilstrækkelighed, som Danmark har forpligtet sig til internationalt, i det omfang det er hensigtsmæssigt. På internationalt plan er der flere overvejelser om at udarbejde en fælles metode til at opgøre effektilstrækkeligheden, blandt andet i ENTSO-E og Energiunionen.

For det femte anbefalede arbejdsgruppen, at prisfleksibelt forbrug så vidt muligt bør inddrages i prognoser for effektilstrækkelighed og sammenlignes med alternative tiltag til at opnå det ønskede niveau af elforsyningssikkerhed, når der er tilstrækkelig viden og data omkring potentialet for prisfleksibelt forbrug.

For så vidt angår rapportering af elforsyningssikkerheden anbefalede arbejdsgruppen endvidere, at afbrudsstatistikken bør fordeles på årsager, og gengives for en længere periode end 10 år og inkludere antallet af afbrudsminutter forårsaget af manglende effekt. Det skal give en større gennemsigthed i udvikling i effektilstrækkelighed over tid og kan også bidrage til at forbedre metoden og modellen. Endelig anbefalede arbejdsgruppen, at Energinet i afrapporteringen bør inddrage relevante indikatorer for tilstanden af elforsyningssikkerhed i Danmark. I afrapporteringen om elforsyningssikkerheden bør det fremgå, om det har været nødvendigt at anvende mindre eller større indgreb i den almindelige markedsfunktion for at sikre balance mellem udbud og efterspørgsel.

3.1.3 Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets opfattelse, at et højt niveau af elforsyningssikkerhed skaber værdi for Danmark og derfor skal opretholdes. Et fortsat højt niveau af elforsyningssikkerhed har stor betydning i et energisystem med stadig stigende mængder vedvarende energi og medvirker til, at virksomheder, husholdninger og samfundets institutioner kan fokusere på deres kerneopgaver i tiltro til en stabil elforsyning.

Der er behov for en klar ansvarsfordeling i arbejdet med sikring af elforsyningssikkerheden, herunder at der indsættes en bestemmelse i lov om elforsyning om, at energi-, forsy-

nings- og klimaministeren fastsætter elforsyningssikkerhedsniveauet, hvilket vil ske i form af et konkret mål. Af hensyn til elforbrugernes elregning er det afgørende, at niveauet fastlægges ud fra en vurdering af omkostningerne til, at niveauet ud fra en sandsynlighedsbetragtning opretholdes, og at tiltag igangsat til at realisere niveauet udvælges ud fra hensynet til omkostningseffektivitet. Det er derfor ministeriets vurdering, at der skal være større fokus på at sikre transparens af gevinster og omkostningerne af elforsyningssikkerheden, både på kort og lang sigt, og på hvilke foranstaltninger, der er tilgængelige til at sikre en sandsynlig opretholdelse af niveauet, samt fordele og ulemper ved at implementere disse.

Som det fremgår ovenfor, jf. afsnit. 3.1.1, har energi-, forsynings- og klimaministeren det overordnede ansvar for elforsyningssikkerheden og kan efter § 27 d, stk. 2, i lov om elforsyning fastsætte regler om, at Energinet skal iværksætte nærmere angivne foranstaltninger, hvis disse foranstaltninger anses for nødvendige for at opretholde en tilstrækkelig forsyningssikkerhed. Derimod har ministeren ikke mulighed for efter gældende ret at fastsætte et konkret mål for elforsyningssikkerheden, eller at pålægge Energinet at fastsætte et konkret mål.

I dag sætter Energinet niveauet for elforsyningssikkerheden i form af et konkret mål som en del af sit ansvar for at opretholde elforsyningssikkerheden. Dette modvirker efter Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering udførelsen af et effektivt tilsyn på området, herunder af at niveauet for elforsyningssikkerhed planlægges opretholdt på den mest omkostningseffektive måde.

Ansvarsfordelingen mellem ministeren og Energinet bør derfor tydeliggøres i lov om elforsyning, og det bør fremgå af lovgivningen, at ministeren fastsætter niveauet for elforsyningssikkerheden.

Der er endvidere behov for at styrke det grundlag, som energi-, forsynings- og klimaministeren vil få brug for til fastsættelse af et niveau for elforsyningssikkerheden og godkendelse af tiltag til den planlagte opfyldelse af niveauet for elforsyningssikkerheden.

Der er ikke i lov om elforsyning fastsat bestemmelser, der pålægger Energinet at udarbejde en årlig redegørelse om elforsyningssikkerheden med krav til det nærmere indhold. Energinet udarbejder allerede en redegørelse om elforsyningssikkerheden, men rammerne for redegørelsen bør styrkes, og den skal fremadrettet indeholde anbefalinger til elforsyningssikkerhedsniveauet.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet er endvidere enig med El-reguleringsudvalget i, at regler og procedurer for sikring af elforsyningssikkerheden i driftssituationen skal være klare, og at der skal være klare regler for betaling til aktører, der bidrager til opretholdelse af elforsyningssikkerheden. Der er behov for at sikre, at elforsyningsloven understøtter, at der i markedet gives retvisende prissignaler for re-

alisering af omkostningseffektive bidrag til at sikre et højt niveau for elforsyningsikkerhed. Derudover er der behov for at sikre større transparens omkring efterspørgslen og værdien af de ydelser, der er nødvendige for at opretholde et niveau af elforsyningsikkerhed.

Investeringsbeslutninger i elsystemet er bestemt af de markeder (el, varme og systemydelser), som producenter og forbrugere agerer i, samt den regulering, som er styrende for indtægter og omkostninger. En omkostningseffektiv opretholdelse af elforsyningsikkerheden i takt med omstillingen af elsystemet til en større andel af elproduktion, som produceres fra vedvarende energi, vurderes at kunne understøttes ved, at transparens omkring behov, produktdefinitioner og betaling for levering af ydelser til opretholdelse af elforsyningsikkerheden øges. Dette vurderes at give mulighed for, at flere bidragsydere kan byde ind på markeder for de ydelser, der kræves for at opretholde elforsyningsikkerheden. Ud over termiske værker kan det for eksempel også omfatte vind og sol, fleksibelt forbrug, lagring (f.eks. batterier), eller udlandsforbindelser. Det er vurderingen, at øget konkurrence grundet flere udbydere alt andet lige medfører en højere omkostningseffektivitet i at opretholde elforsyningsikkerheden i et energisystem med en høj andel vedvarende energi.

På baggrund af anbefalingerne fra El-reguleringsudvalget og ministeriets overvejelser ovenfor foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om elforsyning, hvor det fremgår, at ministeren har det overordnede ansvar for elforsyningsikkerheden, og at ministeren fastsætter niveauet, som Energinet har ansvaret for at overvåge og opretholde. En tydelig ramme for planlægning og varetagelse af elforsyningsikkerheden vil understøtte et effektivt tilsyn med Energinets metoder for at fremskrive elforsyningsikkerheden, deres vurdering af behovet for foranstaltninger til opretholdelsen af niveauet og deres udgifter og investeringer til at opretholde niveauet for elforsyningsikkerheden samt gevinsterne herved.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i loven, der pålægger Energinet at udarbejde en redegørelse om elforsyningsikkerheden med anbefalinger om det fremtidige niveau for elforsyningsikkerheden. Redegørelsen bør indeholde en beskrivelse af den historiske udvikling i elforsyningsikkerheden og en analyse af den forventede fremadrettede elforsyningsikkerhed og mulighed for tiltag til en sandsynlig sikring heraf. Herudover bør analyseres muligheden for, at markedet i højere grad kan levere elforsyningsikkerheden. På baggrund af redegørelsen vurderer ministeren, om det fastsatte eller anbefalede niveau skal ændres.

Det foreslås endvidere, at energi-, forsynings- og klimaministerens bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om redegørelsens indhold, herunder forudsætninger og metoden til opgørelsen af elforsyningsikkerheden. Ved udmøntningen af bemyndigelsen vil der blive taget udgangspunkt i anbefalingerne fra arbejdsgruppen som beskrevet i afsnit 3.1.2.

Det forventes således, at der vil blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, at redegørelsen bl.a. dels skal omfatte en statistisk opgørelse af tilstanden for elforsyningsikkerheden, herunder mængden af ikke leveret elektricitet, dels skal rapportere om eventuelle såkaldte tæt-på hændelser, hvor det kunne være gået galt, og hvilke tiltag, der blev igangsat i de pågældende situationer.

Der forventes endvidere fastsat regler om, at redegørelsen skal omfatte en prognose for elforsyningsikkerheden, suppleret med følsomheden overfor ændringer i væsentlige forudsætninger, samt mulige alternative fremskrivninger, baseret på tiltag igangsat for at realisere disse forløb. Herudover forventes fastsat regler om, at Energinet skal redegøre for tiltag, der understøtter markedernes evner til at levere elforsyningsikkerhed. Sidst forventes fastsat regler om, at redegørelsen skal omfatte omkostninger ved tiltagene, der vil sikre opretholdelse af de analyserede niveauer af elforsyningsikkerhed.

Det foreslås tillige, at det indsættes en bestemmelse i loven, der giver Energinet ansvaret for, at der udarbejdes en fejl- og afbrudsstatistik, der bl.a. skal danne baggrund for afrapporteringer vedrørende elforsyningsikkerheden.

Det foreslås, at begrebet elforsyningsikkerhed defineres i loven i overensstemmelse med El-reguleringsudvalgets anbefaling, således at der sikres en ensartet overvågning og afreportering.

Det foreslås, at det i loven præciseres, at Energinet ved anskaffelse af energi og andre ydelser til opretholdelse af det fastsatte niveau for elforsyningsikkerhed anvender markedsbaserede metoder. Kravet om markedsbaserede metoder er ikke nyt, men det vil med lovforslaget blive præciseret, at det gælder ved opretholdelse af det fastsatte niveau for elforsyningsikkerhed, både ved planlægning og i drift.

Der foreslås endvidere fastsat en bestemmelse om, at Energinet i tilfælde af, at der kun er en virksomhed, der tilbyder ydelserne, og derfor manglende prisdannelse på markedet, skal anvende regulerede priser til betaling for ydelser.

En sådan situation kan for eksempel optræde ved meget lokalt behov for visse ydelser.

Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om principperne til fastsættelse af regulerede priser til betaling for ydelser i henhold til bestemmelsen. Den regulerede pris har til formål at sikre byderen en betaling, som modsvarer den betaling, der ville have været opstået ved konkurrence, i tilfælde hvor en monopolliggende situation umuliggør en prisdannelse på markedet, hvilket vil sige, hvis der kun er en enkelt byder. Der forventes fastsat regler om, at den regulerede pris så vidt muligt bør basere sig på baggrund af historiske markedspriser for den efterspurgte ydelse. Betalingen kan dog ikke være lavere end byderens påviselige omkostninger ved at levere ydelserne.

Endvidere forventes fastsat regler om, at Energinet skal betale for ydelser i enheder, der understøtter konkurrencen på markeder, både i tid og omfang. Energinet udarbejder på baggrund af reglerne om regulerede priser en metode for prisfastsættelsen, som skal godkendes af Energitilsynet.

Endelig foreslås indsat en bestemmelse i lov om elforsyning om, at Energinet skal yde rimelig betaling for ydelser relateret til beslutninger om ændringer af planer eller aktivering af afhjælpende tiltag i medfør af Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitets-transmissionssystemer. Bestemmelsen erstatter de nuværende bestemmelser om betaling for Energinets håndtag til at sikre elforsyningen i §§ 27 b, stk. 1 og 3, og 27 c, stk. 6.

De gældende betalingsbestemmelser for Energinets indgreb i markederne for sikring af elforsyningssikkerhed blev formuleret ved liberaliseringen af elmarkedet med det primære fokus at understøtte etableringen af et effektivt engrosmarked for elektricitet, og på at undgå misbrug af dominans fra producenter med dominerende stilling i markedet. Elmarkedet og elsystemet har sidenhen forandret sig, og betalingsbestemmelserne i lov om elforsyning vurderes at være utidsvarende.

Ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om betaling for ydelser leveret i henhold til bestemmelsen.

Ved udmøntningen af bemyndigelsen vil principperne for rimelig betaling blive fastsat. Herunder forventes der fastsat regler om, at betalingen skal ske ud fra princippet om cost+, hvilket indebærer omkostninger samt en rimelig fortjeneste, og at følgende elementer som minimum omfattes i betalingen; omkostninger til eventuelt brændsel og eventuelt salg af elektricitet og varme, drift og vedligehold, administrations-/fællesudgifter, afskrivninger og forrentning af investeret kapital.

Det forventes endvidere fastlagt regler på bekendtgørelsesniveau om, at Energinet skal redegøre for betalinger for anvendelsen af tiltag, der følger af SOGL.

Det forudsættes i forbindelse med udarbejdelse af principper for regulerede priser og for betaling, at disse regler alene vil blive udmøntet i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. I det omfang reglerne medfører statsstøtte, som kræver EU-kommissionens godkendelse, vil bestemmelsen først kunne træde i kraft, når EU-kommissionen har godkendt ordningen og kun i det omfang, det følger af denne godkendelse.

3.2 Ændringer som følge af forordninger om EU-netregler

3.2.1 Gældende ret

Kapitel 5 om systemansvarlig virksomhed i lov om elforsyning indeholder bestemmelser i §§ 27 a - 27 c om forhold, som i vidt omfang vil blive reguleret af vedtagne EU-netreg-

ler (forordninger) vedrørende systemdrift og -planlægning. For en gennemgang af de netregler, der er af relevans for lovforslaget, henvises til afsnit 3.2.2. nedenfor.

De bestemmelser i §§ 27 a - 27 c i lov om elforsyning, der er relevante for lovforslaget, omhandler bl.a. Energinets opretholdelse af forsyningssikkerheden, planlægning, adgang til at anlæg tages ud af drift, ændring af produktionsomfang, anmeldelse af planer for elproduktion, elforbrug og elhandel herunder Energinets godkendelse af planer, omlægning af produktion, handel og forbrug, Energinets offentliggørelse af oplysninger, Energinets anmeldelse af regler og kriterier til Energitilsynet, høring over regler og kriterier, samt Energitilsynets pålæg om ændring heraf.

Lov om elforsyning § 85 d, stk. 1, om påbud, § 87, stk. 2, om bøde og § 98, stk. 1, 2. pkt., om klageadgang, er blevet ændret ved lov nr. 1667 af 26. december 2017, som trådte i kraft 1. januar 2018. Formålet med lovændringen var i overensstemmelse med art. 22 i elforordningen at sikre et effektivt tilsyn med og håndhævelse af samtlige forordninger udstedt med hjemmel i elforordningen (netregler). Herefter kan energi-, forsynings- og klimaministeren og Energitilsynet påbyde, at forhold der er i strid mod regler eller afgørelser i henhold til netreglerne bringes i orden, der kan idømmes bødestraf for overtrædelse af netreglerne, og der er adgang til at klage til Energiklagenævnet over afgørelser truffet af energi-, forsynings- og klimaministeren eller Energitilsynet efter netreglerne.

Lov om elforsyning § 51, stk. 1, 1. pkt., vedrørende tilsyn og § 78, stk. 11, om omkostninger, er blevet ændret ved lov nr. 1399 af 5. december 2017, som trådte i kraft den 1. januar 2018. Herefter fører energi-, forsynings- og klimaministeren tilsyn med Energinets overholdelse af netregler og omkostninger forbundet med Energitilsynets drift og opgavevaretagelse efter netreglerne, betales af de virksomheder, som Energitilsynet fører tilsyn med.

3.2.2 EU's umiddelbart gældende netregler (forordninger)

EU-kommissionen har med hjemmel i elforordningen udstedt en række netregler ved forordninger. Netreglerne beskriver enten retningslinjer eller regler for bestemte forhold som f.eks. systemdrift eller nettilslutning. To af disse, SOGL og CACM, er af relevans for dette lovforslag.

Netreglerne afspejler EU-kommissionens ønske om et vel fungerende indre energimarked med harmoniserede fælles regler. Dette viser sig bl.a. i forordningernes regler ved, at TSO'en efter SOGL art. 6, stk. 6, skal beskrive vilkår, betingelser og metoders forventede betydning for målene i forordningen, som skal iagttages. Målene i forordningen er bl.a. at fastlægge fælles krav og principper for driftssikkerhed, fremme koordineringen af systemdrift og driftsplanlægning, sikre og forbedre gennemsigtigheden og pålideligheden af oplysningerne om drift af transmissionssystemer samt bidrage til effektiv drift og udvikling af elektricitetstrans-

missionssystemet og elektricitetssektoren i Unionen. Når forordningen anvendes, skal aktørerne tillige anvende proportionalitetsprincippet, princippet om optimering mellem den højeste samlede effekt for de laveste samlede omkostninger for alle involverede parter, TSO'en skal så vidt muligt anvende markedsbaserede mekanismer til at sikre netsikkerheden og –stabiliteten, og gennemsigtighed skal sikres.

Dette afspejles også i TSO'ens udarbejdelse af afhjælpende tiltag til opretholdelsen af driftssikkerheden efter SOGL art. 22, stk. 2, som kun kan udarbejdes og aktiveres, såfremt det er nødvendigt og berettiget. De nødvendige afhjælpende tiltag skal indberettes og begrundes over for den regulerende myndighed samt, hvor det er relevant, over for medlemsstaten, og der skal ske offentliggørelse heraf. Da de afhjælpende tiltag skal være nødvendige og bl.a. overholde proportionalitetsprincippet, forudsættes det, at de afhjælpende tiltag vil blive begrænset til et minimum. Forordningens regler afspejler således, at markedet skal prioriteres.

I det følgende beskrives de bestemmelser i SOGL og CACM, der er af relevans for forslaget.

Forordningen fastsætter krav til systemsikkerhedsmæssige forhold, udetidsplanlægning, effektbalancering samt reservering og udveksling af reserver under normal og skærpet drift.

SOGL trådte i kraft den 14. september 2017. De enkelte bestemmelser finder anvendelse fra forskellige tidspunkter fastsat i forordningen. En del af bestemmelserne får eksempelvis først virkning, når de regulerende myndigheder (i Danmark Energitilsynet) inden for forordningens frister har godkendt vilkår, betingelser og metoder udarbejdet af medlemsstaternes transmissionssystemoperatører, TSO'erne (i Danmark Energinet).

Det fremgår af art. 5 og 6 hvilke vilkår, betingelser og metoder, som Energinet skal udarbejde i henhold til forordningen. Forslag til vilkår, betingelser og metoder, skal bl.a. omfatte en beskrivelse af deres forventede betydning for målene i forordningen.

Af art. 4 fremgår, at medlemsstaterne, de kompetente myndigheder og systemoperatørerne ved anvendelse af forordningen, herunder ved udarbejdelse af vilkår, betingelser og metoder, skal anvende proportionalitetsprincippet og princippet om ikke-diskrimination, sikre gennemsigtighed, anvende princippet om optimering mellem den højeste samlede effekt for de laveste samlede omkostninger for alle involverede parter, og sikre, at Energinet så vidt muligt anvender markedsbaserede mekanismer til at sikre netsikkerheden og -stabiliteten. Energitilsynet skal godkende vilkår, betingelser og metoder, før de kan finde anvendelse.

Art. 8 vedrører bl.a. offentliggørelse af de godkendte vilkår, betingelser og metoder udarbejdet af Energinet efter art. 6. Hvor en godkendelse ikke er påkrævet, skal der ske offentliggørelse, når vilkår, betingelser og metoder er angivet. Of-

fentliggørelse forventes at ske umiddelbart efter godkendelse eller angivelse. Efter forordningens ikrafttræden er det således SOGL, der regulerer, hvilke oplysninger der skal offentliggøres. Bestemmelsen regulerer samme forhold som § 27 c, stk. 10, i lov om elforsyning, hvorefter regler som Energinet fastsætter, skal være tilgængelige for brugere og potentielle brugere af det kollektive elforsyningsnet.

Art. 11 stiller krav til Energinets høring af interesseparterne, herunder de relevante myndigheder om udkast til forslag til vilkår, betingelser og metoder. Der skal tages behørigt hensyn til de fremsatte synspunkter, inden forslaget fremlægges til godkendelse for de regulerende myndigheder. Efter art. 7, kan de regulerende myndigheder kræve ændring af vilkår, betingelser og metoder. Bestemmelserne regulerer bl.a. samme forhold som § 27 c, stk. 11, i lov om elforsyning, hvorefter Energinet efter høring af relevante parter skal anmelde regler og kriterier, som Energinet fastsætter, til Energitilsynet. Energitilsynet kan give pålæg om ændring af vilkår, betingelser og metoder.

Art. 18-23 vedrører bl.a. krav til Energinets opretholdelse af forsyningsikkerheden/driftssikkerheden og angiver afhjælpende tiltag til brug for opretholdelse af forsyningsikkerheden. Bestemmelserne regulerer til dels samme forhold som § 27 a, stk. 1, lov om elforsyning, om Energinets ansvar for forsyningsikkerheden og § 27 c, stk. 4, om at Energinet kan kræve, at elproduktionsvirksomhederne ændrer omfang af produktion eller igangsætter produktion, hvis det er nødvendigt af hensyn til forsyningsikkerheden.

Art. 18 indeholder en klassificering af systemtilstande og definerer bl.a., hvornår et transmissionssystem efter forordningen anses for at være i henholdsvis »normal tilstand«, »alarmtilstand«, »nødtilstand« og »black-out-tilstand«.

Det følger af art. 19 og 20, at Energinet realtidsovervåger systemtilstande for sit transmissionssystem og træffer foranstaltninger for at sikre, at transmissionssystemet forbliver i »normal tilstand«, og at Energinet er ansvarlig for at håndtere brud på driftssikkerheden. For at opfylde dette mål udvikler, udarbejder og aktiverer hver TSO afhjælpende tiltag.

Når systemtilstanden klassificeres som værende i »normal tilstand« eller »alarmtilstand« i henhold til art. 18, skal afhjælpende tiltag efter art. 23, stk. 3, ske i samarbejde med producenterne. Når systemtilstanden derimod klassificeres som værende i »nødtilstand« eller »blackout-tilstand«, vil der efter art. 23, stk. 4, være en pligt til at samarbejde om afhjælpende tiltag, dog alene hvor det er muligt omstændighederne taget i betragtning.

Art. 22 beskriver de kategorier af afhjælpende tiltag, som TSO'erne kan anvende. F.eks. kan TSO'en anvende intern specialregulering for transmissionstilsluttede såkaldt betydningsfulde netbrugere (i det følgende benævnt BNB'er) eller distributionstilsluttede BNB'er inden for TSO'ens systemområde, mellem to eller flere tilgrænsende TSO'er, efter art. 22, stk. 1, litra e. Dette gør det muligt for Energinet at ændre

produktionsomfang og igangsætte produktion. Art. 2, der vedrører forordningens anvendelsesområde, afgrænser hvilke BNB'er er omfattet af forordningens regler og krav.

Det følger af art. 22, stk. 2, at hvis det er nødvendigt og berettiget, kan hver TSO udarbejde og aktivere yderligere afhjælpende tiltag, dvs. tiltag, der ikke er omfattet af stk. 1, med henblik på at opretholde driftssikkerheden. TSO'en indberetter og begrundet disse hændelser over for den relevante regulerende myndighed og, hvor det er relevant, medlemsstaten, mindst én gang om året efter aktiveringen af de yderligere afhjælpende tiltag. De relevante rapporter og begrundelser offentliggøres også. EU-kommissionen og agenturet kan anmode den relevante regulerende myndighed om at fremlægge yderligere oplysninger om aktiveringen af yderligere afhjælpende tiltag, når disse påvirker et tilgrænsende transmissionssystem. Disse tiltag kan TSO'en udarbejde og aktivere, såfremt det er nødvendigt og berettiget.

Når passende afhjælpende tiltag efter art. 22 udvælges, anvender hver TSO kriterier og principper angivet i art. 21, stk. 2, hvorefter TSO'en bl.a. skal aktivere de mest omkostningseffektive afhjælpende tiltag.

Derudover skal art. 4 altid iagttages og overholdes, hvoraf blandt andet fremgår, at forordningen har til formål at sikre og forbedre gennemsigtigheden og pålideligheden af oplysningerne om drift af transmissionssystemer og har til formål at fremme koordineringen af systemdrift og driftsplanlægning. Ved anvendelsen af forordningen skal der sikres gennemsigtighed, princippet om optimering mellem den højeste samlede effektivitet og de laveste samlede omkostninger for alle involverede parter skal anvendes, proportionalitetsprincippet skal anvendes og TSO'en skal søge at anvende markedsbaserede mekanismer til at sikre netsikkerheden og stabiliteten. Forordningens betragtning 1 udtrykker derudover et ønske om at fremme konkurrenceevnen.

Da de afhjælpende tiltag efter art. 22, stk. 2, skal være nødvendige og bl.a. overholde proportionalitetsprincippet, anvende markedsbaserede tiltag, skal være med til at fremme konkurrencen og må ikke begrænse den, forudsættes det, at de afhjælpende tiltag vil blive begrænset til et minimum. Year-ahead-planer (langtidsplanlægning) sammenholdt med et ønske om gennemsigtighed, muliggør en udvikling mod bedre planlægning og mere marked. Forordningens regler afspejler således, at markedet skal prioriteres.

Art. 40-53 vedrører krav til dataudveksling. Bestemmelserne erstatter § 27 a, stk. 2, i lov om elforsyning, hvorefter Energinet kan indhente oplysninger hos brugerne af nettet.

Art. 40 omhandler organisation, roller, ansvarsområder og kvalitet af dataudveksling. Art. 41-53 regulerer dataudveksling og fastsætter, hvilke oplysninger der skal udveksles.

Det fremgår af art. 40, stk. 1, at udvekslingen og fremlæggelsen af data og oplysninger i henhold til dette afsnit så vidt muligt skal afspejle den reelle og forventede situation for transmissionssystemet. For at TSO'en kan varetage den-

ne opgave, er der brug for oplysninger, som angivet i art. 41-53.

Art. 92-94 vedrører planer for tilgængelighed. Bestemmelserne regulerer forhold omfattet af § 27 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om elforsyning, om angivelse af driftsklare anlæg.

Det fremgår af art. 94, at inden den 1. august hvert kalenderår indgiver en afbrydelsesplanlægger, som ikke er en TSO (i Danmark Energinet), der er med i en region for koordinering af afbrydelser, en DSO (distributionssystemoperatør) eller en LDSO (transmissionstilsluttede lukkede DSO'er), en plan for tilgængelighed, der dækker det efterfølgende kalenderår (year-ahead-plan), for hvert af dennes relevante anlæg til TSO'er, der er med i en region for koordinering af afbrydelser, og til DSO'er eller LDSO'er, hvis det er relevant. Derudover er det angivet i art. 93, at to år inden starten på year-ahead-koordineringen af afbrydelser, vurderer TSO'en de tilsvarende vejledende planer for tilgængelighed og fremsender foreløbige bemærkninger, herunder konstaterede inkompatibiliteter ved planlægning af afbrydelser, til alle berørte afbrydelsesplanlæggere.

Det fremgår af art. 92, at status for tilgængelighed for hvert relevant anlæg i year-ahead-tidsrammen skal angives med en tidsopløsning på én dag. Status for tilgængelighed efter forordningen angives som »tilgængelig«, når det relevante anlæg kan og er parat til at levere tjenester, uanset om det er i drift eller ej, »utilgængelig«, når det relevante anlæg ikke kan eller ikke er parat til at levere tjenester, eller »testing«, når det relevante anlægs kapacitet til at levere tjenester testes.

Efter art. 93 og 94 vil aktøren implicit indgive et ønske om at registrere et anlæg som »tilgængeligt« eller »utilgængeligt« og efter art. 92 følger, hvilke oplysninger planen for tilgængelighed kan indeholde.

Derudover er der efter art. 100 mulighed for at anmode TSO'en om en ændring af year-ahead-planen. TSO'en vurderer herefter hurtigst muligt om ændringen medfører inkompatibiliteter. Såfremt der ikke findes en løsning på inkompatibiliteterne, afviser TSO'en den modtagne foreslåede ændring. Det er således muligt at anmode om ændring af planerne efter art. 100.

Art. 98 og 99 vedrører validering af planer for tilgængelighed herunder undersøgelse af inkompatibiliteter ved planlægning af afbrydelser og endelig godkendelse af planerne. Bestemmelserne regulerer forhold, som også er reguleret i § 27 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om elforsyning, om godkendelse til at tage anlæg ud af drift.

Art. 102 og 103 vedrører henholdsvis procedure for håndtering af tvungne afbrydelser og realtidsudførelse af planer for tilgængelighed. Bestemmelserne regulerer forhold, som også er reguleret i § 27 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om elforsyning, om Energinets mulighed for at udskyde eller fremrykke godkendte driftsstop samt § 27 b, stk. 3, 1. pkt., i lov om elfor-

syning, om Energinets adgang til at kræve, at yderligere anlæg er produktionsklare.

Det fremgår af art. 102, stk. 1, at TSO'en udformer en procedure for håndtering af tilfælde, hvor en tvunget afbrydelse ville udgøre en fare for dens driftssikkerhed. Ved hjælp af proceduren skal TSO'en kunne sikre, at en »tilgængelig«- eller »utilgængelig«-status for andre relevante anlæg i TSO'ens systemområde kan ændres til henholdsvis »tilgængelig« eller »utilgængelig«. Det følger af art. 102, stk. 2, at TSO'en kun følger proceduren angivet i stk. 1, såfremt der ikke opnås enighed med afbrydelsesplanlæggeren om afhjælpning af tvungne afbrydelser. TSO'en underretter den regulerende myndighed herom.

Det fremgår af art. 103, stk. 7, at hvis en TSO konstaterer, at udførelsen af en »utilgængelig«- eller »testing«-status for et relevant anlæg bevirker eller kan bevirke, at transmissions-systemet kommer ud af normal tilstand, giver denne ejeren af det relevante anlæg, hvis det er tilsluttet transmissions-systemet, eller DSO'en eller LDSO'en, hvis det er tilsluttet et distributionssystem eller et lukket distributionssystem, instrukser om at udsætte udførelsen af denne »utilgængelig«- eller »testing«-status for dette relevante anlæg i henhold til instrukserne og så vidt det er muligt under hensyntagen til de tekniske og sikkerhedsmæssige grænser. TSO'en kan efter SOGL art. 103, stk. 7, kræve ændringer i de planer som er blevet sendt ind efter art. 94 og vælge at ændre varigheden af planerne.

Art. 110 og 111 vedrører planlægning, herunder fastlæggelse af planlægningsprocesser og meddelelse af planer inden for balanceområder. Art. 112 vedrører TSO'ens overvågning af disse planer. Bestemmelserne regulerer forhold, som også reguleres i § 27 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om elforsyning, om underretning af Energinet om produktionsanlæg, som forventes sat i drift i driftsdøgnet, § 27 c, stk. 2, om anmeldelse af planer for elproduktion, elforbrug og elhandel for det efterfølgende driftsdøgn og § 27 c, stk. 3, om Energinets godkendelse af planer for forventet elproduktion, elforbrug og elhandel.

Det fremgår af art. 111, stk. 1, at hver balanceansvarlig, bortset fra balanceansvarlige for shippingagenter, indgiver følgende planer til den TSO, der driver balanceområdet, hvis TSO'en anmoder herom, og til en eventuel tredjepart: a) produktionsplaner, b) forbrugsplaner, c) interne kommercielle handelsplaner og d) eksterne kommercielle handelsplaner.

Det følger af art. 112, stk. 1-4, at den TSO, der driver et balanceområde, kontrollerer, at produktionsplaner, forbrugsplaner, eksterne kommercielle handelsplaner og eksterne TSO-planer i balanceområdet er sumbalancerede. For eksterne TSO-planer aftaler hver TSO værdierne for planen med den pågældende TSO. Hvis en sådan aftale ikke indgås, gælder den laveste værdi. For bilaterale udvekslinger mellem to balanceområder aftaler hver TSO de eksterne kommercielle handelsplaner med den pågældende TSO. Hvis der

ikke indgås aftale om værdierne for de kommercielle handelsplaner, gælder den laveste værdi. Alle TSO'er, der driver balanceområder, bekræfter, at alle nettoaggregerede eksterne planer mellem alle balanceområder inden for det synkron område er balancerede. Hvis der forekommer en manglende overensstemmelse, og TSO'erne ikke indgår aftale om værdierne for de nettoaggregerede planer, gælder de laveste værdier.

CACM trådte i kraft den 13. august 2015.

En bestemmelse i CACM regulerer forhold, der også reguleres i lov om elforsyning. Således fastsætter CACM art. 8, stk. 2, litra e, sammenholdt med art. 46, Energinets pligt til at beregne, sende og offentliggøre oplysninger om overføringskapacitet. Art. 46 foreskriver, at NEMO'er (Nominated Electricity Market Operator, dvs. udpegede elektricitetsmarkedsoperatører, som på nuværende tidspunkt i Danmark er Nordpool) skal publicere kapaciteterne senest kl. 11.00 day-ahead-markedstid. Bestemmelserne regulerer samme forhold som § 27 c, stk. 1, i lov om elforsyning, om Energinets offentliggørelse af oplysninger om overføringskapacitet.

3.2.3 Energi-, Forsynings og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De bestemmelser i SOGL og CACM, der er beskrevet i afsnit 3.2.2 ovenfor, er til dels reguleret i §§ 27 a - 27 c i kapitel 5 om systemansvarlig virksomhed i lov om elforsyning.

Efter TEUF artikel 288 er en forordning almenyldig og umiddelbart gældende i hver medlemsstat og må ikke gennemføres i national ret.

For at sikre overholdelse af art. 288 i TEUF foreslås det derfor med dette lovforslag at ophæve og ændre en række af ovennævnte bestemmelser i lov om elforsyning.

Det skal med lovforslaget således sikres, at der ikke i national lovgivning er regler, som enten er i strid med eller regulerer samme forhold som SOGL og CACM. Herved undgås dobbeltregulering, når de relevante bestemmelser i SOGL og CACM får virkning.

De bestemmelser i lov om elforsyning, som regulerer samme forhold, som reguleres af netreglerne, har grundlæggende samme indholdsmæssige virkning, som de tilsvarende netregler.

3.3 Flytning af ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet

3.3.1 Gældende ret

Efter gældende ret kan transmissions- og netvirksomhed alene udøves efter bevilling, bortset fra transmissionsvirksomhed, der varetages af Energinet eller denne virksomheds heljede datterselskaber, som kan udføres uden bevilling, jf. §

19 i lov om elforsyning. Bevilling kan gives til virksomheder, som opfylder kravene i lov om elforsyning kapitel 7 og 8, og meddeles af energi-, forsynings- og klimaministeren. Konkret varetages al transmissionsvirksomhed af Energinet.

Af § 20 i lov om elforsyning fremgår, at transmissions- og netvirksomheder skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser, og herunder bl.a. måle levering og aftag af elektricitet i nettet.

Måling af elektricitet hos en elforbruger danner grundlag for en korrekt afregning af den pågældende elforbrugers forbrug af elektricitet. Korrekt måling og afregning af den forbrugte elektricitet indgår som integrerede dele af andre aktiviteter som f.eks. etablering og afvikling af installationer, monterning af målere, herunder service af målere (udskiftning og kontrol af dem), aflæsning af målere, indberetning til datahub af stamdata, måleværdier og priser, opkrævning af energispændebidrag, besvarelse af kundehenvendelser vedrørende tekniske spørgsmål samt afregning af forbrug over for elforbrugers elhandelsvirksomhed, herunder servicering af elhandelsvirksomheden ved bl.a. afbrydelser, genåbning og klagesager. Ansvar for varetagelse af alle disse aktiviteter følger den virksomhed, der har måleransvaret.

Af de specielle bemærkninger til § 19 i forslag til lov om elforsyning, jf. Folketingstidende 1998-1999, tillæg A, side 5851, følger det, at hvis en transmissionsvirksomhed har en elforbruger direkte tilsluttet til sit net, er virksomheden tillige bevillingspligtig som netvirksomhed og skal udføre de opgaver over for elforbrugeren, som påhviler en netvirksomhed. Omfanget af bevillingspligten skal i sådanne tilfælde præciseres i forbindelse med bevillingsudstedelsen. Endvidere følger det af de almindelige bemærkninger til samme lovforslag, at netvirksomheder varetager den fysiske forbindelse på distributionsniveau mellem på den ene side producenter og transmissionsnet og på den anden side forbrugere af elektricitet.

Transmissionsvirksomheder varetager på transmissionsniveau den fysiske forbindelse mellem på den ene side producenter og på den anden side distributionsnet og større elforbrugere.

I Danmark er der pt. 25 elforbrugere, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet. Ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere, der er direkte tilsluttet transmissionsnettet, påhviler således transmissionsvirksomheden, konkret Energinet, og er ikke indeholdt i de netbevillinger, der er udstedt til de netvirksomheder, der driver distributionsnet med henblik på levering af elektricitet til elforbrugere tilsluttet distributionsnettet.

I overensstemmelse hermed forestår Energinet måling af elforbrug hos 10 elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet i det vestlige Danmark. De elforbrugere, som Energinet måler elektricitet hos, er produktionskunder med eget forbrug, de såkaldte egenproducenter, dvs. kraftvarmeværker og vindmølleparker.

Udover de 10 elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, som får målt deres elforbrug af Energinet, får 15 elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet primært i den østlige del af Danmark målt deres elforbrug af netvirksomheder. Opgaven er af historiske årsager blevet håndteret af netvirksomheder i den østlige del af Danmark, men der er også indgået skriftlige aftaler herom mellem Energinet og netvirksomhederne. Nogle få netvirksomheder foretager således allerede i dag måling af elforbrug hos kraftvarmeværker, Banedanmark og en enkelt fabriktionsvirksomhed i den østlige del af Danmark.

Nogle af de 25 elforbrugere hører til i samme virksomhed, og modtager elektricitet fra transmissionsnettet forskellige steder i landet. Banedanmarks elforbrug måles eksempelvis af fem forskellige netvirksomheder og indgår således som 5 elforbrugere i det samlede antal på 25 elforbrugere, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet.

3.3.2 Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet flyttes fra Energinet til netvirksomhederne. Forslaget vedrører alle de 25 elforbrugere, som pt. er direkte tilsluttet transmissionsnettet. Af de 25 elforbrugere bliver 10 elforbrugere i dag målt af Energinet, mens de resterende 15 elforbrugere allerede bliver målt af netvirksomheder af historiske årsager og efter skriftlig aftale mellem Energinet og de pågældende netvirksomheder. De 10 elforbrugere, som i dag får målt elektricitet af Energinet, og som med forslaget fremover skal have målt deres elforbrug af netvirksomheder, er kraftvarmeværker og vindmølleparker, de såkaldte egenproducenter.

På baggrund af Energistyrelsens godkendelse af en overdragelse af netbevilling i 2009 har Energistyrelsen konstateret, at der hos nogle af netvirksomhederne er blevet skabt en forståelse om, at netvirksomheder som en del af deres bevilling også kan have ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet. Energistyrelsen genoptog afgørelsen og fastslog i 2017, at ansvaret påhviler transmissionsvirksomheden, hvilket vil sige Energinet.

Baggrunden for den foreslåede ordning er, at det vil skabe klarhed om opgavevaretagelsen, hvis der kun er én aktørgruppe, som skal håndtere måling af elforbrugere, og ikke som nu, hvor der i praksis er to aktører, der måler de pågældende elforbrugere.

Formålet med at placere ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet hos netvirksomhederne er endvidere at skabe en mere hensigtsmæssig rollefordeling; med ændringen samles ansvaret for måling af elektricitet for alle elforbrugere i landet hos netvirksomhederne. Netvirksomhederne foretager i dag måling af elektricitet hos elforbrugere i Danmark ved hjælp af ca. 3,3 mio. målere og har således erfaring med at foretage målinger hos de almindelige elforbrugere samt erfaring med at

måle elforbrug hos egenproducenter, som er koblet på distributionsnettet.

Desuden varetager nogle netvirksomheder af historiske grunde og efter skriftlig aftale mellem Energinet og de pågældende netvirksomheder allerede i dag måleransvaret i forhold til 15 andre elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet. Det er derfor ministeriets vurdering, at ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet med fordel kan blive en del af netvirksomhedernes bevillingspligtige aktivitet.

Det foreslås på denne baggrund, at der indsættes en bestemmelse om, at en netvirksomhed også skal måle den elektricitet, der leveres til elforbrugere eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde. Fremadrettet vil de pågældende netvirksomheder dels skulle fortsætte med at varetage de opgaver, som de efter lov om elforsyning er forpligtede til at udføre i kraft af de netbevillinger, som netvirksomhederne allerede har fået udstedt, og dels udføre de opgaver, som følger af, at de med lovforslaget får ansvaret for at foretage måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet i netvirksomhedens netområde.

Med lovforslaget vil netvirksomheder også skulle måle elektricitet hos elforbrugere, som i fremtiden bliver tilsluttet transmissionsnettet.

Ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet vil med lovforslaget komme til at påhvile den netvirksomhed, i hvis netområde den pågældende elforbruger ligger. Dette betyder, at den pågældende elforbruger som udgangspunkt vil få målt sit elforbrug af den netvirksomhed, i hvis netområde elforbrugeren befinder sig.

En netvirksomhed, som har ansvaret for måling af elforbrug, vil også kunne indgå aftale med en anden netvirksomhed eller aktør, f.eks. et serviceselskab, om den praktiske varetagelse af måleropgaver, hvis praktiske hensyn taler for dette.

Ansvaret for måling af elektricitet hos en elforbruger direkte tilsluttet transmissionsnettet vil dog ikke kunne overdrages til andre.

Lovforslaget angår alene flytning af ansvar for måling af forbrug af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet fra Energinet til netvirksomhederne. Energinets ansvar for måling af levering og aftag af elektricitet i transmissionsnettet i øvrigt, der følger af § 20, stk. 1, nr. 4, i lov om elforsyning, forbliver det samme. Energinet skal således f.eks. fortsat have ansvaret for måling af elektricitet, som transporteres via transmissionsnettet fra en producent til et distributionsnet og for realtidmålinger efter SOGL'en.

Når ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet med lovforslaget overgår til netvirksomheden, vil der ske en ændring af bekendtgørelse nr. 1594 af 18. december 2017 om indtægtsrammer for

netvirksomheder. Ændringen indebærer tilvejebringelse af hjemmel, så Energitilsynet forhøjer netvirksomhedens omkostningsramme og forrentningsramme til dækning af meromkostninger, der er forbundet med varetagelse af måleransvaret hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet som følge af det ændrede lovkrav.

Den foreslåede flytning af ansvar for måling af elektricitet leveret hos elforbrugere, der er direkte tilsluttet transmissionsnettet, fra Energinet til netvirksomhederne har desuden betydning for netvirksomhedernes forpligtelse til at realisere energibesparelser efter regler udstedt i medfør af lov om elforsyning § 22, stk. 4, og dermed for netvirksomhedernes opkrævning af tariffer for omkostninger til realisering af energibesparelser. Det er således Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets forventning, at den foreslåede ændring vil betyde, at de netvirksomheder, som måler elektricitet leveret hos slutkunder på transmissionsnettet i overensstemmelse med den såkaldte energispareaftale, vil skulle påtage sig en forpligtelse til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 4, i lov om elforsyning, på baggrund af den målte ellevering.

En konsekvens af, at ansvaret for måling af elforbrug hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet flyttes fra Energinet til netvirksomhederne, er, at § 7, stk. 1, i lov om elafgift (om måling af forbrug af elektricitet) skal ændres, hvilket vil ske som en del af dette lovforslag.

3.4 Samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser

3.4.1 Gældende ret

Lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning indeholder ikke pligter for netvirksomheder, naturgasdistributionsselskaber og varmedistributionsvirksomheder til at sikre samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser med henblik på at kontrollere, om en given realiseret energibesparelse tilskrives mere end én gang.

Det fremgår af pkt. 12.10 i energispareaftalen af 2016, at energiselskabernes såkaldte samarbejdsorganer, som er sammenslutninger af energiselskaberne inden for hver energiart, årligt gennemfører en samkøring af alle sager om realiserede energibesparelser på tværs af brancher for at sikre mod dobbelttælling. For at sikre, at netvirksomheder, naturgasdistributionsselskaber og varmedistributionsvirksomheder forpligtes til og kan foretage den aftalte samkøring af oplysninger i kontroløjemed, skal der tilvejebringes en hjemmel for sikre, at energiselskaberne samkører oplysninger, herunder personoplysninger, om realiserede energibesparelser.

Samkøring af personoplysninger i kontroløjemed kræver efter gældende dansk ret særskilt lovhjemmel. Det følger af en tilkendegivelse fra Retsudvalgets flertal i betænkningen til lovforslag nr. L 50 af 16. maj 1991 (Folketingstidende

1990-91, 2. saml., tillæg B, side 754) om ændring af lov om offentlige myndigheders registre og tidligere praksis fra Registertilsynet, som er videreført af Datatilsynet, at der ved samkøring i kontroløjemed stilles krav om, at en sådan samkøring sker på et klart og utvetydigt retsgrundlag. Dette vil i praksis sige på grundlag af direkte lovhjemmel, ligesom der stilles krav om, at de berørte personer har fået meddelelse om kontrollen, inden de afgiver oplysninger til myndigheden.

Derudover følger det af persondatalovens § 45, stk. 1, nr. 4, at forinden behandling, som er omfattet af anmeldelsespligten i persondatalovens § 43, iværksættes, skal Datatilsynets udtalelse indhentes, når behandlingen omfatter samstilling eller samkøring af oplysninger i kontroløjemed.

Fra den 25. maj 2018 finder Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) – herefter kaldet databeskyttelsesforordningen – anvendelse.

Databeskyttelsesforordningen indeholder bl.a. persondataretlige regler om, hvornår en behandling af en personoplysning, herunder samkøring af oplysninger, hos en privat virksomhed er lovlig. I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, er en behandling lovlig, hvis behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige. Databeskyttelsesforordningen finder anvendelse på fysiske personer, herunder enkeltmandsvirksomheder.

Til supplerung af databeskyttelsesforordningen har justitsministeren den 25. oktober 2017 fremsat lovforslag L 68 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven). Det fremgår af forslaget til databeskyttelsesloven, at lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger ophæves og at loven træder i kraft den 25. maj 2018.

Efter databeskyttelsesforordningen er der ikke et udtrykkeligt krav om, at der skal være en direkte lovhjemmel til samkøring af personoplysninger. Det følger endvidere af bemærkningerne til forslaget til databeskyttelsesloven, at registertilsynets praksis om, at myndigheders samkøring af personoplysninger i kontroløjemed kræver udtrykkelig lovhjemmel, ikke længere opretholdes. Derudover fastsætter databeskyttelsesforordningen heller ikke et krav om, at tilsynsmyndighedens tilladelse skal indhentes, når der foretages samkøring af oplysninger i kontroløjemed, eller at der skal gives information til den registrerede, inden samkøringen foretages.

Efter databeskyttelsesforordningen vil samkøring i kontroløjemed således skulle leve op til de almindelige principper og

regler om behandling. Da samkøring i kontroløjemed per definition vil være en indgribende behandlingssituation, vil en sådan behandling dog skærpe opmærksomheden på kravene i bl.a. forordningens artikel 5 om principper for behandling af personoplysninger, herunder proportionalitetsprincippet. Om samkøring af personoplysninger i kontroløjemed henvises til betænkning nr. 1565/2017, side 86-87 og side 96-97.

3.4.2 Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Samkøring er en fælles betegnelse for forskellige tekniske løsninger, som vedrører sammenkobling af oplysninger, der kommer fra forskellige registersystemer. Der kan blandt andet være tale om maskinelle overførsler, hvorved et register tilføres oplysninger fra et andet register, således at det modtagende register udvides med disse oplysninger, eller maskinelle sammenstillinger af oplysninger fra forskellige registre, hvorved der dannes et nyt uddataproduct, eksempelvis et nyt register.

Ved samkøring i kontroløjemed forstås først og fremmest myndigheders samkøring/sammenstilling af oplysninger fra forskellige registre. Formålet kan være at afsløre, om en person har modtaget en ydelse, som vedkommende ikke er berettiget til. Formålet kan også være at afsløre ulovlige bopælsforhold eller i øvrigt at kontrollere de oplysninger, som borgeren har afgivet. Begrebet samkøring af personoplysninger i kontroløjemed omfatter dog også private virksomheders samkøring af personoplysninger, når formålet med samkøringen er det samme som i relation til myndigheders samkøring af personoplysninger i kontroløjemed.

Energiselskabers samkøring af personoplysninger om realiserede energibesparelser skal ligeledes anses for omfattet af begrebet samkøring af personoplysninger i kontroløjemed. Formålet med samkøringen er således først og fremmest at sikre, at den samme energibesparelse ikke tælles med flere gange. Såfremt en sådan dobbelttælling opdages, vil forholdet have en konsekvens for de forbrugere eller slutbrugere af energi, som f.eks. har modtaget flere tilskud fra flere forskellige energiselskaber til realisering af den samme energibesparelse, idet det ene energiselskab kan kræve tilskuddet tilbagebetalt og har mulighed for at anmelde forholdet til politiet. Efter den foreslåede ordning om energiselskabernes samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser varetager energiselskaberne derfor samme formål, som myndigheder varetager i relation til begrebet samkøring af personoplysninger i kontroløjemed.

Det fremgår af lovforslagets § 6, stk. 1, at det foreslås, at lovændringen træder i kraft 1. juli 2018. På tidspunktet for lovforslagets foreslåede ikrafttræden finder databeskyttelsesforordningen anvendelse, hvorfor samkøring af personoplysninger hos private virksomheder således skal behandles efter databeskyttelsesforordningens regler og forslaget til databeskyttelsesloven.

For at skabe et retsgrundlag for at netvirksomheder, naturgasdistributionsselskaber og varmedistributionsvirksomheder kan samkøre oplysninger, herunder personoplysninger om realiserede energibesparelser, foreslås det, at der i henholdsvis lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning fastsættes en pligt for energiselskaberne til at sikre, at et energiselskabs oplysninger én gang årligt samkøres med oplysningerne om realiserede energibesparelser fra eget selskab og fra alle andre netvirksomheder, naturgasdistributionsselskaber og varmedistributionsvirksomheder. Energiselskaberne forpligtes tillige til at samkøre oplysninger om realiserede energibesparelser for at sikre, at der ikke er virksomheder, der ikke deltager i samkøringen, hvilket i givet fald ville udhule ordningen.

Det foreslås desuden i lovene at præcisere, at samkøringen skal anvendes til kontrol af, om den samme realiserede energibesparelse tilskrives mere end en gang. Netvirksomheder, naturgasdistributionsselskaber og varmedistributionsvirksomheder skal efter forslaget samlet sikre samkøringen, bl.a. for at sikre overholdelse af databeskyttelsesforordningens artikel 5. Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, at behandling af personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset af hensyn til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. Det er i den sammenhæng tillige vigtigt for overholdelsen af artikel 5, at antallet af personer, der er beskæftiget med samkøringen hos databehandleren, begrænses mest muligt.

Derudover foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser.

Det forudsættes med forslaget, at alle energiselskaber, som hver især er dataansvarlige for deres egne personoplysninger angående realiserede energibesparelser, indgår en aftale med én fælles databehandler, der herefter varetager samkøringen efter instruktion fra energiselskaberne, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 28, stk. 3. Det forudsættes ligeledes, at databehandleren efter samkøringens gennemførelse, giver meddelelse til et energiselskab, såfremt energiselskabet har fået tilskrevet realiseringen af en given energibesparelse, der tillige er tilskrevet andre energiselskaber.

Det skal således fremgå af databehandleraftalen, at databehandleren må videregive relevante oplysninger om dobbelttællinger til de involverede energiselskaber, hvis energibesparelser indgår i dobbelttællingen. At databehandleren kan videregive oplysninger om dobbelttællinger, indgår således som en del af forpligtelsen til at gennemføre samkøringen.

Endelig forudsættes det, at det af databehandleraftalen fremgår, at databehandleren skal behandle oplysningerne fra hvert energiselskab fortroligt, således at oplysninger ikke deles med andre energiselskaber, medmindre det efter databehandleraftalen er nødvendigt. Hensynet til, at oplysningerne behandles fortroligt, skyldes bl.a., at oplysninger om

f.eks. virksomheders energiforbrug er forretningsfølsomme oplysninger og at offentliggørelse af disse eller andre oplysninger kan begrænse konkurrencen mellem de virksomheder, oplysningerne angår.

Når et energiselskab overlader personoplysninger angående selskabets realiserede energibesparelser med henblik på samkøring i kontroløjemed, behandles oplysningerne i forbindelse med samkøringen til et andet formål, end det formål oplysningerne er indsamlet til at varetage. Energiselskabet indsamler således personoplysningerne med henblik på at kunne identificere de pågældende realiserede energibesparelser, for at udbetale tilskud til realiseringen og sikre dokumentation for hvilket energiselskab, der skal tilskrives en given energibesparelse.

I den foreslåede ordning om energiselskabernes forpligtelse til én gang årligt at sikre en samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser vil energiselskabernes forpligtelse til at foretage samkøringen hvile på en forpligtelse fastsat i henholdsvis lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning. Hvis samkøringen af oplysningerne måtte anses for at være anvendt til et andet formål end det formål, oplysningerne oprindeligt er indsamlet til, kan viderebehandlingen til et andet formål stadig ske med hjemmel i national ret, hvis formålet falder inden for databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 1.

3.5 Markedsmæssige vilkår i aftaler om energibesparelser

3.5.1 Gældende ret

Efter den nugældende lov om elforsyning § 46, stk. 1 og 2, skal aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber, indgås på markedsmæssige vilkår. De af stk. 1 omfattede aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal udarbejde skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed. Dokumentationen forelægges Energitilsynet efter anmodning. Hvis markedsmæssigheden af en aftale ikke findes godtgjort, kan Energitilsynet skønsmæssigt fastsætte den markedsmæssige pris. Den skønsmæssigt fastsatte pris vil blive lagt til grund for den økonomiske regulering af den kollektive elforsyningsvirksomhed.

Bestemmelsen blev ændret ved lov nr. 575 af 18. juni 2012. Af bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 176 som fremsat, side 10 og 17, fremgår, at de kollektive elforsyningsvirksomheder skal udarbejde og opbevare en skriftlig dokumentation for, at der er handlet markedsmæssigt. Når en aftale indgås, skal der herunder udarbejdes en kortfattet beskrivelse af den valgte metode for sikring af markedsmæssigheden af prisfastsættelsen. Beskrivelsen vedlægges aftalen som et bilag.

Af de nævnte bemærkninger fremgår endvidere, at de selv-angivelsespligtige kollektive elforsyningsvirksomheder i forvejen er forpligtet til at udarbejde dokumentation i henhold til skattekontrollovens § 3 B, stk. 5, og den heri hjemlede bekendtgørelse nr. 401 af 28. april 2016 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner. Dokumentationen udleveres til Energitilsynet efter anmodning suppleret med yderligere materiale og redegørelser, i det omfang Energitilsynet anmoder om det.

Efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 6, er visse skattepligtige, der alene eller sammen med koncernforbundne virksomheder, falder under visse størrelsesgrænser, undtaget kravet om at udarbejde transfer pricing-dokumentation for, at prisen svarer til, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionen var afsluttet mellem uafhængige parter.

Af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 401 af 28. april 2016 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner fremgår, at omfattede af bekendtgørelsen er de skattepligtige, som ved opgørelsen af den skatte- eller udlodningspligtige indkomst skal anvende priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med forbundne parter (kontrollerede transaktioner), som er i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter, jf. ligningslovens § 2, stk. 1. Det er tillige et krav for at være omfattet af § 1, stk. 1, i bekendtgørelsen, at den skattepligtige skal udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for disse kontrollerede transaktioner, jf. skattekontrollovens § 3 B, stk. 5. Af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, fremgår, at det i skattekontrollovens § 3 B, stk. 6, er angivet, at skattepligtige, som falder under visse størrelsesgrænser, kun skal udarbejde dokumentation for visse kontrollerede transaktioner.

Det fremgår også af bemærkningerne til § 46 i lov om elforsyning, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 176 som fremsat, side 10 og 17, at markedsmæssighed kan sikres på flere måder. Bestemmelsen indebærer således ikke et generelt krav om, at alle aftaler skal sendes i udbud.

Det fremgår af § 46 i lov om elforsyning, at Energitilsynet skønsmæssigt kan fastsætte den pris, som skal lægges til grund for den økonomiske regulering af virksomheden, hvis en virksomhed ikke fyldestgørende redegør for og dokumenterer de indgåede aftalers markedsmæssighed. I bemærkningerne til bestemmelsen forudsættes det, at Energitilsynet vil udøve sit skøn inden for rammerne af OECD's Guidelines for Transfer Pricing og SKATs vejledning »Transfer Pricing – Dokumentationspligten«. Energitilsynet skal primært beskæftige sig med væsentlige aftaler.

Endelig fremgår det af bemærkninger til § 46, stk. 1 og 2, at da regelgrundlagene vedrørende aftalers markedsmæssighed er ensartede på skatteområdet og energiområdet, vil det i konkrete tilfælde kunne være hensigtsmæssigt med en dialog med skatteforvaltningen i forbindelse med Energitilsynets sagsbehandling.

Efter den nugældende § 28 c, stk. 1, i lov om naturgasforsyning skal aftaler, som bevillingspligtige selskaber og Energinet indgår med andre selskaber, herunder koncernforbundne selskaber, indgås på markedsmæssige vilkår. Dette gælder også aftaler, der indgås med henblik på at opfylde forpligtelser til at realisere energibesparelser, jf. lovens § 14, stk. 1, nr. 4.

Efter § 28 c, stk. 2, skal de aftaler, der er omfattede af bestemmelsen, foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Selskaberne udarbejder skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed. Dokumentationen forelægges Energitilsynet efter anmodning. Hvis markedsmæssigheden af en aftale ikke findes godtgjort, kan Energitilsynet skønsmæssigt fastsætte den markedsmæssige pris. Den skønsmæssigt fastsatte pris vil blive lagt til grund for den økonomiske regulering af selskabet. Det samme gælder tilsvarende efter § 28 c, stk. 3, for aftaler, der indgås af Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber, jf. § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet.

Bestemmelsen § 28 c, stk. 2, om skriftlig dokumentation blev ved lov nr. 575 af 18. juni 2012 indsat i lov om naturgasforsyning og svarer til bestemmelsen i § 46, stk. 2, i lov om elforsyning,

Af lovforslagets bemærkninger, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 176 som fremsat, side 10 og 17 fremgår bl.a., at ændringen af stk. 1 er en præcisering af, at de bevillingspligtige selskabers aftaler skal ske på markedsmæssige vilkår, dvs. vilkår som kunne være opnået, hvis transaktionen var afsluttet mellem uafhængige parter.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslagets ændring af stk. 2, at bestemmelsen fastslår, at selskaberne skal udarbejde og opbevare en skriftlig dokumentation for, at der er handlet markedsmæssigt. Når en aftale indgås, skal der udarbejdes en kortfattet beskrivelse af den valgte metode for sikring af markedsmæssigheden af prisfastsættelsen. Beskrivelsen vedlægges aftalen som et bilag.

Det fremgår endvidere af lovforslagets bemærkninger, at naturgasselskaberne i forvejen er forpligtet til at udarbejde dokumentation i henhold til skattekontrollovens § 3 B, stk. 5, og den heri hjemlede bekendtgørelse om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner nr. 42 af 24. januar 2006. Dokumentation for aftalers markedsmæssighed udleveres til Energitilsynet efter anmodning suppleret med yderligere materiale og redegørelser i det omfang, Energitilsynet anmoder om det. Markedsmæssighed kan sikres på flere måder. Bestemmelsen indebærer således ikke et generelt krav om, at alle aftaler skal sendes i udbud.

Energitilsynet forudsættes i bemærkningerne tillige at udøve sit tilsyn og sit skøn inden for rammerne af OECD's Guidelines for Transfer Pricing og SKATs vejledning »Transfer

Pricing – Dokumentationspligten«. Energitilsynet skal primært beskæftige sig med væsentlige aftaler.

Endelig fremgår det af bemærkningerne, at da regelgrundlaget vedrørende aftalers markedsmæssighed er ensartede på skatteområdet og energiområdet, vil det i konkrete tilfælde kunne være hensigtsmæssigt med en dialog med skatteforvaltningen i forbindelse med Energitilsynets sagsbehandling.

Af § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning fremgår det, at hvis Energitilsynet finder, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog § 21, stk. 6.

Efter § 28 b, stk. 1, i lov om varmforsyning skal varmedistributionsvirksomheder sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 2.

Efter § 28 b, stk. 4, skal aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncerneforbundne virksomheder, indgås på markedsbestemte vilkår.

Det fremgår ikke af ordlyden eller lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 4760 ff., hvad der er den nærmere retsvirkning af tilsidesættelse af kravet om, at aftaler skal indgås på markedsbestemte vilkår.

Efter § 28 b, stk. 5, skal de af stk. 4 omfattede aftaler foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Virksomhederne skal på begæring fra Energitilsynet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.

Endelig indebærer bestemmelsen i stk. 5, at dokumentationskravet gælder i forhold til væsentlige aftaler. Kravet svarer således til, hvad der gælder efter lov om elforsyning og lov om naturgas, idet Energitilsynet efter disse love primært forudsættes at beskæftige sig med væsentlige aftaler.

3.5.2 Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I september 2017 afgav Rigsrevisionen beretning nr. 23/2016 om energispareordningen til Folketinget.

Af Rigsrevisionens beretning, side 3, fremgår, at Statsrevisorerne finder det særdeles relevant, at Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet i juni 2017 har ændret reglerne og styrket tilsynet med energispareordningen.

Efter Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets opfattelse bør styrkelsen af tilsynet med energispareordningen også indebære en styrkelse af tilsynets mulighed for at påse markedsmæssigheden af de aftaler, som de kollektive elforsyningsvirksomheder, naturgasdistributionselskaber og varmedistributionsvirksomheder indgår med henblik på opfyldelse af deres forpligtelser til at realisere energibesparelser, der fremgår af henholdsvis § 22, stk. 1, nr. 5, i lov om elforsyning, og de krav, der er fastsat i regler fastsat i medfør af § 22, stk. 4, i lov om elforsyning, § 14, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, herunder de krav der er fastsat i medfør af § 14, stk. 2, i lov om naturgasforsyning samt § 28 b, stk. 1, i lov om varmforsyning, herunder de krav, der er fastsat i medfør af § 28 b, stk. 2, i lov om varmforsyning.

For at styrke tilsynets muligheder for at påse spørgsmål om markedsmæssighed er der behov for at sikre effektivitet og transparens i Energitilsynets sagsbehandling og sikre forudsigelighed og klarhed for virksomhederne i forhold til hhv. dokumentationskrav, Energitilsynets fastsættelse af en markedsmæssig pris og konsekvenser ved manglende overholdelse af reglerne.

Som det fremgår af de ovenfor citerede bemærkninger til de gældende bestemmelser, forudsættes det, at tilsynet med aftalernes markedsmæssighed sker inden for rammerne af OECD's Guidelines for Transfer Pricing og SKATs vejledning »Transfer Pricing – Dokumentationspligten«.

Energitilsynet skal som nævnt ovenfor primært beskæftige sig med væsentlige aftaler, og det angives endvidere i bemærkningerne til de gældende bestemmelser, at da regelgrundlagene vedrørende aftalers markedsmæssighed er ensartede på skatteområdet og energiområdet, vil det i konkrete tilfælde kunne være hensigtsmæssigt med en dialog med skatteforvaltningen i forbindelse med Energitilsynets sagsbehandling. En fremtidig ordning bør fortsat administreres inden for disse rammer.

Der har imidlertid i forbindelse med administration af den nugældende bestemmelse om markedsmæssighed på området for energispareforpligtelser vist sig behov for en nærmere regulering af området. Der har herunder vist sig behov for en nærmere regulering af indholdet af dokumentationen for markedsmæssighed i forhold til aftaler om energispareforpligtelser, herunder dokumentation af væsentlige aftaler, som virksomheder, der ikke er omfattet af skattelovgivningens dokumentationskrav, indgår med henblik på opfyldelse af sådanne forpligtelser.

En fremtidig ordning for Energitilsynets opgave med at vurdere markedsmæssigheden af aftaler på området for realisering af energispareforpligtelser bør på den ene side sikre en effektiv tilrettelæggelse og gennemførelse af tilsynsopgaven. På den anden side bør en fremtidig ordning tillige sikre forudberegneligheden af dels de krav, der stilles til virksomhederne, og dels krav til den pris der fastsættes, hvis Energitilsynet ikke finder det tilstrækkeligt godtgjort, at aftalen er indgået på markedsmæssige vilkår. Der bør således tilveje-

bringes en ordning, hvorefter der kan fastsættes regler om, hvilke kriterier, herunder kvantitative kriterier, og metoder, der skal lægges til grund ved fastsættelse af priser, herunder regler der afskærer eller begrænser skønsudøvelsen, når Energitilsynet har vurderet, at det ikke er godtgjort, at aftalen er markedsrettet.

Det findes mest hensigtsmæssigt, at de nærmere regler om vurderingen af aftalers markedsrettet og fastsættelse af markedsrettede priser, herunder de nærmere regler om dokumentation og metoder til Energitilsynets fastsættelse af priser, fastsættes ved bekendtgørelse, idet reguleringen vil have karakter af teknisk-administrative regler.

Det foreslås at indføre en ordning, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren efter lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning kan fastsætte regler om vurdering af markedsrettet og om fastsættelse af den markedsrettede pris. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan herunder fastsætte regler om metoder til fastsættelse af den markedsrettede pris for de aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter de tre love, men som ikke vurderes at være markedsbestemte eller markedsrettede.

I forhold til lov om varmforsyning foreslås der indført regler om, at den retlige følge af en tilsidesættelse af kravet om, at aftaler skal være indgået på markedsbestemte vilkår, vil være, at Energitilsynet skønsmæssigt fastsætter en markedspris, der kan indregnes i varmedistributionsvirksomhedens priser efter lovens kapitel 4, hvis tilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsbestemte vilkår.

Herved sikres der overensstemmelse med, hvad der gælder efter lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning.

Ligeledes fastsættes i lov om varmforsyning en pligt for energi-, forsynings- og klimaministeren til at føre tilsyn med varmedistributionsvirksomhedernes realisering af energibesparelser, herunder en adgang til at udstede påbud som led i varetagelsen af dette tilsyn. Der indføres samtidig pligt for varmedistributionsvirksomhederne til at meddele ministeren nødvendige oplysninger til brug for tilsynet.

Det foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren for så vidt angår realisering af energispareforpligtelser kan fastsætte regler om, at der på grundlag af kvantitative kriterier og krav kan fastsættes en markedsrettet pris. For at sikre en effektiv ressourceudnyttelse kan den foreslåede bemyndigelse således udnyttes til at fastsætte regler, som afskærer og begrænser det skøn, der i øvrigt vil skulle foretages efter bestemmelsen.

Det foreslås herudover, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om revisionspligt og om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Herved sikres hensynet til klarhed og forudberegnelighed og en tilstrækkelig sikring af dokumentationen for markedsrettet af aftaler, der indgås med henblik på at opfylde energispareordningens krav.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

For så vidt angår de økonomiske konsekvenser for det offentlige vedrørende den del af forslaget, der vedrører overvågning af elforsyningssikkerhed, forventes der at være et øget ressourcetræk for Energistyrelsen i forbindelse med vurderingen af Energinets anbefalinger til ministeren om elforsyningssikkerhedsniveauet. Der vil skønsmæssigt blive tale om ¼ årsværk. Omkostninger hertil vil blive dækket af elforbrugerne via gebyrordningen. Forslaget forventes dermed ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige for så vidt angår de øvrige elementer af lovforslaget.

Overvågning af elforsyningssikkerheden og fastsættelse af elforsyningssikkerhedsniveauet vil skønsmæssigt indebære et administrativt ressourcetræk på ¼ årsværk i Energistyrelsen. Ressourcetrækket skyldes den ekstra tid, som vil medgå til vurdering af Energinets anbefalinger til ministeren om elforsyningssikkerhedsniveauet.

Forslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige for så vidt angår de øvrige elementer af lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

For så vidt angår de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vedrørende den del af forslaget, der vedrører overvågning af elforsyningssikkerhed, forventes forslaget at bidrage til, at der sikres et tættere tilsyn med, om opretholdelsen af forsyningssikkerheden sker på en omkostningseffektiv måde. De nye rammer kan betyde, at anvendelsen af kapacitetssikringen kan ske mere omkostningseffektivt. De nærmere konsekvenser for Energinets investeringer med henblik på sikring af elforsyningssikkerheden og for forbrugerne, herunder erhvervslivet, der afkræves betaling for Energinets omkostninger over systemtariffen, kan ikke vurderes endeligt, førend elforsyningssikkerhedsniveauet bliver fastlagt politisk.

Lovforslaget medfører øgede krav til Energinets redegørelse om udviklingen af elforsyningssikkerheden, som skal sendes til ministeren årligt. Som udmøntning af gældende ret, hvorefter Energinet overvåger forsyningssikkerheden, udfærdiger Energinet i dag en redegørelse, som indeholder oplysninger om elforsyningssikkerheden, herunder status herfor, igangværende og fremadrettede initiativer, omkostninger til

elforsyningssikkerhed, afbrudsstatistik, fremadrettet risikovurdering m.v.

Indholdet af redegørelsen vil i et vist omfang være det samme. Der vil dog indgå yderligere elementer i redegørelsen efter den nye bestemmelse og pligten til udfærdigelse af redegørelsen vil fremgå af elforsyningsloven.

Energinet anvender på nuværende tidspunkt ca. et årsværk på udarbejdelsen af redegørelsen, som nu bliver et lovkrav. Udgifterne overvæltes på elforbrugerne via systemtariffen.

For så vidt angår den del af forslaget, der vedrører flytning af ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, forventes øgede økonomiske omkostninger for erhvervslivet. Der forventes at være tale om begrænsede engangsomkostninger for de berørte netvirksomheder og Energinet, i forbindelse med overdragelse af de pågældende kunder fra Energinet til netvirksomhederne. Disse engangsomkostninger relaterer sig til, at netvirksomhederne evt. skal lave tilpasning af deres it-systemer for at kunne varetage måleransvaret.

Med hensyn til netvirksomhedernes løbende omkostninger, som er forbundet med overtagelse af ansvaret for måleropgaven, vil der ske en ændring af bekendtgørelse nr. 1594 af 18. december 2017 om indtægtsrammer for netvirksomheder. Ændringen indebærer tilvejebringelse af hjemmel, så Energitilsynet forhøjer netvirksomhedens omkostningsramme og forrentningsramme til dækning af meromkostninger, der er forbundet med varetagelse af måleransvaret hos forbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, og som følger af det ændrede krav i loven.

Flytning af ansvaret for måling af transmissionskundernes elforbrug har også konsekvenser for transmissionskundernes betaling til energispæredningen. Det hænger sammen med, at disse kunders forbrug efter den foreslåede ændring vil blive målt af en bestemt netvirksomhed.

Efter Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets opfattelse får netvirksomheder, der måler elforbrug hos slutkunder på transmissionsnettet, en større energispæredning som følge af transmissionsnetkundernes forbrug. Netvirksomhederne opkræver omkostningerne til de øgede energibesparelser gennem deres tariffer, som de opkræver hos elhandelsvirksomhederne. Det er ministeriets forventning, at elhandelsvirksomhederne vil videresende omkostningerne til netvirksomhedernes øgede energibesparelser til de relevante slutkunder på transmissionsnettet.

Netvirksomhedernes gennemførelse af energibesparelser og opkrævning af omkostninger skal ifølge lov om elforsyning hvile i sig selv. Det er derfor Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering, at netvirksomhedernes omkostninger ikke skal betragtes som en »øvrige efterlevelseseomkostning« i relation til erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger. Det kan dog forventes, at den ændrede håndtering for enkelte kunder vil medføre, at de i fremtiden vil blive opkrævet bidrag til energispæredningen.

For kommende slutkunder på transmissionsnettet, f. eks. datacentre, forventer Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet på ovennævnte baggrund, at de vil skulle betale et øget bidrag til energispæredningen via opkrævningen fra deres elhandelselskab. Der er stor usikkerhed om størrelsen af datacentres energiforbrug og udbygningstakten af de enkelte datacentre. Datacentre forventes indfaset gradvist over de kommende år, men det faktiske forbrug i indfasningsperioden kendes ikke. Vurdering af størrelsen af datacentres bidrag er således behæftet med betydelig usikkerhed men et samlet øget bidrag til energispæredningen fra alle slutkunder vurderes på baggrund af Energinets analyseforudsætninger 2017 om datacentres elforbrug i 2018 og selskabernes kendte priser for energispæredning at være et etcifret millionbeløb.

Den foreslåede ændring vil alene have de beskrevne negative og positive erhvervsøkonomiske konsekvenser for året 2020, idet energispæredning for 2020 fastsættes ud fra energiforbruget i 2018, jf. energispæredning af 2016.

For så vidt angår den del af forslaget, der vedrører samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, foreslås indført regler om netvirksomheders, naturgasdistributionselskabers og fjernvarmedistributionsvirksomheders samkøring af data om energispæresager under energispæredningen. Reglerne foreslås indført for at kontrollere for dobbeltindberetninger af energispæresager, der udløser tilskud fra energiselskaberne.

Med forslaget foreslås indført hjemmel til i henholdsvis lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning, at der for de tre typer energiselskaber fastsættes en pligt til én gang om året at samkøre deres sager for at kontrollere for dobbeltindberetninger. Desuden foreslås det, at der indføres en bemyndigelse i de tre love til at udstede nærmere regler om samkøringen.

Det forventes, at de omfattede energiselskaber vil have omkostninger til samkøringen af energispæresagerne. Energiselskaberne vil kunne opkræve omkostningerne hos forbrugerne, idet ordningen for alle tre typer energiselskaber skal hvile i sig selv. Som nævnt ovenfor angående bidrag til energispæredningen fra transmissionskunder, er det Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering, at energiselskabernes omkostninger ikke skal betragtes som en øvrige efterlevelseseomkostning i relation til erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger, idet ordningen skal hvile i sig selv.

Selskabernes omkostninger vil imidlertid skulle betales af deres kunder, hvoraf en del vil være erhvervs kunder. Erhvervs kundernes betaling af udgiften til samkøring vil derfor være en afledt konsekvens af lovforslaget i relation til erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger. Det er Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets opfattelse, at udgiften vil være af mindre omfang, men den kan ikke kvantificeres yderligere på nuværende tidspunkt. Der vil desuden være en engangsudgift til etablering af regneark i et format, der kan samkøres.

For så vidt angår den del af forslaget, der vedrører markedsmæssige vilkår i aftaler om energibesparelser, er det efter Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets opfattelse svært at vurdere, om de foreslåede regler vil betyde større udgifter for energiselskaberne eller ej i forhold til, hvis reglerne ikke blev ændret. Forskellen mellem den del af en aftales pris, som Energitilsynet måtte finde ikke er markedsmæssig, og den pris for aftalen, Energitilsynet efter gældende regler kan fastsætte, kan netvirksomheder og naturgasdistributionsselskaber ikke få dækket under energispareordningen som en hvile-i-sig-selv-udgift. Det vil være denne udgift, der vil kunne opgøres ift. et business-as-usual-scenarie.

I forbindelse med det lovforberedende arbejde, har Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet identificeret én sag, hvor problemstillingen om, hvorvidt en aftale var indgået på markedsmæssige vilkår, var relevant. Det er ministeriets opfattelse, at der er tale om en for lille population til, at man meningsfyldt kan regne på, hvor stor en del af energiselskabernes aftaler der efter et business-as-usual-scenarie kan forventes ikke at være indgået på markedsmæssige vilkår. Der er på den baggrund ikke gennemført yderligere beregninger af forslagets øvrige efterlevelseseomkostninger for netvirksomheder og naturgasdistributionsselskaber i relation til erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger.

Forslaget forventes ikke i øvrigt at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

For så vidt angår de administrative konsekvenser for erhvervslivet, vil den del af forslaget, der vedrører flytning af ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, medføre administrative konsekvenser. For de elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, som ikke allerede får foretaget måling af elektricitet af en netvirksomhed, vil der skulle indgås aftale med den netvirksomhed, i hvis netområde elforbrugeren ligger. Aftaleindgåelse vil medføre en administrativ byrde af begrænset og kortvarig karakter.

Forslaget forventes ikke i øvrigt at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for borgere.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Efter eldirektivets (direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om op-

hævelse af direktiv 2003/54/EF) artikel 4 skal medlemsstaterne sikre overvågning af elforsyningssikkerheden. Artikel 4 afløste en tilsvarende bestemmelse i direktiv nr. 2003/54/EF. Fristen for implementering var 1. juli 2004. Kravet er bl.a. implementeret i § 27 a, i lov om elforsyning, hvorefter Energinet er forpligtet til at varetage elforsyningssikkerheden, og § 27 d, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om, at Energinet skal iværksætte nærmere angivne foranstaltninger, som anses nødvendige for at opretholde en tilstrækkelig elforsyningssikkerhed.

Med lovforslaget vil de nærmere rammer, indenfor hvilke Energinet og energi-, forsynings- og klimaministeren vil skulle overvåge og sikre elforsyningssikkerhed i Danmark, blive fastsat i loven. Der vil være tale om en styrkelse af rammerne for overvågningen og afrapporteringen.

EU-netreglerne; SOGL og CACM, er udstedt med hjemmel i elforordningen.

Kapitel 5 om systemansvarlig virksomhed i lov om elforsyning, §§ 27 a - 27 c, omhandler forhold, som reguleres af SOGL og CACM. Efter TEUF artikel 288 er en forordning almenyldig og umiddelbart gældende i hver medlemsstat. Der er derfor behov for ophævelse af de bestemmelser, der fremgår af lov om elforsyning, som fremover reguleres ved EU-netreglerne, for at sikre, at der ikke er modstridende national regulering eller dobbeltregulering.

§ 27 a, stk. 1, nr. 1 og 2, vedrører Energinets ansvar for at sikre den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningssystem og for at sikre tilstrækkelig produktionskapacitet. Bestemmelsen afløses af de tilsvarende bestemmelser herom i SOGL art. 18-23.

§ 27 a, stk. 2, hvorefter Energinet har beføjelse til at indhente nødvendige oplysninger til brug for bl.a. at sikre den tekniske kvalitet og balance m.v., erstattes delvist af forordningens omfattende og detaljerede bestemmelser om dataudveksling i forbindelse med systemdrift i art. 41-53.

§§ 27 b og 27 c, om Energinets beføjelser over for produktionsanlæg for at sikre forsyningssikkerheden på kort sigt, herunder til at beordre anlæg driftsklar. Reglerne vedrører ligeledes Energinets anmeldelse af regler til Energitilsynet, høring af parter og Energitilsynets adgang til at ændre reglerne. Bestemmelserne erstattes af tilsvarende regler efter SOGL art. 6-8, 11, 20-23, 84, 92-95, 98, 99, 101-103, og 110-112.

§ 27 c, stk. 1, om Energinets offentliggørelse af oplysninger om overføringskapacitet, erstattes af CACM art. 8, stk. 2, litra e, sammenholdt med art. 46.

Bestemmelserne i lov om elforsyning om Energinets betaling for de meromkostninger, som netvirksomhederne har efter §§ 27 b og 27 c til at holde anlæg driftsklare m.v. er ikke reguleret i forordningerne.

Omkostningerne bliver via systemtariffen overvæltet på elforbrugerne, herunder erhvervs-kunder. Art. 9 i SOGL har en bestemmelse, der giver medlemsstaterne mulighed for på tilsvarende vis at få dækket udgifter, der vurderes at være rimelige, lønsomme og forholdsmæssige bl.a. gennem nettatariffer. På denne baggrund foreslås de eksisterende betalingsbestemmelser videreført for de tilsvarende bestemmelser i SOGL.

Energi-, forsynings- og klimaministeren vil med lovforslaget blive bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om betalingen. Dette forventes at blive udmøntet som en cost+ metode, dvs. inkl. en rimelig fortjeneste. Det forudsættes, at metoden i givet fald vil kunne udarbejdes i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. I det omfang reglerne medfører statsstøtte, som kræver EU-kommissionens godkendelse, vil bestemmelsen først kunne træde i kraft, når EU-kommissionen har godkendt ordningen og kun i det omfang, det følger af denne godkendelse.

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter i øvrigt.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 17. november 2017 til den 15. december 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Biofos A/S, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Branchen Forbrugerelektronik, Bryggeriforeningen, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskedefonden, CO-industri, Copenhagen Merchants, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Distribution, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Geotermi Aps, Dansk Miljøteknologi, Dansk Shell A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Arki-

tektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, De frie Energiselskaber, DEA Deutsche Erdoel AG, Debra – Energibranchen, DELTA Dansk Elektronik, Det Økologiske Råd, DI – Organisation for erhvervslivet, Dommerfuldmægtigforeningen, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, E. ON Danmark A/S, Energi- og olieforum.dk, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energitilsynet, Eniig, Eurowind Energy A/S, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af fabrikker og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikker og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Frederiksberg Kommune, FSR Danske revisorer, Green Network, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen, Hess ApS, HMN Naturgas, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, IT-Branchen, Kalk- og Teglværksforeningen (bygitegl.dk), Kamstrup A/S, Kjærgaard A/S, KL – Center for Intern Økonomi og Administration, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune - Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Naboeer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Miljøpartiet De Grønne, Mærsk Drilling, Mærsk Olie og Gas A/S, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Partnerskabet for Brint og Brændselsceller, Plastindustrien, Realkreditforeningen, Reel Energi Oplysning (REO), SE, SEAS-NVE, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solenergi Danmark A/S, Spyker Energy ApS, Statens ByggeforskningsInstitut, Statoil A/S, Statoil Refining Denmark A/S, Syd Energi, Tekniq, Teknologisk Institut, TREFOR, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheorganisation, Verdens Skove, Vestas Wind systems A/S, Vindenergi Danmark, Vindmølleindustrien, Wintershall Nordssee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Ørsted, Østkraft, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
--	--	--

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Med lovforslaget vil der skønsmæssigt komme et ressourcetræk på ¼ årsværk i Energi styrelsen, som vil medgå til vurdering af Energinets anbefalinger til ministeren om elforsyningssikkerhedsniveauet.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Med lovforslaget forventes, at erhvervs-mæssige elforbrugere tilsluttet distributionsnettet vil skulle betale lavere bidrag til energispareordningen.	Med lovforslaget forventes nogle erhvervs-mæssige elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet for 2020 at skulle betale bidrag til energispareordningen. Der forventes alene begrænsede éngangs-omkostninger for berørte netvirksomheder, i det omfang de evt. skal lave tilpasning af deres it-systemer for kunne varetage ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet. For Energinet vil der skulle bruges 1 årsværk til udarbejdelse af redegørelse om elforsyningssikkerhed. Omkostninger hertil vil blive betalt af elforbrugerne via system-tariffen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Der kan være en administrativ byrde af begrænset og kortvarig karakter i forbindelse med aftaleindgåelse for elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, der ikke allerede får foretaget måling af en netvirksomhed
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af eldirektivet. Lovforslaget sikrer endvidere i overensstemmelse med TEUF art. 288, at der ikke i lov om elforsyning er bestemmelser, der reguleres af EU-forordninger (netregler).	
Overholdelse af de fem principper for implementering af erhvervsrettet regulering (sæt X)	JA X	NEJ

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lov om elforsyning anvender betegnelsen forsyningssikkerhed. Begrebet er ikke defineret i loven, men forstås i praksis som sandsynlighed for, at der er elektricitet til rådighed for forbrugerne, når den efterspørges, jf. nærmere herom bemærkningerne til § 1, nr. 2. Det fremgår f. eks. af § 1, at lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til bl.a. forsyningssikkerheden.

Af den foreslåede ændring følger, at »forsyningssikkerhed« og »forsyningssikkerheden« overalt i loven ændres til hen-

holdsvis »elforsyningssikkerhed« og »elforsyningssikkerheden«.

Den foreslåede ændring er en præcisering, der har til hensigt dels at bringe loven ajour i forhold til den betegnelse, der anvendes i praksis, dels at tydeliggøre, at der her alene er tale om sikkerhed for forsyning på elområdet og ikke eksempelvis gas- eller olieområdet.

Med den foreslåede ændring er ikke tilsigtet materielle ændringer.

Til nr. 2

§ 5 i lov om elforsyning indeholder definitioner af en række af lovens begreber. Begrebet elforsyningssikkerhed, der anvendes gentagne gange i loven, er imidlertid ikke defineret.

Det følger af den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i § 5, nr. 6, at »elforsyningssikkerhed« defineres, som sandsynlighed for, at der er elektricitet til rådighed for forbrugerne, når den efterspørges.

Med ændringen implementeres El-reguleringsudvalgets anbefaling om, at der i loven indsættes en definition af elforsyningssikkerhed for på denne måde at tydeliggøre begrebet.

Ved beregningen af graden af »sandsynlighed« for, at der er elektricitet til rådighed for forbrugerne, når den efterspørges, anlægges en probabilistisk tilgang, der tager hensyn til de forventede udetider af forskellige dele af elsystemet, herunder muligheden for, at elektricitet kan leveres fra udlandet via udlandsforbindelser. Den beregnede elforsyningssikkerhed kan herved sammenholdes med den målte historiske elforsyningssikkerhed, der opgøres som det gennemsnitlige antal afbrudsminutter og omfanget af ikke-leveret elektricitet blandt større og mindre elforbrugere. At der ved beregningen lægges vægt på, om elektriciteten efterspørges, indebærer, at der er mulighed for at tage højde for prisfleksibelt forbrug i beregningen af elforsyningssikkerheden, f.eks. vil det ikke tælle med i opgørelsen af afbrudsminutter, hvis forbruger mod betaling frivilligt vælger at få afkoblet sit forbrug af elektricitet.

På grund af tilfældige variationer i udetid for elsystemets dele bør elforsyningssikkerhed ses som en periode.

Med den foreslåede ændring vil det sikres, at der er en ensartet forståelse af begrebet elforsyningssikkerhed. Dette vil bl.a. styrke rammerne for en ensartet afrapportering og overvågning af elforsyningssikkerheden efter det foreslåede § 27 a, stk. 1 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 3

Efter § 8, stk. 1, skal alle elforbrugere betale en forholdsmæssig andel af de nødvendige omkostninger ved at gennemføre nærmere angivne offentlige forpligtelser, medmindre omkostningerne er finansieret af statsmidler, jf. § 8, stk. 5, eller andet følger af regler udstedt i medfør af lovens §§ 8 a eller 8 b vedrørende egenproduktion af elektricitet eller af 9 a, der vedrører elforbrug til produktion af fjernvarme under visse omstændigheder.

Af § 8, stk. 1, nr. 3, fremgår, at en del af de nødvendige omkostninger, der skal betales, er Energinets omkostninger til ydelser forbundet med Energinets forpligtelse til at opretholde elforsyningssikkerheden gennem sikring af tilstedeværelsen af tilstrækkelig elproduktionskapacitet i det sammenhængende elforsyningssystem efter § 27 a, stk. 1, nr. 2.

Kravet til sikring af tilstrækkelig elproduktionskapacitet efter § 27 a, stk. 1, nr. 2, regulerer samme forhold som SOGL, herunder art. 18-23.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 8, stk. 1, nr. 3, i lov om elforsyning, at alle elforbrugere omfattet af bestemmelsen i § 8, skal betale en forholdsmæssig andel af de nødvendige omkostninger til Energinets omkostninger til ydelser efter regler fastsat i medfør af § 30 i lov om elforsyning og omkostninger forbundet med at sikre tilstedeværelsen af tilstrækkelig elproduktionskapacitet efter Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer.

Ændringen er en konsekvensændring som følge af, at § 27 a, stk. 1, nr. 2, foreslås ophævet, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10. Ændringen indebærer, at henvisningen i den gældende bestemmelse til omkostninger til ydelser i medfør af bestemmelsen i § 27 a, stk. 1, nr. 2, erstattes af en henvisning til omkostninger forbundet med at sikre tilstedeværelsen af en tilstrækkelig elproduktionskapacitet, herunder efter SOGL.

Der er tale om en videreførelse af gældende ret, hvorefter hidtidige omkostninger efter § 27 a, stk. 1, nr. 2, nu varetages af Energinet efter SOGL. Lovforslaget har ikke til hensigt at ændre på finansieringen af Energinets opgaver. Det vil være i strid med Kommissionens afgørelse S. A. 46882 af 14. december 2016 om ændring af finansiering af vedvarende energi samt aftale om afskaffelse af PSO-afgiften af 17. november 2016, indgået mellem Regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, hvis PSO-betalingen skal finansiere nye typer opgaver i udfasningsperioden, det vil sige opgaver ud over, hvad der følger af den gældende § 27 a, stk. 1, nr. 2.

Den foreslåede nyaffattelse af § 8, stk. 1, nr. 3, indebærer endvidere, at elforbrugere skal betale omkostninger til ydelser efter regler fastsat i medfør af § 30 om Energinets opgaver vedrørende sikring af lagre af energi. Efter § 30, kan Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte regler om, at Energinet skal drage omsorg for, at der opretholdes lagre af brændsel til el- og kraft-varme-produktion af hensyn til forsyningssikkerheden, herunder regler om, at elproduktionsvirksomheder skal bistå ved indkøb og anbringelse m.v. af lagrene. Denne del af bestemmelsen er indholdsmæssigt en videreførelse af gældende ret. Ordlyden i § 8, stk. 1, nr. 3, er dog præciseret, ved at indsætte »regler fastsat i medfør af« § 30. Herefter fremgår det tydeligt af bestemmelsen, at der er tale om betaling for ydelser efter regler fastsat i medfør af hjemmelsbestemmelsen i § 30.

De foreslåede ændringer har ikke betydning for elforbrugernes udgifter eller øvrige forhold efter bestemmelsen.

Til nr. 4

Det foreslås at ændre § 8, stk. 1, nr. 4, hvorefter alle forbrugere her i landet skal, medmindre omkostningerne er finansieret af statsmidler, jf. stk. 6, eller andet følger af §§ 8 a, 8 b og 9 a, betale en forholdsmæssig andel af de kollektive elforsyningsevirsomheders nødvendige omkostninger ved at

gennemføre følgende offentlige forpligtelser: Netvirksomhedernes omkostninger til de ydelser, som disse efter bestemmelsen i § 22, stk. 5, og § 67 i denne lov og § 30 i lov om fremme af vedvarende energi, er pålagt.

Da der i den gældende § 22 i lov om elforsyning foreslås indsat et nyt stk. 5 og 6, og stk. 5-8 i den gældende § 22 herefter bliver til stk. 7-10, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås henvisningen til § 22, stk. 5, i den gældende § 8, stk. 1, nr. 4, ændret til § 22, stk. 7.

Til nr. 5

Det fremgår af § 20, stk. 1, nr. 4, i lov om elforsyning, at det påhviler transmissions- og netvirksomheder at sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser og herunder bl.a. måle levering og aftag af elektricitet i nettet. Bestemmelsen gælder for elektricitet på alle spændingsniveauer, jf. de specielle bemærkninger til § 20 i forslag til lov om elforsyning jf. Folketingstidende 1998-1999, tillæg A side 5851.

Bestemmelsen indebærer, at Energinet skal foretage målinger på levering og aftag i transmissionsnettet, og at netvirksomhederne skal foretage målinger på levering og aftag i deres distributionsnet.

Energinet forestår måling af elektricitet hos 10 elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, som er lokaliseret i den vestlige del af Danmark, mens nogle netvirksomheder af historiske grunde og efter skriftlig aftale med Energinet forestår måling af elektricitet hos 15 elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, som primært er beliggende i den østlige del af Danmark.

Det følger af den foreslåede ændring af § 20, stk. 1, nr. 4, at der indsættes »jf. dog § 22, stk. 1, nr. 2« i bestemmelsen. Ændringen skal sammenholdes med den foreslåede ændring af § 22, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, hvoraf følger, at netvirksomhederne får ansvaret for måling af den elektricitet, der leveres til elforbrugere eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde, hvilket er en fravigelse af bestemmelsen i § 20, stk. 1, nr. 4.

Om baggrunden for den foreslåede ændring af § 22, stk. 1, nr. 2, henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.3.2.

Til nr. 6

Efter den gældende bestemmelse i § 22, stk. 1, nr. 2, i lov om elforsyning, skal en netvirksomhed måle den elektricitet, der transporteres igennem virksomhedens net.

Energinet forestår måling af elektricitet hos 10 elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, som er lokaliseret i den vestlige del af Danmark, mens nogle netvirksomheder i praksis forestår måling af elektricitet hos 15 elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, primært beliggende i den østlige del af Danmark. Af historiske årsager og efter skriftlig aftale mellem Energinet og de pågældende netvirksom-

heder foretager disse netvirksomheder måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet. Disse netvirksomheder måler således elektricitet hos elforbrugere, selvom elektriciteten ikke går via netvirksomhedens distributionsnet. Netvirksomhederne varetager tillige måling af elproducenters levering af elektricitet til elnettet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 22, stk. 1, nr. 2, sammenholdt med lovforslagets § 1, nr. 5, at netvirksomhederne får ansvaret for måling af den elektricitet, der leveres til elforbrugere eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde.

Om baggrunden for den foreslåede ændring henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.3.2.

Den foreslåede ændring indebærer, at ansvaret for måling af elektricitet, der leveres til elforbrugere eller aftages fra elproducenter direkte tilsluttet transmissionsnettet flyttes fra Energinet til netvirksomhederne.

Heraf følger, at de pågældende netvirksomheder dels skal fortsætte med varetage de opgaver, som efter lov om elforsyning er forpligtede til at udføre i kraft af de netbevillinger, som netvirksomhederne allerede har fået udstedt, og dels udføre de opgaver, som følger af, at de med lovforslaget får ansvaret for at måle elektricitet der leveres til elforbrugere eller aftages fra elproducenter direkte tilsluttet transmissionsnettet i deres respektive netområder.

Ansvaret for måling af forbrug og måling af produktion af elektricitet bør følges ad, da målingerne ofte er knyttet tæt sammen, f.eks. for egenproducenter. Der vil i nogle tilfælde være tale om tovejs-målere, hvor samme måler har flere tælleværker og således både måler elproduktion, der sendes ud på elnettet, og elforbrug, der trækkes fra elnettet. I andre tilfælde vil der være tale om flere adskilte forbrugs- og produktionsmålere, som er placeret på et produktionsanlægs areal.

Ansvaret for afregningsmåling af forbrugsmålepunkter og produktionsmålepunkter bør derfor følge hinanden, så netvirksomhederne fremadrettet bliver ansvarlige for begge dele. Også i dag er disse målinger bundet til hinanden, så de netvirksomheder, der har varetaget måling af elforbruget for producenter tilsluttet transmissionsnettet, også har målt producenterens elproduktion. Denne måling drejer sig både om måling af elektricitet, der leveres fra elproducenten til det kollektive elnet, og om måling af den elproduktion, som produktionsanlægget samlet producerer, og som eventuelt delvist forbruges på produktionsanlægget. Målingerne omfatter også beregnede målinger til afregningsformål.

Lovforslaget angår alene flytning af ansvar for måling af elektricitet, der leveres til elforbrugere eller aftages fra elproducenter direkte tilsluttet transmissionsnettet fra Energinet til netvirksomhederne. Energinets ansvar for måling af levering og aftag af elektricitet i transmissionsnettet i øvrigt, der følger af § 20, stk. 1, nr. 4, i lov om elforsyning, forbliver det samme. Energinet skal således f.eks. fortsat have an-

svaret for måling af elektricitet, som transporteres via transmissionsnettet fra en producent til et distributionsnet og for realtidmålinger efter SOGL'en.

Ansvar for måling af elektricitet, der leveres til elforbrugere eller aftages fra elproducenter direkte tilsluttet transmissionsnettet vil med lovforslaget komme til at påhvile den netvirksomhed, i hvis netområde den pågældende elforbruger ligger. Dette betyder, at den pågældende elforbruger som udgangspunkt vil få målt sit elforbrug af den netvirksomhed, i hvis netområde elforbrugeren befinder sig. I tilfælde af, at der er to eller flere netvirksomheder i samme område, vil det være den bevillingshavende netvirksomhed på højeste spændingsniveau, der har ansvaret for måling af elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet. På samme måde vil måling af elektricitet, der aftages fra elproducenter, påhvile den netvirksomhed, i hvis netområde den pågældende elproducent ligger.

Med lovforslaget vil netvirksomhederne både få ansvar for måling af og afregning af elektricitetsforbrug hos elforbrugere med slutforbrug, f.eks. Banedanmark, og elproducenter med eget forbrug, de såkaldte egenproducenter, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet i netvirksomhedens netområde. Sidstnævnte forbrugergruppe vil ofte have flere adskilte forbrugs- og produktionsmålere, og netvirksomheden skal derfor lave beregnede målinger at kunne lave en korrekt afregning af elforbruget.

Måling af elektricitet hos en elforbruger danner grundlag for en korrekt afregning af den pågældende elforbrugers forbrug af elektricitet. Korrekt måling og afregning af den forbrugte elektricitet indgår som integrerede dele af andre aktiviteter som f.eks. etablering og afvikling af installationer, montering af målere, herunder service af målere (udskiftning og kontrol af dem), aflæsning af målere, indberetning til datahub af stamdata, måleværdier og priser, opkrævning af energispæredbidrag, besvarelse af kundehenvendelser vedrørende tekniske spørgsmål samt afregning af forbrug over for elforbrugers elhandelsvirksomhed, herunder servicering af elhandelsvirksomheden ved bl.a. afbrydelser, genåbning og klagesager. Ansvar for varetagelse af alle disse aktiviteter følger den virksomhed, der har måleransvaret.

I forbindelse med netvirksomhedernes overtagelse af ansvaret for måleropgaven hos elforbrugere eller elproducenter direkte tilsluttet transmissionsnettet vil netvirksomhederne kunne foretage udskiftning af installationer, herunder montere deres egne nye elmålere. Der stilles imidlertid ikke krav om, at elmålere hos elforbrugere eller elproducenter direkte tilsluttet transmissionsnettet skal udskiftes, idet netvirksomhedens varetagelse af måleransvaret er uafhængigt af, om netvirksomheden ejer elmåleren eller elmålerne, som er placeret hos elforbrugerne eller elproducenterne direkte tilsluttet transmissionsnettet.

Der vil ikke være noget til hinder for, at den netvirksomhed, som har ansvaret for måling af elforbrug eller aftag, indgår aftale med en anden netvirksomhed eller aktør, f.eks. et ser-

viceselskab, om den praktiske varetagelse af måleropgaver. Ansvar for måling af elektricitet hos en elforbruger eller aftag fra elproducenter direkte tilsluttet transmissionsnettet kan dog ikke overdrages til andre.

Lovforslaget vedrører alle elforbrugere eller elproducenter, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet. Da 15 af disse elforbrugere allerede i praksis får målt deres elforbrug af netvirksomheder, vil alene 10 elforbrugere opleve, at de skal indgå nye aftaler med den pågældende netvirksomhed, i hvis netområde elforbrugeren befinder sig. Disse aftaler skal afløse de eksisterende aftaler, som elforbrugerne har med Energinet. Derudover vil de netvirksomheder, som skal i gang med at måle elektricitet hos elforbrugere og aftag fra elproducenter direkte tilsluttet transmissionsnettet, formentlig skulle foretage tilpasninger af it-systemer for at kunne varetage måleransvaret. Der henvises i den forbindelse til afsnit 5.

Netvirksomheder vil med lovforslaget også få ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere og aftag fra elproducenter, som i fremtiden bliver direkte tilsluttet transmissionsnettet i den pågældende netvirksomheds netområde.

Den foreslåede flytning af ansvar for måling af elektricitet leveret hos elforbrugere og aftaget fra elproducenter, der er direkte tilsluttet transmissionsnettet, fra Energinet til netvirksomhederne, har som nævnt ovenfor i afsnit 3.3.2, desuden betydning for omfanget af netvirksomhedernes forpligtelse til at realisere energibesparelser efter regler udstedt i medfør af lov om elforsyning § 22, stk. 4, og dermed netvirksomhedernes opkrævning af tariffer til dækning af deres omkostninger til realisering af energibesparelser.

Omfanget af netvirksomhedernes forpligtelse til at realisere energibesparelser efter regler udstedt i medfør af lov om elforsyning § 22, stk. 4, er reguleret i Aftale af 16. december 2016 om energiselskabernes energispæredindsats (herefter energispæredaftalen af 2016). Energispæredaftalen fastsætter såkaldte energispæredmål for el-, naturgas-, varme- og olie-sektoren, som er mål for, hvor meget hver sektor årligt skal bidrage til energispæredindsatsen under aftalen. Ifølge pkt. 4.2 i energispæredaftalen af 2016 udgør energispæredmålet for netvirksomhederne, naturgasdistributionselskaberne og fjernvarmedistributionsvirksomhederne 3,18 pct. af det endeligt korrigerede energiforbrug, som opgjort i Energistyrelsens energistatistik, plus 40 pct. af nettab, ligeledes opgjort i Energistyrelsens energistatistik. Derudover tillægges naturgasdistributionselskaberne et mål på 0,07 PJ og fjernvarmedistributionsvirksomhederne et mål på 0,493 PJ.

Energistyrelsens energistatistik for det endeligt korrigerede energiforbrug udarbejdes på baggrund af den energi, som netvirksomhederne måler. Det fremgår af pkt. 4.2 i energispæredaftalen af 2016, at fordelingen af energispæredmålet mellem el-, naturgas-, fjernvarme- og olie-sektoren for perioden 2018-2019 skal ske på baggrund af Energistyrelsens energistatistik fra 2016. Energispæredmålet for 2020 fordeles på baggrund af energistatistikken for 2018. Ifølge energispæred-

ftalen skal el-, naturgas-, fjernvarme- og oliesektoren årligt spare 10,1 PJ i aftaleperioden, hvilket desuden fremgår af den politiske aftale om en PSO-løsning indgået 17. november 2016 mellem den daværende regering (Venstre) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti.

Netvirksomhedernes opkrævning af tariffer hos deres kunder, elhandelsselskaberne, for omkostninger til realisering af energibesparelser skal efter § 73, stk. 1, i lov om elforsyning ske efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier for, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til. Tarifferne fastsættes ifølge § 73 a, stk. 1, i lov om elforsyning af netvirksomhederne efter metoder, som er godkendt af Energitilsynet. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan efter § 73 a, stk. 3, i lov om elforsyning fastsætte regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at fastsætte tarifferne, hvilket er sket i bekendtgørelse nr. 1085 af 20. september 2010 om netvirksomheders, regionale transmissionsvirksomheders og Energinets metoder for fastsættelse af tariffer m.v.

For slutkunder på transmissionsnettet forventes den foreslåede ændring derfor at få den afledte effekt, at disse kunder vil skulle betale et øget bidrag til energispareordningen via opkrævningen fra deres elhandelsselskab. Omvendt forventes andre elkunder, der ikke er tilsluttet transmissionsnettet, med den foreslåede ændring ikke at skulle betale den omkostning til realisering af energibesparelser hos netvirksomhederne, som forbruget hos transmissionskunderne giver anledning til.

Til nr. 7

Som det fremgår af afsnit 3.4.1 i de almindelige bemærkninger til nærværende lovforslag, indeholder lov om elforsyning ikke pligter for netvirksomheder til at sikre samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser med andre energiselskaber på tværs af energiarter med henblik på at kontrollere om den samme realiserede energibesparelse tilskrives mere end en gang.

Samkøring af personoplysninger i kontroløjemed kræver efter gældende ret udtrykkelig lovhjemmel.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, der vil finde anvendelse fra 25. maj 2018, erstatter de gældende regler. Fra denne dato kræver samkøring af personoplysninger i kontroløjemed ikke længere en udtrykkelig lovhjemmel. Samkøringen skal dog stadig være lovlig efter forordningen. En metode til at sikre, at en sådan samkøring af personoplysninger i kontroløjemed er lovlig, er at pålægge energiselskaberne en pligt til at sikre, at den omtalte samkøring gennemføres.

Der henvises i det hele til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.4. For en beskrivelse af, hvad betegnelsen samkøring dækker over, henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.2.

Det foreslås med forslaget til § 22, stk. 5, at der fastsættes regler i lov om elforsyning om, at en netvirksomhed skal sikre, at oplysninger om netvirksomhedens realiserede energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre netvirksomheder, distributionsselskaber, jf. 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, og varmedistributionsvirksomheder med henblik på at kontrollere om en energibesparelse tilskrives mere end en gang.

At en realiseret energibesparelse tilskrives en netvirksomhed, et naturgasdistributionselskab eller en varmedistributionsvirksomhed, betyder, at den pågældende energibesparelse tilskrives det pågældende energiselskab til dokumentation for, at energiselskabet har realiseret de dokumenterbare energibesparelser, som selskabet har pligt til efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 4, i lov om elforsyning, § 14, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, og § 28 b, stk. 2, i lov om varmforsyning.

Som det fremgår af afsnit 3.4.2 i de almindelige bemærkninger til nærværende lovforslag, er baggrunden for de foreslåede bestemmelser om netvirksomheders samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, at det af pkt. 12.10 i energispareaftalen af 2016 fremgår, at energiselskabernes såkaldte samarbejdsorganer, som er sammenslutninger af energiselskaberne inden for hver energiart, årligt skal gennemføre en samkøring af alle sager om realiserede energibesparelser på tværs af brancher for at sikre mod dobbelttælling. For at sikre, at netvirksomhederne lovligt kan foretage den aftalte samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, foreslås indført en forpligtelse for netvirksomhederne til at sikre, at oplysninger om deres realiserede energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra naturgasdistributionselskaber og fra varmedistributionsvirksomheder.

Såfremt energiselskaberne i forbindelse med samkøringen af oplysninger om realiserede energibesparelser finder, at en given energibesparelse er forsøgt tilskrevet to gange, skal energiselskaberne behandle sagen efter de almindelige gældende regler i bekendtgørelse nr. 1622 af 18. december 2017 om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder om ordningen om tilbagetrækning af tilskrevne energibesparelser samt i energispareaftalen af 2016. Dette indebærer efter ordningens regler, at energibesparelsen tilskrives det energiselskab, der først har indgået aftale med kunden om overdragelse af retten til, at energiselskabet kan tilskrives energibesparelsen. Dette vil herefter indebære, at den databehandler, der gennemfører samkøringen, giver meddelelse til de involverede dataansvarlige energiselskaber om den givne energibesparelse, der er forsøgt tilskrevet to eller flere energiselskaber. Ministeren kan bede om oplysninger om samkøringen og resultaterne heraf efter § 84, stk. 1, i lov om elforsyning.

Det foreslås med forslaget til § 22, stk. 6, at netvirksomhederne, distributionsselskaberne, jf. § 6, nr. 4, i lov om natur-

gasforsyning, og varmedistributionsvirksomhederne samlet skal sikre samkøringen efter stk. 5.

Det er nødvendigt, at netvirksomhederne, naturgasdistributionselskaberne og varmedistributionsvirksomhederne samlet får en kollektiv forpligtelse til at sikre samkøringens gennemførelse, idet hvert energiselskab ikke uden de andre selskabers medvirken kan sikre en samkøring af oplysninger om både energiselskabets egne og andre energiselskabers realiserede energibesparelser.

Det forudsættes med forslaget, at samkøringen omfatter relevante oplysninger i alle netvirksomhedens sager om realisering af energibesparelser. Ligeledes forudsættes det med forslaget, at samkøringen omfatter relevante oplysninger i alle naturgasdistributionselskabernes og varmedistributionsvirksomhedernes sager om realisering af energibesparelser. Det forventes, at energi-, forsynings- og klimaministeren efter dialog med brancheorganisationerne vil fastsætte regler om, hvad der anses for at være relevante oplysninger.

For at overholde princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5 forudsættes det således efter forslaget, at der alene gennemføres én samkøring om året af alle relevante oplysninger i selskabernes sager om realisering af energibesparelser. Den enkelte netvirksomhed, det enkelte naturgasdistributionselskab eller den enkelte varmedistributionsvirksomhed skal således efter den foreslåede bestemmelse ikke nødvendigvis selv gennemføre samkøringen. Netvirksomheden skal imidlertid sikre, at deres oplysninger overlades til en anden part, f.eks. et energiselskab eller en brancheorganisation, der efter instruktion af den overladende netvirksomhed, gennemfører samkøringen af de relevante oplysninger om realiserede energibesparelser, medmindre netvirksomheden selv foretager samkøringen på alle selskabernes vegne.

Forslaget indebærer, at netvirksomheder skal sikre, at oplysninger om netvirksomhedernes energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre netvirksomheder, distributionselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning og varmedistributionsvirksomheder. Netvirksomhederne skal ved samkøringen kontrollere, om den samme realiserede energibesparelse tilskrives mere end én netvirksomhed, ét distributionselskab eller en varmedistributionsvirksomhed én gang.

For ikke at foretage unødige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, forudsættes det, at gasdistributionselskaberne, netvirksomhederne og varmedistributionsvirksomhederne samlet set alene foretager én årlig samkøring. Dette skyldes hensynet til databeskyttelsesforordningens krav om proportionalitet i behandlingen af oplysninger.

Til nr. 8

Som det fremgår under § 1, nr. 7, eksisterer der ikke pligter for netvirksomheder til at sikre samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser med andre energiselskaber på tværs af energiarter med henblik på at kontrollere om den

samme realiserede energibesparelse tilskrives mere end en gang.

Det foreslås i den nye bestemmelse i § 22, *stk. 11*, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser efter stk. 5 og om virksomhedernes gennemførelse af samlet samkøring efter stk. 6.

Baggrunden for, at der tilvejebringes bemyndigelse til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om den årlige samkøring, er, at der er behov for en nærmere regulering af, hvordan samkøringen praktisk gennemføres. Der er desuden behov for i den forbindelse at fastsætte regler om, at netvirksomheder, distributionselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, og varmedistributionsvirksomheder samlet skal sikre samkøringens gennemførelse, samt hvordan dette sikres.

Forslaget forventes at indebære, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser efter stk. 5 og om virksomhedernes gennemførelse af samlet samkøring efter stk. 6. Der vil efter den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om, hvilke relevante oplysninger der skal indgå i samkøringen, i hvilket format, herunder elektronisk, oplysningerne skal overlades, og hvornår på året samkøringen skal gennemføres.

Det forventes, at energi-, forsynings- og klimaministeren efter dialog med brancheorganisationerne vil fastsætte regler om, hvad anses for at være relevante oplysninger. Disse regler vil desuden skulle overholde kravene i databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Til nr. 9

Overskriften til kapitel 5 lyder således: Systemansvarlig virksomhed.

Det følger af forslaget til § 1, nr. 9, at *overskriften* til kapitel 5 affattes som »Elforsyningssikkerhed og systemansvarlig virksomhed«.

Den gældende overskrift udbygges således med elforsyningssikkerhed, da kapitlet med de foreslåede ændringer til § 27 tillige vil indeholde bestemmelser om elforsyningssikkerhed generelt, herunder energi-, forsynings, og klimaministerens opgaver. Hensigten med den foreslåede ændring af overskriften er således at sikre, at overskriften er dækkende for kapitlets indhold.

Til nr. 10

Det følger af forslaget til § 1, nr. 10, at den gældende § 27 a ophæves, og der i stedet indsættes nye §§ 27 og 27 a. § 27 blev ophævet ved lov nr. 1384 af 20. december 2004, og indeholdt tidligere en bestemmelse om, at systemansvarlig virksomhed skulle udøves med bevilling, hvilket ikke længere er et krav.

Det følger af den gældende § 27 a, at Energinet er ansvarlig for forsyningssikkerheden, og for at opfylde denne forpligtelse skal opretholde den tekniske kvalitet og balance og sikre tilstedeværelsen af en tilstrækkelig produktionskapacitet indenfor det sammenhængende elforsyningssystem. Energinet kan til varetagelse af sine forpligtelser indhente nødvendige oplysninger hos brugerne af nettet. Med forslaget præciserer § 27 energi-, forsynings- og klimaministeren overordnede ansvar for elforsyningssikkerheden, herunder at ministeren fastsætter et niveau for elforsyningssikkerheden. Baggrunden for forslaget er El-reguleringsudvalgets anbefaling om, at ansvarsfordelingen mellem energi-, forsynings- og klimaministeren og Energinet med at sikre elforsyningssikkerheden skal tydeliggøres og præciseres i loven.

§ 27 a nyaffattes, således at Energinets ansvar og opgaver i forbindelse med varetagelse af elforsyningssikkerhed fremgår af bestemmelsen. Der er tale om delvist videreførelse af gældende ret og tillige en tilpasning og justering af bestemmelsen som følge af, at bestemmelsens hidtidige indhold fremadrettet delvist er reguleret af forordninger.

§ 27

Det følger af eldirektivets artikel 4, at medlemsstaterne sikrer overvågningen af forsyningssikkerheden. Artikel 4 er bl.a. implementeret i § 27 a og § 27 d, stk. 2 og 3, i lov om elforsyning.

I medfør af § 27 a er Energinet ansvarlig for forsyningssikkerheden og skal for at opfylde denne forpligtelse opretholde den tekniske kvalitet og balance indenfor det sammenhængende elforsyningssystem og sikre tilstedeværelsen af en tilstrækkelig produktionskapacitet i det sammenhængende elforsyningssystem.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan således efter § 27 d, stk. 2, i lov om elforsyning fastsætte regler om, at Energinet skal iværksætte nærmere angivne foranstaltninger, hvis disse foranstaltninger anses for nødvendige for at opretholde en tilstrækkelig elforsyningssikkerhed. Energi-, forsynings- og klimaministeren skal i medfør af stk. 3 godkende de foranstaltninger, som Energinet iværksætter efter stk. 2.

Ministerens beføjelser efter § 27 d er delegeret til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 1512 af 15. december 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser. Hjemlen til at fastsætte regler efter § 27 d, stk. 2, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 891 af 17. august 2011 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. og bekendtgørelse nr. 1296 af 10. december 2014 om foranstaltninger til opretholdelsen af elforsyningssikkerheden.

Energi-, forsynings- og klimaministeren fører efter § 51, stk. 1, endvidere tilsyn med den virksomhed, som Energinet udøver i medfør af lov om elforsyning, regler udstedt i medfør af loven og bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling. Kompetencen til at føre dette tilsyn

er delegeret til Energistyrelsen, jf. § 3, stk. 1, nr. 5, i bekendtgørelse nr. 1512 af 15. december 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Det fremgår dog ikke udtrykkeligt af lov om elforsyning, at ministeren har det overordnede ansvar for elforsyningssikkerheden.

Gældende lovgivning beskriver endvidere ikke, hvor ansvaret for at fastsætte niveauet for elforsyningssikkerhed ligger. Energinet fastsætter niveauet for elforsyningssikkerhed og er samtidig ansvarlig for at opretholde elforsyningssikkerheden.

Det følger af den foreslåede affattelse af § 27, at ministeren har det overordnede ansvar for elforsyningssikkerheden og fastsætter niveauet for elforsyningssikkerheden. Den foreslåede bestemmelse præciserer ministerens overordnede ansvar for elforsyningssikkerheden, som energi-, forsynings- og klimaministeren allerede har i henhold til eldirektivet og lov om elforsyning. Formålet med præciseringen er at skabe større klarhed over fordelingen af opgaver og ansvar for elforsyningssikkerheden. Herudover følger det af den foreslåede bestemmelse, at ministeren fastsætter niveauet for elforsyningssikkerhed.

Med den foreslåede ændring vil ansvarsfordelingen mellem Energinet og energi-, forsynings- og klimaministeren blive tydeliggjort. Det vil således med bestemmelsen blive gjort klart, at ministeren har det overordnede ansvar for elforsyningssikkerheden og fastsætter niveauet for elforsyningssikkerhed. Dette indebærer, at ministeren som udgangspunkt fastsætter et niveau for elforsyningssikkerheden i form af et konkret mål for elforsyningssikkerheden. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 27 a, stk. 3, der forpligter Energinet at udarbejde en redegørelse om elforsyningssikkerhed med anbefalinger om det fremtidige niveau. Redegørelsen skal danne baggrund for ministerens vurdering af tilstanden for elforsyningssikkerheden og behovet for fastsættelse af et givent niveau.

En mulighed for ministeren for fastsættelse af niveauet for elforsyningssikkerhed vil give en klar retning, der vil bidrage til at danne en tydelig ramme for varetagelse af elforsyningssikkerheden.

Niveauet fastsættes ud fra en vurdering af blandt andet omkostningerne forbundet med en sandsynlig opfyldelse af et givent niveau, og det skal samtidig sikres, at realiseringen af niveauet kan gennemføres på den mest omkostningseffektive måde.

Vurderingen foretages bl.a. på baggrund af den redegørelse, som Energinet er forpligtet til at udarbejde i medfør af den foreslåede § 27 a, stk. 3, og på baggrund af Energistyrelsens indstilling til ministeren vedrørende redegørelsens konklusioner.

Indtil ministeren fastsætter niveauet, vil det niveau, som Energinet hidtil har fastsat, og som ministeren tager til efterretning, være gældende.

Den foreslåede affattelse af lovens § 27 og den klarhed, der herved opnås vedrørende ansvaret for opretholdelse af en passende elforsyningssikkerhed, skal ligeledes ses i sammenhæng med den foreslåede nyaffattelse af § 27 a om Energinets ansvar og opgaver, jf. nedenfor. Det følger heraf, at Energinet har ansvaret for at opretholde det fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed og for at overvåge udviklingen heraf.

Ministerens ansvar for tilsynet med Energinet efter lovens § 51, stk. 1, er uændret. Ministerens tilsyn forventes dog bl.a. som følge af den foreslåede bestemmelse i § 27 a, stk. 3, om udarbejdelse af redegørelse om elforsyningssikkerhed at blive mere effektivt som følge af, at rammerne for Energinets beslutninger om sikring af elforsyningssikkerheden styrkes.

§ 27 a

Efter den gældende bestemmelse i § 27 a, stk. 1, i lov om elforsyning, er Energinet ansvarlig for elforsyningssikkerheden og skal for at opfylde denne forpligtelse dels opretholde den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningssystem dels sikre tilstedeværelsen af en tilstrækkelig produktionskapacitet i det sammenhængende elforsyningssystem.

§ 27 a, stk. 1, i lov om elforsyning, foreslås ophævet. Anvendelsesområdet for denne bestemmelse er omfattet af SOGL, herunder art. 18-23, som på grund af deres umiddelbare virkning træder i stedet for § 27 a, stk. 1. For en nærmere beskrivelse af SOGL's bestemmelser, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.

Et transmissionssystem opretholdes i »normal tilstand«, ved at sikre opretholdelse af den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningssystem, ligesom tilstedeværelsen af en tilstrækkelig produktionskapacitet i det sammenhængende elforsyningssystem sikres.

SOGL, herunder art. 18-23 træder således i stedet for § 27 a, stk. 1, i lov om elforsyning.

Det fremgår af § 27 a, stk. 2, i lov om elforsyning, at Energinet til varetagelsen af sine forpligtelser i stk. 1 kan indhente nødvendige oplysninger hos brugerne af nettet.

§ 27 a, stk. 2, foreslås ophævet, da forholdet reguleres af SOGL art. 40-53, særligt art. 40, 45-47, 52 og 53, som på grund af deres umiddelbare virkning træder i stedet for § 27 a, stk. 2. For en nærmere beskrivelse af SOGL's bestemmelser, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.

Med ophævelsen af § 27 a, stk. 1 og 2, i lov om elforsyning, sikres det, at der ikke bibeholdes bestemmelser i national

ret, der er reguleret af SOGL. Herved undgås dobbeltregulering.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 27 a, stk. 1, at Energinet har ansvaret for at opretholde det fastsatte elforsyningssikkerhedsniveau og for at overvåge udviklingen heraf.

Systemansvarlig virksomhed er i følge lovens § 5, nr. 18, defineret som »virksomhed, der har det overordnede ansvar for at opretholde forsyningssikkerhed og en effektiv udnyttelse af et sammenhængende elforsyningssystem«. Energinet varetager i medfør af § 2, stk. 2, i lov om Energinet opgaven som systemansvarlig virksomhed.

Formålet med det foreslåede stk. 1, er at præcisere, at Energinet som systemansvarlig virksomhed har ansvaret for at opretholde det fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed og overvåge udviklingen heraf. I forhold til gældende ret præciseres det således med forslaget, at Energinet skal overvåge og opretholde det niveau for elforsyningssikkerhed, som energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter.

Forpligtelsen for Energinet til at opretholde den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningssystem til at sikre tilstedeværelsen af en tilstrækkelig produktionskapacitet i det sammenhængende elforsyningssystem, som fremgår af den gældende bestemmelse i § 27 a, stk. 1, nr. 1 og 2, videreføres ikke i den nyaffattede bestemmelse, da forholdet reguleres af SOGL, herunder 18-23. Dette indebærer, at Energinet som hidtil skal varetage disse forpligtelser, men at de fremover følger af forordningen og ikke af lov om elforsyning. Energistyrelsen vil som hidtil i medfør af § 51, stk. 1, føre sektortilsyn med Energinets opgavevaretagelse efter det foreslåede § 27 a, stk. 1.

Det følger af SOGL art. 4, stk. 2, litra. d, at medlemsstaterne i forbindelse med forordningens anvendelse skal sikre, at TSO'erne så vidt muligt anvender markedsbaserede mekanismer til at sikre netsikkerheden og-stabiliteten. Energinet skal endvidere i medfør af § 28, stk. 2, nr. 16, i lov om elforsyning anvende gennemsigtige, ikkediskriminerende, markedsbaserede metoder ved anskaffelse af den energi, den anvender til at udføre sit hverv. § 28, stk. 2, nr. 16, gennemfører artikel 15, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (eldirektivet). Det fremgår således af eldirektivets artikel 15, stk. 6, at transmissionssystemoperatører anvender gennemsigtige, ikke-diskriminerende markedsbaserede metoder ved anskaffelse af den energi, de anvender til at dække energitab og reservekapacitet i deres system, når de udøver denne aktivitet.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 27 a, stk. 2, 1. pkt., at ved anskaffelse af energi og andre ydelser til opretholdelse af det fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed, anvender Energinet markedsbaserede metoder.

Formålet med bestemmelsen er at præcisere Energinets forpligtelse til at anvende markedsbaserede metoder i forbin-

delse med sikring af elforsyningssikkerheden og det fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed.

Det følger videre af den foreslåede § 27 a, stk. 2, 2. pkt. at hvis der kun er en virksomhed, der tilbyder ydelser omfattet af 1. pkt., skal Energinet anvende regulerede priser til betaling for ydelser. Med andre ydelser forstås ydelser og tjenester, der sikrer, at de kritiske egenskaber er til stede i systemet, herunder spændingsregulering, inert, kortslutningseffekt og dødstart.

Det følger af det foreslåede 2. pkt., at hvis Energinet konstaterer, at der kun er en byder, skal der anvendes regulerede priser. Det forudsættes derved, at Energinet på baggrund af et udbud, skal kunne konstatere, at der kun er en enkelt virksomhed, der tilbyder ydelsen, og i dette tilfælde skal der anvendes regulerede priser.

Bestemmelsen har til hensigt at sikre retvisende prissignaler med henblik på at skabe rammer for et ikke-diskriminerende, teknologineutralt marked, samt derved at sikre langsigtet samfundsøkonomisk optimal anskaffelse af ydelserne.

Energinet skal således i videst muligt omfang anvende markedsbaserede metoder ved anskaffelse af de ydelser, der i dag anskaffes for at sikre elforsyningssikkerheden

Energinet skal gennem langsigtede udmeldinger om behov skabe grundlag for, at der skabes mulighed for konkurrence og derved markedsbaseret indkøb. Endvidere skal definitionen af de ydelser og produkter, der efterspørges, understøtte, at flest mulige aktører kan byde på produkterne, og at der skabes transparens i de kort- og langsigtede behov.

I det omfang der ikke er baggrund for et indkøb gennem markedsbaserede metoder af det efterspurgt produkt, dvs. hvis der kun er en virksomhed, der byder, og det konkluderes, at en ændret definition af produktet ikke kan skabe markedgrundlag, skal Energinet i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsætte en reguleret pris. En sådan situation kan for eksempel optræde ved meget lokalt behov for visse ydelser. Med reguleret pris forstås en pris, der så vidt muligt afspejler den pris, der ville være opstået på et konkurrencemarked for det nødvendige produkt.

Baggrunden for den foreslåede ændring er et ønske om retvisende og transparente prissignaler i elmarkedet, der synliggør behovet for og værdien af de nødvendige egenskaber til at sikre elforsyningssikkerheden. Konkurrence og regulerede priser der efterligner markedspriser sikrer en omkostningseffektiv tilvejebringelse af ydelser og understøttelse af innovation. Retvisende prissignaler skal sikre, at markedet også i 2030 kan levere elforsyningssikkerhed i et energisystem med 50 pct. vedvarende energi. Der er behov for gennemsigtighed af de behov og den værdi, der er for de forskellige ydelser til at understøtte elforsyningssikkerheden, så der skabes grundlag for et investeringsincitament til at sikre tilvejebringelsen af disse produkter fremadrettet.

Anvendelse af markedsbaserede metoder vil i videst muligt omfang reducere Energinets behov for tvangsbaseede indgreb i elmarkedet. Samtidig synliggøres behovet, således at det kan tiltrække eventuel investering i eksisterende el-produktions- eller forbrugsanlæg til at omfatte de nødvendige egenskaber, eller til investering i nye forbrugs- og produktionsanlæg, der kan levere de efterspurgte ydelser.

Ministerens bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om bl.a. regulerede priser i medfør af den foreslåede § 27 d, stk. 1, jf. nærmere lovforslagets § 1, nr. 24, og bemærkningerne hertil.

Energinet udarbejder årligt en redegørelse om elforsyningssikkerheden, men er ikke forpligtet til det efter lov om elforsyning.

Den følger af den foreslåede nyaffattelse af § 27 a, stk. 3, at Energinet årligt skal udarbejde en redegørelse om elforsyningssikkerheden med anbefalinger om det fremtidige niveau for elforsyningssikkerheden.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 3 forpligtes Energinet til hvert år at udarbejde en redegørelse til energi-, forsynings- og klimaministeren om elforsyningssikkerhed.

Redegørelsen skal indeholde anbefalinger til energi-, forsynings- og klimaministeren om niveau for elforsyningssikkerhed, og skal danne baggrund for ministerens vurdering af tilstanden af elforsyningssikkerheden og behovet for fastsættelse af et givent niveau. Ministerens bemyndiges bl.a. til at fastsætte nærmere regler om redegørelsens indhold i medfør af den foreslåede § 27 d, stk. 1, jf. nærmere lovforslagets § 1, nr. 24, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 27, hvorefter det er energi-, forsynings- og klimaministeren, der fastsætter niveauet for elforsyningssikkerheden samt den foreslåede § 27 a, stk. 1, hvorefter det er Energinet, som har ansvaret for at opretholde det fastsatte elforsyningssikkerhedsniveau og overvåge udviklingen heraf. Anbefalingerne til energi-, forsynings- og klimaministeren kan indgå i ministerens fastsættelse af niveauet for elforsyningssikkerheden efter den foreslåede § 27.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 27 a, stk. 4, 1. pkt., at Energinet får ansvaret for at, der udarbejdes en fejl- og afbrudsstatistik. Fejl- og afbrudsstatistikken understøtter Energinets opgave med at overvåge og rapportere om det fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed.

Dansk Energi og elnetvirksomhederne fører gennem den frivillige branchestatistik ELFAS, Elselskabernes Fejl- og Afbrudsstatistik, en fejl- og afbrudsstatistik. Der er med forslaget ikke tilsigtet en ændring af, hvem der varetager opgaven med at føre statistikken, hvilket således fortsat vil blive varetaget af Dansk Energi og elnetvirksomhederne gennem ELFAS.

Med bestemmelsen får Energinet således alene det formelle ansvar for, at statistikken udarbejdes.

Det følger af den foreslåede § 27 a, stk. 4, 2. pkt., at netvirksomhederne har pligt til at levere data til brug for fejl- og afbrudsstatistikken, hvis statistikken ikke allerede er tilgængelig og Energinet anmoder om det. 2. pkt. vil kun finde anvendelse, hvis statistikken ikke allerede er tilgængelig via ELFAS, og Energinet vurderer, at der er behov herfor. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i medfør af den foreslåede nyaffattelse af § 27 d, stk. 1, fastsætte regler om udarbejdelse af statistikken, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, og bemærkningerne hertil, hvortil der henvises.

Det fremgår af den gældende § 27 a, stk. 2, i lov om elforsyning, at Energinet til varetagelsen af sine forpligtelser efter stk. 1, kan indhente nødvendige oplysninger hos brugerne af nettet. Det fremgår af den gældende stk. 1, at Energinet er ansvarlig for forsyningssikkerheden, og at Energinet for at opfylde denne forpligtelse dels skal opretholde den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningssystem dels sikre tilstedeværelsen af en tilstrækkelig produktionskapacitet i det sammenhængende elforsyningssystem.

Der er tale om en bred beføjelse i § 27 a, stk. 2, der i medfør af ordlyden alene er begrænset af, at der skal være tale om oplysninger, der er nødvendige, uden at det nærmere er defineret i forarbejderne til bestemmelsen, hvilke oplysninger, der kan indhentes. Bestemmelsen videreføres ikke fuldt ud, da beføjelserne til at indhente oplysninger i forbindelse med Energinets varetagelse af systemdrift fremover reguleres af SOGL.

Det følger af den foreslåede § 27 a, stk. 5, at Energinet til varetagelse af sine forpligtelser efter stk. 1 og 3, kan indhente oplysninger hos brugerne af nettet.

Den foreslåede ændring medfører, at det vil være en forudsætning for, at Energinet kan indhente oplysningerne hos brugerne, at oplysningerne er nødvendige til brug for varetagelse af Energinets opgaver i forbindelse med overvågning af elforsyningssikkerheden og udarbejdelse af redegørelsen om elforsyningssikkerhed. Det vil samtidig være en betingelse for anvendelse af stk. 5, at oplysningerne ikke allerede indhentes med hjemmel i SOGL. Det kan f. eks. være tale om oplysninger om netvirksomhedernes investeringsplaner, som kan være nødvendige at indhente til brug for Energinets udarbejdelse af redegørelsen, og som ikke kan indhentes med hjemmel i forordningen.

Forslaget er en indskrænkning af den gældende bestemmelse i § 27 a, stk. 2, og formålet med forslaget til § 27 a, stk. 5, er at sikre, at de oplysninger, der indhentes, er relateret til Energinets opgaver med opretholdelse og overvågningen af elforsyningssikkerheden og udarbejdelse af redegørelsen herom. Dette indebærer, at Energinet i forbindelse med indhentelse af oplysninger, skal angive, hvad oplysningerne skal anvendes til, og hvorfor de er nødvendige for varetagel-

se af Energinets opgaver med opretholdelse og overvågning af elforsyningssikkerheden og for udarbejdelse af redegørelsen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelserne om dataudveksling i SOGL, afsnit 2, kapitel 1-6, der fastsætter en række detaljerede krav om, hvilke data, som bl.a. skal udveksles mellem transmissionssystemoperatøren (dvs. Energinet) og brugerne. Det er f.eks. strukturelle data såsom data om produktionsanlæg (art. 48), planlægnings- og prognosedata (art. 49) og realtidsdata (art. 44, 47 og 50).

Til nr. 11

Det fremgår af § 27 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om elforsyning, at med henblik på opretholdelsen af forsyningssikkerheden kan Energinet mod rimelig betaling kræve godkendte driftsstop udskudt eller fremrykket.

Det følger af den foreslåede ændring af § 27 b, stk. 1, 2. pkt., at betingelsen om, at Energinet kan kræve godkendte driftsstop udskudt eller fremrykket, hvis dette sker mod rimelig betaling, udgår. Det er en konsekvensrettelse som følge af, at forslaget om, at betaling for ydelser af denne karakter i stedet skal reguleres i § 27 c, stk. 6, der bliver stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 18 og 19, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 12

Det følger af § 27 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om elforsyning, at af hensyn til varetagelsen af forsyningssikkerheden, jf. § 27 a, stk. 1, skal produktionsvirksomheder efter anvisning fra Energinet meddele, hvilke anlæg med en kapacitet på mere end 25 MW produktionsvirksomheden i en periode på op til 4 uger forventer at holde i driftsklar stand i periodens driftsdøgn.

Det følger af den foreslåede ændring af § 27 b, stk. 2, 1. pkt., at henvisningen til § 27 a, stk. 1, i bestemmelsen udgår. Dette er en konsekvensrettelse som følge af, at § 27 a, stk. 1, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 13

Efter § 27 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om elforsyning, skal produktionsvirksomheder senest dagen før driftsdøgnet underrette Energinet om, hvilke produktionsanlæg med en kapacitet på mere end 25 MW, der forventes sat i drift i driftsdøgnet.

§ 27 b, stk. 2, 2. pkt., foreslås ophævet, da forholdet reguleres af SOGL art. 111, stk. 1. For en nærmere beskrivelse af SOGL's bestemmelser, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.

Underretningen af Energinet om produktionsanlæg, der forventes sat i drift i driftsdøgnet, videreføres i SOGL art. 111, stk. 1, hvorefter der skal gives oplysninger svarende til oplysninger efter § 27 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om elforsyning.

For så vidt angår størrelsen på anlægget, skal der ses på SOGL's anvendelsesområde. Art. 111, stk. 1, i SOGL gælder for anlæg inden for forordningens anvendelsesområde. Det følger af SOGL art. 2, at produktionsanlæg som er eller vil blive klassificeret som type B, C eller D, i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) 2016/631 af 14. april 2016 om fastsættelse af netregler om krav til nettilslutning for produktionsanlæg (herefter benævnt RfG), er omfattet af SOGL's anvendelsesområde. Dette betyder, at SOGL ikke finder anvendelse på produktionsanlæg, som er eller vil blive klassificeret som type A. Det følger af RfG art. 5, stk. 2, litra a, at produktionsanlæg type A har en maksimaleffekt på 0,8 kW eller mere. Det følger endvidere af oplysninger fra Energinet, at produktionsanlæg type A forventeligt fastsættes som 0,8 kW – 100 kW. Produktionsanlæg på mere end 25 MW vil derfor være omfattet af forordningens anvendelsesområde.

SOGL art. 111, stk. 1, suppleres af daglig kapacitetsindmelding efter metoden GLDPM (Generation and Load Data Provision Methodology). Efter GLDPM vil det være muligt for TSO'en at anmode om daglig kapacitetsindmelding, på samme måde som efter lov om elforsyning § 27 b, stk. 2, 2. pkt.

GLDPM er en metode udarbejdet i henhold til art. 16 i CACM. Der er tale om en metode vedrørende fremsendelse af data om produktion og forbrug. Det følger af GLDPM art. 10, at ejere af produktionsenheder skal levere data om planlagt udetid, kapacitetsbegrænsninger og forventet produktion. Herved gives der oplysninger om den forventede drift for kommende driftsdøgn.

SOGL art. 111, stk. 1, træder således i stedet for § 27 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om elforsyning, samt suppleres af GLDPM.

Med ophævelsen af § 27 b, stk. 2, 2. pkt., sikres det, at der ikke bibeholdes bestemmelser i national ret, der er reguleret ved en forordning. Herved undgås dobbeltregulering.

Til nr. 14

Det følger af § 27 b, stk. 3, 1. pkt., i lov om elforsyning, at såfremt Energinet vurderer, at der ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at forsyningssikkerheden kan opretholdes med de anlæg, som forventes holdt driftsklare ifølge stk. 2, kan Energinet kræve, at yderligere elproduktionsanlæg holdes driftsklare, således at anlæggene kan producere elektricitet med et varsel fastsat af Energinet. Af stk. 3, 2. pkt., fremgår, at meromkostninger, der knytter sig til at holde et anlæg driftsklart, betales af Energinet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 27 b, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens henvisning til § 27 b, stk. 2, ændres, således at henvisningen refererer til både stk. 2 i § 27 b og Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer. Dette er en konsekvensrettelse som følger af, at SOGL regulerer forhold omfattet af § 27 b, stk. 2, 2. pkt., der derfor er foreslået ophævet, da forhold omfattet af denne bestemmelse reguleres

af SOGL jf. lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

På tidspunktet for lovens ikrafttræden vil § 27 b, stk. 3, således både referere til § 27 b, stk. 2, 1. pkt., og til planer angivet efter SOGL, som træder i stedet for stk. 2, 2. pkt. For en nærmere beskrivelse af SOGL's bestemmelser, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.

Den foreslåede ophævelse af § 27 b, stk. 3, 2. pkt., er en konsekvensrettelse som følger af, at betalingen fremadrettet foreslås reguleret i § 27 c, stk. 6, der bliver stk. 2, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 18 og 19, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 15

Forslaget indeholder en ophævelse af § 27 b, som også foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 11-14. Baggrunden herfor er, at § 27 b som ændret ved lovforslagets § 1, nr. 11-14, skal træde i kraft på lovens almindelige ikrafttrædelsesdato, jf. forslagens § 6, stk. 1, hvorimod ophævelsen først vil træde i kraft fra anvendelsestidspunktet for de bestemmelser i SOGL, der regulerer samme forhold som § 27 b med de ændringer, der følger af lovforslagets § 1, nr. 11-14, jf. bemærkningerne til forslagens § 6, stk. 2.

For så vidt angår de ændringer af § 27 b, som følger af lovforslagets § 1, nr. 11-14, som skal træde i kraft på lovens almindelige ikrafttrædelsesdato, henvises til lovforslagets § 1, nr. 11-14, og bemærkningerne hertil.

Det fremgår af § 27 b, stk. 1, 1. pkt., at transmissionsanlæg stillet til Energinets rådighed og elproduktionsanlæg med en kapacitet på mere end 25 MW ikke kan tages ud af drift i længere tid uden godkendelse fra Energinet.

Det foreslås, at § 27 b, stk. 1, 1. pkt., ophæves. Baggrunden for den foreslåede ophævelse er, at bestemmelsen reguleres af SOGL art. 92-95 og 98-100.

I henhold til SOGL art. 93 og 94 indgiver aktøren en plan for tilgængelighed efter art. 92 med mulighed for en efterfølgende anmodning om ændring heraf efter art. 100. TSO'ens udfærdigelse af en plan for tilgængelighed efter art. 95, 98 og 99 svarer til Energinets beføjelse til at godkende, at et anlæg tages ud af drift i længere tid efter § 27 b, stk. 1, 1. pkt.

Bestemmelserne i SOGL art. 92-94, om udfærdigelse af en plan for tilgængelighed samt art. 95, 98 og 99 om Energinets beføjelse til at godkende, at et anlæg tages ud af drift i længere tid, gælder for udvalgte anlæg inden for SOGL's anvendelsesområde. Produktionsanlæg, som er eller vil blive klassificeret som type A, falder uden for SOGL's anvendelsesområde. Det følger af SOGL art. 2, at produktionsanlæg, som er eller vil blive klassificeret som type B, C eller D, i overensstemmelse med RfG, er omfattet af SOGL's anvendelsesområde. Dette betyder, at SOGL ikke finder anvendelse på produktionsanlæg, som er eller vil blive klassificeret som type A. Det følger af RfG art. 5, stk. 2, litra a, at pro-

duktionsanlæg type A har en maksimaleffekt på 0,8 kW eller mere. Det følger endvidere af oplysninger fra Energinet, at produktionsanlæg type A forventeligt fastsættes som 0,8 kW – 100 kW. Relevante anlæg inden for forordningens anvendelsesområde vil herefter blive identificeret efter art. 85 på baggrund af en metode til at vurdere om anlæg er relevante for koordinering af afbrydelser efter art. 84.

Dette vil betyde, at efter forordningens regler kan bestemmelsen gælde for anlæg på over 25 MW, men også på anlæg helt ned til 100 kW, som vil være B-anlæg og være inden for forordningens anvendelsesområde. Forordningens bestemmelser kan således være en udvidelse af den hidtil gældende retstilstand efter § 27 b, stk. 1, 1. pkt. Hvorvidt der vil være tale om en udvidelse af gældende retstilstand afhænger af, hvilke anlæg, som vil vurderes at være relevante efter art. 85.

Det fremgår af § 27 b, stk. 1, 2. pkt., at Energinet med henblik på opretholdelse af forsyningssikkerheden og mod rimelig betaling kan kræve godkendte driftsstop udskudt eller fremrykket.

Om den foreslåede ændring af § 27 b, stk. 1, 2. pkt., med ikrafttræden den 1. juli 2018, hvorefter betingelsen »mod rimelig betaling« udgår, henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at § 27 b, stk. 1, 2. pkt., ophæves. Forhold omfattet af denne bestemmelse er således reguleret af SOGL art. 102, stk. 1, art. 103, stk. 7. Derudover kan art. 20-23 anvendes i visse tilfælde.

TSO'en kan efter SOGL art. 103, stk. 7, kræve ændringer i de planer som er blevet sendt ind efter art. 94 og vælge at ændre varigheden af planerne. Herved kan Energinet kræve godkendte driftsstop udskudt eller fremrykket, på samme måde som efter § 27 b, stk. 1, 2. pkt.

For så vidt angår Energinets sikring af elforsyningssikkerheden henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10. For så vidt angår Energinets betaling, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18 og 19. For så vidt angår Energinets godkendelse af planer, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15.

Efter § 27 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om elforsyning, skal produktionsvirksomheder af hensyn til varetagelsen af forsyningssikkerheden efter anvisning fra Energinet meddele, hvilke anlæg med en kapacitet på mere end 25 MW produktionsvirksomheden i en periode på op til 4 uger forventer at holde i driftsklar stand i periodens driftsdøgn.

Det foreslås, at § 27 b, stk. 2, 1. pkt., ophæves. Baggrunden for den foreslåede ophævelse er, at forhold omfattet af denne bestemmelse er reguleret af SOGL art. 92 og 94.

Det følger af art. 94, at aktører skal indsende year-ahead-planer inden den 1. august året før. Produktionsvirksomheder skal efter SOGL art. 92 angive, hvilke anlæg, som hol-

des produktionsklare med en årsplan angivet per dag. Bestemmelsen regulerer en periode på et år og rummer således også en periode på op til 4 uger, som svarer til § 27 b, stk. 2, 1. pkt.

Derudover skal der sendes oplysninger angivet i SOGL art. 45, stk. 1 og 2, samt art. 46, stk. 1. Bestemmelserne vedrører dataudveksling, som således vil sikre, at nødvendige oplysninger til brug for 4-ugers planen vil blive fremsendt til TSO'en.

Om ophævelsen af § 27 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om elforsyning henvises til lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

Det følger af § 27 b, stk. 3, 1. pkt., at såfremt Energinet vurderer, at der ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at forsyningssikkerheden kan opretholdes med de anlæg, som forventes holdt driftsklare ifølge stk. 2, kan Energinet kræve, at yderligere elproduktionsanlæg holdes driftsklare, således at anlæggene kan producere elektricitet med et varsel fastsat af Energinet. I henhold til § 27 b, stk. 3, 2. pkt. i lov om elforsyning, betales meromkostninger, der knytter sig til at holde et anlæg driftsklart, af Energinet.

Om den foreslåede ændring af § 27 b, stk. 3, 1. pkt., med ikrafttræden den 1. juli 2018, hvorefter henvisningen til § 27 b, stk. 2, ændres til en henvisning til både stk. 2 i § 27 b og til Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer, henvises til lovforslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at § 27 b, stk. 3, 1. pkt., ophæves. Baggrunden for den foreslåede ophævelse er, at anvendelsesområdet for denne bestemmelse er reguleret af SOGL art. 102, stk. 1 og 2, og art. 103, stk. 7.

Om den foreslåede ophævelse af § 27 b, stk. 3, 2. pkt., med ikrafttræden den 1. juli 2018 henvises til lovforslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil samt til lovforslagets § 1, nr. 18 og 19, vedrørende nyaffattelse af § 27 c, stk. 6, der bliver stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Med ophævelsen af § 27 b sikres det, at der ikke bibeholdes bestemmelser i national ret, der er reguleret ved en forordning. Herved undgås dobbeltregulering. For en nærmere gennemgang af de relevante bestemmelser i SOGL henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.

Til nr. 16

Det fremgår af § 27 c, stk. 1, i lov om elforsyning, at Energinet for det følgende driftsdøgn offentliggør oplysninger om overføringskapaciteten i det transmissionsnet, der er stillet til rådighed for Energinet.

§ 27 c, stk. 1, foreslås ophævet, da forholdet reguleres af CACM art. 8, særligt art. 8, stk. 2, litra e, sammenholdt med art. 46. Efter bestemmelserne i CACM vil der ske offentlig-

gørelse af overføringskapacitet for det følgende driftsdøgn, som svarer til § 27 c, stk. 1.

Det fremgår af § 27 c, stk. 2, 1. pkt., i lov om elforsyning, at brugere af det kollektive elforsyningsnet efter regler fastsat af Energinet og på baggrund af den i stk. 1 nævnte offentliggørelse skal anmelde planer for elproduktion, elforbrug og elhandel for det følgende driftsdøgn til Energinet.

Det foreslås, at § 27 c, stk. 2, 1. pkt., ophæves. Bestemmelsen foreslås ophævet, da forholdet reguleres af SOGL art. 111, stk. 1.

Anmeldelse af planer efter § 27 c, stk. 2, 1. pkt., for elproduktion, elforbrug og elhandel svarer til indgivelse af produktionsplaner, forbrugsplaner henholdsvis interne og eksterne kommercielle handelsplaner efter SOGL art. 111, stk. 1. »Brugere af det kollektive elforsyningsnet« omfattes af SOGL's pligtsubjekt »balanceansvarlig«.

Det fremgår af § 27 c, stk. 2, 2. pkt., i lov om elforsyning, at elproduktion, som er omfattet af § 52, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi, er undtaget fra anmeldelsespligten.

Det foreslås, at § 27 c, stk. 2., 2. pkt., ophæves. Bestemmelsen foreslås ophævet, da forholdet reguleres af SOGL art. 111, stk. 1.

Anmeldelse af planer efter lov om elforsyning § 27 c, stk. 2, 1. pkt., for elproduktion, elforbrug og elhandel svarer til indgivelse af produktionsplaner, forbrugsplaner henholdsvis interne og eksterne kommercielle handelsplaner efter SOGL art. 111, stk. 1. Anmeldelse af planer efter SOGL gælder for anlæg inden for SOGL's anvendelsesområde. Produktionsanlæg, som er eller vil blive klassificeret som type A, falder uden for SOGL's anvendelsesområde. Det følger af SOGL art. 2, at produktionsanlæg som er eller vil blive klassificeret som type B, C eller D, i overensstemmelse med RfG, er omfattet af SOGL's anvendelsesområde. Dette betyder, at SOGL ikke finder anvendelse på produktionsanlæg, som er eller vil blive klassificeret som type A. Det følger af RfG art. 5, stk. 2, litra a, at produktionsanlæg type A har en maksimaleffekt på 0,8 kW eller mere. Det følger endvidere af oplysninger fra Energinet, at produktionsanlæg type A forventeligt fastsættes som 0,8 kW – 100 kW.

Dette vil betyde, at anlæg omfattet af lov om fremme af vedvarende energi § 52, stk. 1, som efter lov om elforsyning § 27 c, stk. 2, 2. pkt., undtages fra anmeldelsespligten, i stort omfang falder uden for SOGL's anvendelsesområde og derfor fortsat vil være undtaget fra anmeldelsespligten i SOGL art. 111, stk. 1. Der er dog visse anlæg, som undtages fra anmeldelsespligten efter lov om elforsyning § 27 c, stk. 2, 2. pkt., som nu omfattes af anmeldelsespligten i SOGL art. 111, stk. 1, pga. anlæggets størrelse. For så vidt angår de anlæg, som nu omfattes af en anmeldelsespligt efter SOGL, er det relevant at bemærke, at det ikke er muligt at sende produktionsplaner for flere af de ikke-regulerbare anlæg, og Energinet har oplyst, at Energinet på nuværende tidspunkt

ikke anmoder om fremsendelse af produktionsplaner for anlæg, hvor produktionen er vejrafhængig, og hvor der er tale om ikke-regulerbare anlæg. Derudover ses en generel lempe af reglerne efter SOGL art. 111, stk. 1, ved at der efter SOGL kun skal indgives planer til Energinet efter anmodning herom.

Det fremgår af § 27 c, stk. 3, i lov om elforsyning, at Energinet inden starten af det følgende driftsdøgn skal godkende planer for forventet elproduktion, elforbrug og elhandel, som er anmeldt til virksomheden efter stk. 2. Godkendelsen kan betinges af, at der sker omlægninger i planerne, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsyningsikkerheden.

Det foreslås, at § 27 c, stk. 3, ophæves. Bestemmelsen foreslås ophævet, da forholdet er reguleret af SOGL art. 111, stk. 1, og art. 112, stk. 1-4, særligt stk. 1 og 3.

De i art. 111 og 112 omtalte planer svarer til planer for elproduktion, elforbrug og elhandel efter § 27 c, stk. 3, i lov om elforsyning. Efter § 27 c, stk. 3, er det Energinet, som godkender planer, og efter SOGL art. 112 er det Energinet, som kontrollerer planer, hvilket vil have samme retsvirkning i praksis. Efter § 27 c, stk. 3, kan Energinet kræve omlægninger af planerne, hvilket modsvarer art. 112, hvorefter Energinet skal bekræfte, at planerne er sumbalancerede.

Det fremgår, af § 27 c, stk. 4, i lov om elforsyning, at Energinet efter godkendelsen af planerne kan påbyde elproduktionsvirksomheder at ændre produktionsomfang eller igangsætte produktion, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsyningsikkerheden.

Det foreslås, at § 27 c, stk. 4, ophæves. Bestemmelsen foreslås ophævet, da forholdet reguleres af SOGL art. 20-23, særligt art. 22, stk. 1, litra e, samt art. 22, stk. 2.

Med ophævelsen af § 27 c, stk. 1-4, sikres det, at der ikke bibeholdes bestemmelser i national ret, der er reguleret ved en forordning. Herved undgås dobbeltregulering. For en nærmere beskrivelse af SOGL's bestemmelser, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.

Til nr. 17

Det fremgår af § 27 c, stk. 5, at elproduktion fra decentrale kraft-varme-produktionsanlæg og elproduktionsanlæg, der producerer VE-elektricitet eller anvender affald som brændsel, har prioriteret adgang til elforsyningsnettet. Ved omlægninger som nævnt i § 27 c, stk. 3 og 4, kan Energinet alene reducere eller afbryde prioriteret elproduktion, hvis en reduktion af elproduktion fra andre anlæg ikke er tilstrækkelig til at opretholde den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningssystem.

Det følger af den foreslåede ændring af § 27 c, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 1, 2. pkt., at bestemmelsens henvisning til § 27 c, stk. 3 og 4, ændres til en henvisning til Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer. Dette er en konsekvens-

ændring som følger af, at lovens § 27 c, stk. 1-4 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, og bemærkningerne her til.

Med den foreslåede ændring videreføres den prioriterede adgang for VE-anlæg i national ret. Ved at ændre henvisningen til stk. 3 og 4 i § 27 c, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 1, 2. pkt., til en henvisning til SOGL, vil bestemmelsen referere til de omlægninger, der reguleres i medfør af SOGL.

For en nærmere beskrivelse af SOGL's bestemmelser, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.

Til nr. 18

Det følger af § 27 b, stk. 1, at Energinet med henblik på opretholdelsen af forsyningssikkerheden mod rimelig betaling kan kræve godkendte driftstop af transmissions- eller elproduktionsanlæg udskudt eller fremrykket.

Det følger af § 27 b, stk. 3, 1. pkt., at såfremt Energinet vurderer, at der ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at forsyningssikkerheden kan opretholdes med de anlæg, som forventes holdt driftsklare efter § 27 b, stk. 2, kan Energinet kræve, at yderligere produktionsanlæg holdes driftsklare, således at anlæggene kan producere elektricitet med et varsel fastsat af Energinet. Af § 27 b, stk. 3, 2. pkt., fremgår, at meromkostninger, der knytter sig til at holde et anlæg driftsklart, betales af Energinet.

Det følger af § 27 c, stk. 6, at såfremt Energinet forlanger omlægninger som nævnt i § 27 c, stk. 3-5, yder Energinet betaling herfor. Energinet yder dog ikke betaling, hvis Energinet forlanger omlægninger i forhold til anmeldte planer for elproduktion, elforbrug og elhandel som nævnt i stk. 3, inden planerne er godkendt, og omlægningerne er nødvendige, for ikke at overskride den offentliggjorte overføringskapacitet som nævnt i stk. 1 eller for at bringe balance i de enkelte brugeres planlagte elproduktion, elforbrug eller elhandel.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 27 c, stk. 6, der bliver stk. 2, at Energinet yder rimelig betaling for ydelser relateret til, at godkendte driftstop af transmissions- eller elproduktionsanlæg kræves udskudt eller fremrykket, jf. § 27 b, stk. 1, til at elproduktionsanlæg kræves holdt driftsklare, jf. § 27 b, stk. 3, eller til beslutninger om ændringer af planer eller aktivering af afhjælpende tiltag i medfør af Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer.

Anvendelsen af tvang og tvangslignende indgreb bør begrænses til et minimum, og til situationer, hvor der på kort sigt opstår et uforudsigeligt behov. Dette er også grundlæggende forudsætningen for regelsættet efter SOGL. Dette kan f.eks. være i situationer med pludseligt havari, hvor det vil være nødvendigt at aktivere afhjælpende tiltag efter forordningens bestemmelser.

Den foreslåede nyaffattelse indebærer, at Energinet pålægges en betalingsforpligtelse i forbindelse med tiltag efter SOGL. Baggrunden herfor er, at betaling for Energinets ydelser ikke er reguleret i SOGL.

Den foreslåede nyaffattelse skal endvidere ses i sammenhæng dels med den foreslåede ændring af § 27 b, stk. 1, 2. pkt., hvorefter betingelsen om, at Energinet kun mod rimelig betaling kan kræve godkendte driftstop udskudt eller fremrykket, udgår af § 27 b, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil. Dels skal forslaget ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 27 b, stk. 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede nyaffattelse indebærer således, at Energinets betaling for ydelser omfattet af § 27 b, stk. 1 og 3, ikke som hidtil reguleres i henholdsvis § 27 b, stk. 1 og 3, men i samme bestemmelse og på samme måde, som Energinets betaling for tiltag efter SOGL. Den foreslåede nyaffattelse indebærer, at indgreb i aktørers råderet over anlæg, skal afregnes mod en rimelig betaling. Med rimelig betaling henvises til, at betalingen bør modsvare, den betaling aktøren kunne have opnået ved at afsætte produktet på et konkurrencemarked. Herunder at betalingen som minimum dækker omkostninger til eventuelt brændsel og eventuelt salg af elektricitet og varme, drift og vedligehold, administrations-/fællesudgifter, afskrivninger og forrentning af investeret kapital.

Bestemmelsen om at Energinet skal betale for indgreb, skal sikre, at Energinet anvender indgrebet ud fra en afvejning af omkostninger og gevinst ved indgrebet. Gennem betalingen sikres klare og transparente prissignaler, der synliggør behovet for de nødvendige egenskaber til at sikre elforsyningssikkerheden. Investorer har behov for gennemsigtighed af de produkter, der er behov for til at understøtte elforsyningssikkerheden, herunder de behov, der fremskaffes ved tvangslignende indgreb. Kun herved skabes grundlag for et investeringsincitament til at sikre tilvejebringelsen af disse produkter fremadrettet.

Rimelig betaling gennem konkurrencelignende priser, også når ikke-markedstiltag anvendes, sikrer en omkostningseffektiv tilvejebringelse af ydelser og understøttelse af innovation. Innovationen skal sikre, at markedet også i 2030 kan levere elforsyningssikkerhed i et energisystem med 50 pct. vedvarende energi.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 23, hvorefter ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om betalingen.

For en nærmere beskrivelse af SOGL's bestemmelser henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.

Til nr. 19

Forslaget indeholder en nyaffattelse af § 27 c, stk. 6, som også foreslås nyaffattet med forslaget i § 1, nr. 18. Baggrun-

den herfor er, at § 27 c, stk. 6, som nyaffattet ved forslagens § 1, nr. 18, skal træde i kraft på lovens almindelige ikrafttrædelsesdato, jf. forslagens § 6, stk. 1, hvorimod nærværende nyaffattelse først vil træde i kraft på det tidspunkt, hvor ophævelsen af § 27 b, jf. forslagens § 1, nr. 15, træder i kraft, jf. nærmere herom forslagens § 6, stk. 2.

For så vidt angår de ændringer, som er omfattet af nyaffattelsen af § 27 c, stk. 6, som skal træde i kraft på lovens almindelige ikrafttrædelsesdato, henvises til lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Det følger af den gældende § 27 c, stk. 6, at såfremt Energinet forlanger omlægninger som nævnt i stk. 3-5, yder Energinet betaling herfor. Energinet yder dog ikke betaling, hvis Energinet forlanger omlægninger i forhold til anmeldte planer for elproduktion, elforbrug og elhandel som nævnt i stk. 3, inden planerne er godkendt, og omlægningerne er nødvendige for ikke at overskride den offentliggjorte overføringskapacitet som nævnt i stk. 1 eller for at bringe balance i de enkelte brugeres planlagte elproduktion, elforbrug eller elhandel.

For en beskrivelse af bestemmelsen om betaling, som træder i kraft på tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden, henvises til lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Af den foreslåede nyaffattelse af § 27 c, stk. 6, der bliver stk. 2, følger, at Energinet yder rimelig betaling for ydelser relateret til beslutninger om ændringer af planer eller aktivering af afhjælpende tiltag i medfør af Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer.

Nyaffattelsen indebærer, at § 27 c, stk. 6, alene vedrører betaling for ydelser, der relaterer sig til Energinets beslutninger om ændringer af planer og aktivering af afhjælpende tiltag, der følger af SOGL. Baggrunden herfor er ophævelsen af bl.a. § 27 b, stk. 1 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, som følger af, at SOGL på dette tidspunkt vil regulere samme forhold som § 27 b.

For en nærmere beskrivelse af SOGL's bestemmelser om Energinets beslutninger om ændringer af planer eller aktivering af afhjælpende tiltag, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2, og til bemærkningerne til lovforslagets § 6.

Til nr. 20

Det fremgår, af § 27 c, stk. 8, i lov om elforsyning, at såfremt en brugers faktiske elproduktion, elforbrug eller elhandel i et driftsdøgn ikke svarer til det, som er godkendt efter stk. 3, kan Energinet kræve, at der ydes rimelig betaling for de ubalancer, det påfører systemet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 27 c, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., at henvisningen »som er godkendt efter stk. 3,« ændres til »som er meddelt efter Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af

elektricitetstransmissionssystemer«. Dette er en konsekvensrettelse som følge af, at § 27 c, stk. 3, som bestemmelsen henviser til, foreslås ophævet, da forhold omfattet af § 27 c, stk. 3, er reguleret af forordningens art. 111, stk. 1, og art. 112, stk. 1-4. Der henvises lovforslagets § 1, nr. 16, vedrørende ophævelse af § 27 c, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 21

Det fremgår af § 27 c, stk. 9, i lov om elforsyning, at omlægninger som nævnt i § 27 c, stk. 3-5, skal ske efter objektive kriterier, som fastsættes af Energinet på grundlag af samfundsøkonomiske og miljømæssige hensyn. Energinet fastsætter endvidere objektive kriterier for beregning af betalingen for reduktion eller afbrydelse efter stk. 5.

Det følger af den foreslåede ændring af § 27 c, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., at henvisningen til stk. 3-5 i denne bestemmelse ændres til en henvisning til stk. 1, og af den foreslåede ændring af § 27 c, stk. 9, 2. pkt., der bliver stk. 5, 2. pkt., at henvisningen til stk. 5 i denne bestemmelse ændres til en henvisning til stk. 1. Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at lovens § 27 c, stk. 3 og 4, foreslås ophævet og af at § 27 c, stk. 5 bliver til stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 16 og 17, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 22

Det fremgår, af § 27 c, stk. 10, i lov om elforsyning, at de regler og kriterier, som Energinet fastsætter i medfør af stk. 2 og 9, skal være tilgængelige for brugere og potentielle brugere af det kollektive elforsyningsnet.

Det foreslås, at § 27 c, stk. 10, ophæves da forhold omfattet af denne bestemmelse reguleres af SOGL art. 8.

Oplysninger, som Energinet skal offentliggøre, fremgår af SOGL art. 8.

Det fremgår af § 27 c, stk. 11, i lov om elforsyning, at Energinet efter høring af relevante parter skal anmelde regler og kriterier, som Energinet fastsætter i medfør af stk. 2 og 9, til Energitilsynet. Energitilsynet kan give pålæg om ændring af reglerne og kriterierne, jf. § 77.

§ 27 c, stk. 11, foreslås ophævet, da anvendelsesområdet for denne bestemmelse er omfattet af SOGL art. 6, 7 og 11.

Det fremgår af art. 6 i SOGL, hvilke vilkår, betingelser og metoder, som TSO'en skal udarbejde og som den regulerende myndighed (Energitilsynet) herefter skal godkende. Kravet om udarbejdelse af vilkår, betingelser og metoder, har virkning fra datoen for forordningens ikrafttræden, hvorefter der efter SOGL er fastsat frister for udarbejdelse henholdsvis godkendelse af vilkår, betingelser og metoder. Det fremgår af art. 11 i SOGL, hvornår der skal ske høring af relevante parter, for så vidt angår forslag til vilkår, betingelser og metoder, som anført i SOGL art. 6, stk. 2 og 3.

For så vidt angår henvisningen til § 77 i lov om elforsyning om Energitilsynets pålæg om ændring af regler og kriterier,

reguleres forholdet af SOGL art. 7. Det følger af art. 7 i SOGL, at den regulerende myndighed kan kræve en ændring af vilkår, betingelser og metoder, som der er stillet forslag om efter SOGL art. 6, stk. 2 og 3.

Art. 7 i SOGL har samme virkning som § 77 i lov om elforsyning, for så vidt angår de regler og kriterier, som erstattes af vilkår, betingelser og metoder efter SOGL art. 6, stk. 2 og 3.

Med ophævelsen af § 27 c, stk. 10 og 11, sikres det, at der ikke bibeholdes bestemmelser i national ret, når forholdet reguleres af en forordning. Herved undgås dobbeltregulering.

For en nærmere beskrivelse af SOGL's bestemmelser, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.

Til nr. 23

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 27 c, stk. 7, efter stk. 12, der bliver stk. 6, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om krav til afrapportering til ministeren og nærmere regler om betaling for ydelser i henhold til § 27 c, stk. 2.

De ydelser, der henvises til i stk. 2, er ydelser relateret til Energinets beslutninger om ændringer af planer eller aktive- ring af afhjælpende foranstaltninger i medfør af SOGL.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 16, om ophævelse af § 27 c, stk. 2, hvor det nærmere er beskrevet, hvad det er for beslutninger, der konkret vil være tale om, og hvor Energinet skal betale for ydelsen.

Formålet med bestemmelsen er at give ministeren beføjelse til at fastsætte nærmere regler om, hvordan betalingen skal afregnes og skal sikre transparens og lige vilkår i forbindelse med betaling. Ministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte nærmere regler om krav til afrapportering til ministeren om betalingen, herunder krav om rapportering af pris og årsag til, at der er truffet beslutning om ændring af planer eller aktiveret afhjælpende tiltag efter forordningen.

Det er hensigten, at betalingen i videst muligt omfang skal afspejle konkurrencelignende priser, således at investeringer, der sikrer et fortsat omkostningseffektivt udbud af ydelserne, understøttes. Den øgede transparens vil endvidere sikre, at aktører har indblik i betalingsvilligheden for ydelser. Dette gælder både nuværende og kommende mulige leverandører af ydelserne, hvilket kan give øget mulighed for konkurrence og derfor markedsgørelse af området, hvorfor behovet for tvang og tvangslignende indgreb reduceres til gevinst for samfundsøkonomien.

Ved udmøntningen af bemyndigelsen vil principperne for betaling blive fastsat. Herunder forventes der fastsat regler om, at betalingen skal ske ud fra princippet om cost+, og at følgende elementer som minimum omfattes i betalingen;

omkostninger til eventuelt brændsel og eventuelt salg af elektricitet og varme, drift og vedligehold, administrations-/ fællesudgifter, afskrivninger og forrentning af investeret kapital.

Det forventes endvidere fastlagt regler på bekendtgørelsesniveau om, at Energinet skal redegøre for betalinger for anvendelsen af foranstaltninger, der følger af SOGL.

Det forudsættes i den forbindelse, at en cost + model kan udarbejdes i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler.

Til nr. 24

Det fremgår af § 27 d, stk. 1, i lov om elforsyning, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om de i §§ 27 a, 27 b og 27 c nævnte forhold.

Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 891 af 17. august 2011 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 27 d, stk. 1, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udførelse af de opgaver, som påhviler Energinet i medfør af §§ 27 a og 27 c.

§ 27 a videreføres i bestemmelsen. § 27 a nyaffattes, som foreslået i lovforslagets § 1, nr. 10, hvorfor anvendelsesområdet for så vidt angår § 27 a vil blive ændret.

Der vil således med hjemmel i bestemmelsen kunne fastsættes regler om Energinets opretholdelse og overvågning af det fastsatte niveau for elforsynings sikkerheden, jf. den foreslåede nyaffattelse af § 27 a, stk. 1.

Bekendtgørelsen om systemansvarlig virksomhed vil tillige som opfølgning på lovforslaget blive ændret for at tilpasse bekendtgørelsen som følge af ophævelse og justering af bestemmelserne i elforsyningsloven som følge af SOGL.

Energi- forsynings- og klimaministeren vil endvidere kunne fastsætte nærmere regler om den foreslåede bestemmelse i § 27 a, stk. 2, 1. pkt., som fastslår, at Energinet ved anskaffelse af energi og andre ydelser til at opretholdelse af det fastsatte niveau for elforsynings sikkerhed, anvender markedsbaserede metoder.

Der forventes således fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, at ydelser til sikring af niveauet for elforsynings sikkerhed i videst mulig omfang skal efterspørges i transparente og ikke-diskriminerende udbud. Der forventes endvidere fastsat regler om reguleret pris, som Energinet i medfør af det foreslåede § 27 a, stk. 2, 2. pkt. skal fastsætte, hvis der kun er en enkelt virksomhed, der tilbyder ydelser til brug for opretholdelse af det fastsatte niveau for elforsynings sikkerhed. Der forventes fastsat regler om, at den regulerede pris i størst muligt omfang bør modsvare den betaling, der ville have været opstået ved konkurrence. Den regulerede pris bør så vidt muligt fastsættes på baggrund af historiske markedspriser for den efterspurgte ydelse. Betalingen kan dog

ikke være lavere end de påviselige omkostninger ved at levere ydelsen, dvs. cost+.

Der forventes også fastsat regler om, at Energinet skal sikre størst mulig transparens omkring omfanget og prisen af de efterspurgte produkter, for eksempel ved at anvende transparente udbud, dog under hensyn til konkurrencemæssig fortlighed.

Endvidere forventes fastsat regler om, at Energinet skal udmelde behovet og betale for ydelserne i enheder, der understøtter konkurrencen på markeder, både i tid og omfang.

Energinet vil i medfør af bekendtgørelsen skulle fastsætte en metode til prisfastsættelse af den regulerede pris, som skal godkendes af Energitilsynet i medfør af § 73 a i lov om elforsyning.

Energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte regler for, hvorledes Energinet skal opgøre elforsyningssikkerheden og for indhold og rammer for den i § 27 a, stk. 3, nævnte redegørelse og den i stk. 4 nævnte statistik.

Bemyndigelsen forventes at blive udmøntet i en bekendtgørelse. Anbefalingerne fra arbejdsgruppen om metoder, begreber og beregninger vedrørende elforsyningssikkerheden vil indgå i arbejdet med bekendtgørelsen. Anbefalingerne er nærmere beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2, hvortil der henvises.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at den årlige redegørelse skal omfatte en statistisk opgørelse af tilstanden af elforsyningssikkerheden, herunder mængden af ikke-leveret elektricitet og endvidere rapportere såkaldte tæt-på hændelser, hvor det kunne være gået galt og hvilke tiltag, der blev igangsat i den pågældende situation.

Opgørelsen skal omfatte afbrudsstatistik forårsaget af effektmangel fordelt på årsager og bør gengives for en længere periode end 10 år. Dette skal give en større gennemsigtighed i udviklingen i effekttilstrækkelighed over tid og kan også bidrage til at forbedre metoden og modellen.

De nærmere krav til, hvordan elforsyningssikkerheden skal opgøres, herunder nærmere krav til den statistiske opgørelse, herunder hvilket tilgængeligt data, den bør baseres på, forventes at blive fastsat nærmere.

I afrapporteringen vedrørende elforsyningssikkerheden, som skal indgå i redegørelsen, forventes det, at Energinet endvidere inddrager relevante indikatorer for tilstanden af elforsyningssikkerheden. Det bør herunder fremgå, om det har været nødvendigt at anvende mindre eller større indgreb i den almindelige markedsfunktion for at sikre balance mellem udbud og efterspørgsel.

Det forventes tillige, at der vil blive fastsat regler om, at redegørelsen skal indeholde en prognose for elforsyningssikkerheden, herunder den forventede mængde af ikke-leveret

elektricitet, dvs. en fremskrivning af den ikke leverede elektricitet. Prognosen skal give et retvisende billede af sandsynligheden for, at der er tilstrækkelig effekt til at tilfredsstille forbruget i alle årets timer. Der tilsigtes derfor en sandsynlighedsbaseret metode i prognoser for effekttilstrækkelighed. Metoden kan blive fastsat i en bekendtgørelse, hvis det findes hensigtsmæssigt.

Prognosen skal suppleres med følsomheden over for ændringer i væsentlige forudsætninger samt mulige alternative fremskrivninger baseret på tiltag for at realisere disse forløb.

Det forventes tillige, at der vil blive fastsat krav om, at redegørelsen skal indeholde oplysninger om eventuelle nye foranstaltninger og tiltag, der er nødvendige for at opretholde det anbefalede niveau for elforsyningssikkerhed. Redegørelsen bør i den forbindelse yderligere indeholde oplysninger om, hvilke omkostninger, der er forbundet med tiltagene ved opretholdelsen af de analyserede niveauer for elforsyningssikkerhed.

Afrapporteringskravet vedr. omkostninger vil tillige omfatte krav om afrapportering af realiserede omkostninger til ydelser til opretholdelse af elforsyningssikkerheden. Endvidere vil afrapporteringskravet kunne omfatte realiserede omkostninger til indkøb af systemydelser.

Det forventes også, at der i bekendtgørelsen vil blive fastsat krav til proces for udarbejdelse af redegørelsen, herunder hvornår på året, redegørelsen skal udarbejdes til energi-, forsynings- og klimaministeren.

§ 27 b fremgår ikke af den foreslåede bestemmelse. Dette er en konsekvensrettelse som følge af, at § 27 b foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 11 - 14, og bemærkninger hertil. Dele af § 27 b ophæves på et senere tidspunkt end lovforslagets ikrafttræden, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, § 6 og bemærkningerne hertil. Der vurderes ikke at være behov for at fastsætte nærmere regler om de resterende dele af § 27 b, da anvendelsesområdet for § 27 b er omfattet af SOGL, som på sigt vil erstatte hele § 27 b.

Store dele af § 27 c foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 16 og 22. For så vidt angår § 27 c, stk. 6, der bliver stk. 2, vil denne bestemmelse blive nyaffattet, som foreslået i lovforslagets § 1, nr. 18 og 19. Energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges i medfør af forslaget til § 27 c, stk. 7, til at fastsætte regler om krav til afrapportering og nærmere regler om betaling for ydelser i henhold til § 27 c, stk. 2. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 23, og bemærkningerne hertil.

§ 27 c videreføres i bestemmelsen, for så vidt angår de resterende bestemmelser i § 27 c.

Der vil således i medfør af den foreslåede nyaffattelse af § 27 d, stk. 1, som hidtil kunne fastsættes regler om indhold og udførelse af de opgaver, der påhviler Energinet i medfør af § 27 c, og som ikke er omfattet af bemyndigelsen i det foreslåede § 27 c, stk. 7.

Der kan eksempelvis som hidtil være tale om regler om prioriteret elproduktion m.v. efter § 27 c, stk. 1, regler om omlægning af produktion m.v. ved overhængende risiko for netsammenbrud efter § 27 c, stk. 3 og betaling for ubalancer efter stk. 4.

Til nr. 25

Det fremgår af § 27 e, i lov om elforsyning, at Energinets omkostninger til opretholdelse af den i § 27 a, stk. 1, nr. 2, nævnte produktionskapacitet i perioden 1. januar 2000 til og med den 31. december 2003 indregnes i virksomhedernes priser med lige store årlige beløb i 10 år i perioden mellem 1. januar 2000 og 31. december 2010.

Indregningen i tarifferne er afsluttet med udgangen af 2010, og bestemmelsen finder ikke længere anvendelse.

Bestemmelsen foreslås på den baggrund ophævet.

Til nr. 26 og 27

Det følger § 46, stk. 1 og 2, at de aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår, og at aftalerne skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal udarbejde skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed. Dokumentationen forelægges Energitilsynet efter anmodning. Hvis markedsmæssigheden af en aftale ikke findes godtgjort, kan Energitilsynet skønmæssigt fastsætte den markedsmæssige pris. Den skønmæssigt fastsatte pris vil blive lagt til grund for den økonomiske regulering af den kollektive elforsyningsvirksomhed.

Det foreslås, at der i § 46 indsættes et nyt stk. 3, hvor der indsættes hjemmel til at ministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssighed mv., jf. lovforslaget § 1, nr. 28, hvorfor det foreslås i § 46, stk. 2, 5. og 6. pkt., at indsætte en henvisning til den nye regel i stk. 3. Ændringen er således en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 28.

Til nr. 28

Efter den gældende § 46, stk. 1, skal aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber, indgås på markedsmæssige vilkår.

Efter den gældende § 46, stk. 2, skal de af stk. 1 omfattede aftaler foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal udarbejde skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed. Dokumentationen forelægges Energitilsynet efter anmodning. Hvis markedsmæssigheden af en aftale ikke findes godtgjort, kan

Energitilsynet skønmæssigt fastsætte den markedsmæssige pris. Den skønmæssigt fastsatte pris vil blive lagt til grund for den økonomiske regulering af den kollektive elforsyningsvirksomhed.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk.* 3, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris efter stk. 2, for de aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter § 22, stk. 1, nr. 5, og for at opfylde regler fastsat i medfør af § 22, stk. 4.

Den foreslåede ordning indebærer, at energi-, forsynings- og klimaministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om vurderingen af aftalers markedsmæssighed. Den foreslåede ændring omfatter således alene aftaler, der indgås med henblik på opfyldelse af de forpligtelser, der følger af lovens § 22, stk. 1, nr. 5, og regler fastsat i medfør af § 22, stk. 4.

Efter den foreslåede ændring vil der fortsat skulle foretages en vurdering af, om den indsendte dokumentation godtgør, at aftalen er indgået til markedsmæssig pris og på markedsmæssige vilkår. Det forventes, at ministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier og metoder der nærmere skal lægges til grund for vurderingen. Ministeren kan f.eks. fastsætte nærmere regler om vurdering af dokumentation for overholdelse af armslængdeprincippet og sammenlignelighed.

Begrebet markedsmæssighed er identisk med armslængdeprincippet. Armslængdeprincippet indebærer, at en virksomhed ved indgåelse af aftaler med andre virksomheder, herunder interesseforbundne virksomheder, skal anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis aftalen var indgået mellem uafhængige aftaltparter. Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om vurderingen og dokumentation herfor.

Den foreslåede ændring indebærer herudover, at ministeren kan fastsætte regler, der nærmere regulerer Energitilsynets skøn i forbindelse med fastsættelse af den markedsmæssige pris, der kan fastsættes i henhold til bestemmelsens stk. 2, såfremt markedsmæssigheden ikke findes godtgjort.

Ministeren forventes således at fastsætte regler om, at skønnet afskæres eller begrænses ved regler om anvendelse af bestemte kvantitative metoder. Ministeren kan herunder f.eks. fastsætte regler om, at kostpris plus avancemetoden med angivelse af bestemte kvantitative angivelser eventuelt i kombination med en eller flere andre metoder finder anvendelse, såfremt virksomhedens dokumentation ikke godtgør, at aftalen er indgået på markedsmæssige vilkår. Kostpris plus avancemetoden indebærer, at der ved vurderingen af armslængdeprisen tages udgangspunkt i de omkostninger, som en leverandør af varer eller tjenesteydelser har afholdt i forbindelse med en koncernintern eller koncernforbunden

transaktion. Et passende procenttillæg, der svarer til avancen ved sammenlignelige uafhængige transaktioner, lægges til disse omkostninger, og omkostninger og procenttillægget udgør tilsammen en pris, der lever op til armslængdeprincippet.

Det forventes, at energi-, forsynings- og klimaministeren vil fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 3, efter dialog med brancheorganisationerne.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om revisionspligt og om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentationen skal indsendes elektronisk.

Den foreslåede ordning indebærer, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at virksomhederne har pligt til hvert år at undergive dokumentationen revision. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om, hvilke tiltag revisor skal foretage for at kunne vurdere virksomhedens dokumentation for markedsmæssigheden (f.eks. ved revision af dokumentationen for, at virksomheden har foretaget en sammenlignelighedsanalyse m.v.), og at revisor skal afgive erklæring om, at dokumentationen opfylder de fastsatte krav til en sådan analyse. En sammenlignelighedsanalyse indeholder en analyse og en stillingtagen til, hvilke sammenlignelige eksterne forhold der er anvendt af de interesseforbundne virksomheder til at fastsætte priser og vilkår i en given aftale.

Den foreslåede ændring forventes herudover anvendt til at fastsætte regler om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde for aftaler, der indgås med henblik på at opfylde netvirksomhedernes energispareforpligtelse.

Den foreslåede ordning indebærer endvidere, at ministeren kan fastsætte regler om sagernes behandling i Energitilsynet, herunder regler om frister for fremsendelse af oplysninger og dokumentation i en bestemt form, f. eks. krav om anvendelse af bestemte skemaer i forbindelse med indsendelse af oplysninger og dokumentation, og at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at tilsynsopgaven i forhold til de væsentlige aftaler, som de kollektive elforsyningsvirksomheder indgår på energispareområdet, kan gennemføres så effektivt som muligt, samtidigt med at krav, som bliver pålagt de kollektive elforsyningsvirksomheder efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse, er klare og forudberegnelige.

Den foreslåede ordning forventes således at have den virkning at øge effektiviteten af behandlingen af sager om markedsmæssighed af aftaler om energispareaktiviteter i Energitilsynet, ligesom de af energi-, forsynings- og klimaministeren fastsatte regler forventes at sikre forudberegneligheden, herunder skabe klarhed for de omfattede virksomheder om, hvad retsvirkningen af manglende dokumentation vil være.

Det forventes, at energi-, forsynings- og klimaministeren vil fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 4, efter dialog med brancheorganisationerne.

Til § 2

Til nr. 1

Som det fremgår af afsnit 3.4.1 i de almindelige bemærkninger til nærværende lovforslag, indeholder lov om naturgasforsyning ikke pligter for distributionsselskaber til at sikre samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser med andre energiselskaber på tværs af energiarter med henblik på at sikre, at en given realiseret energibesparelse kun tilskrives et energiselskab én gang.

Samkøring af personoplysninger i kontroløjemed kræver efter gældende ret udtrykkelig lovhjemmel.

Databeskyttelsesforordningen finder anvendelse fra 25. maj 2018. Fra denne dato kræver samkøring af personoplysninger i kontroløjemed ikke længere en udtrykkelig lovhjemmel. Samkøringen skal dog stadig være lovlig efter forordningen. En metode til at sikre, at en sådan videregivelse og samkøring af personoplysninger i kontroløjemed er lovlig, er, at pålægge energiselskaberne en pligt til at sikre, at den omtalte videregivelse og samkøring gennemføres.

Der henvises i det hele til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.4. For en beskrivelse af, hvad betegnelsen samkøring dækker over, henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.2.

Det foreslås med den nye regel i § 14, *stk. 3*, at der fastsættes regler i lov om naturgasforsyning om, at et distributions-selskab skal sikre, at oplysninger om distributionsselskabets realiserede energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre distributions-selskaber, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og varmedistributionsvirksomheder med henblik på at kontrollere om en energibesparelsen tilskrives mere end en gang.

At en realiseret energibesparelse tilskrives et naturgasdistributions-selskab, en netvirksomhed eller en varmedistributionsvirksomhed, betyder, at den pågældende energibesparelse tilskrives det pågældende energiselskab til dokumentation for, at energiselskabet har realiseret de dokumenterbare energibesparelser, som selskabet har pligt til efter regler udstedt i medfør af § 14, *stk. 2*, i lov om naturgasforsyning, § 22, *stk. 4*, i lov om elforsyning og § 28 b, *stk. 2*, i lov om varmforsyning.

Som det fremgår af afsnit 3.4.2 i de almindelige bemærkninger til nærværende lovforslag, er baggrunden for de foreslåede bestemmelser om distributionsselskabers samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, at det af pkt. 12.10 i energispareaftalen fremgår, at energiselskabernes så-

kaldte samarbejdsorganer, som er sammenslutninger af energiselskaberne inden for hver energiart, årligt skal gennemføre en samkøring af alle sager om realiserede energibesparelser på tværs af brancher for at sikre mod dobbelttælling. For at sikre, at distributionsselskaberne lovligt kan foretage den aftalte samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, foreslås indført en forpligtelse for distributionsselskaberne til at sikre, at oplysninger om deres realiserede energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra netvirksomheder og fra varmedistributionsvirksomheder.

Såfremt energiselskaberne i forbindelse med samkøringen af oplysninger om realiserede energibesparelser finder, at en given energibesparelse er forsøgt tilskrevet to gange, skal energiselskaberne behandle sagen efter de almindelige gældende regler i bekendtgørelse nr. 1622 af 18. december 2017 om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder om ordningen om tilbagetrækning af tilskrevne energibesparelser, samt i energispareaftalen af 2016. Dette indebærer efter ordningens regler, at energibesparelsen tilskrives det energiselskab, der først har indgået aftale med kunden om overdragelse af retten til, at energiselskabet kan tilskrives energibesparelsen. Dette vil herefter indebære, at den databehandler, der gennemfører samkøringen, giver meddelelse til de involverede dataansvarlige energiselskaber om den givne energibesparelse, der er forsøgt tilskrevet to eller flere energiselskaber. Ministeren kan bede om oplysninger om samkøringen og resultaterne heraf efter § 45, stk. 1, i lov om naturgasforsyning.

Det foreslås med forslaget til § 14, stk. 4, at distributionsselskaber, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og varmedistributionsvirksomheder skal samlet sikre samkøringen efter stk. 3.

Det er nødvendigt, at distributionsselskaberne, netvirksomhederne og varmedistributionsvirksomhederne samlet får en kollektiv forpligtelse til at sikre samkøringens gennemførelse, idet hvert energiselskab ikke uden de andre selskabers medvirken kan sikre en samkøring af oplysninger om både energiselskabets egne og andre energiselskabers realiserede energibesparelser.

Det forudsættes med forslaget, at samkøringen omfatter relevante oplysninger i alle distributionsselskabets sager om realisering af energibesparelser. Ligeledes forudsættes det med forslaget, at samkøringen omfatter relevante oplysninger i alle netvirksomhedernes og varmedistributionsvirksomhedernes sager om realisering af energibesparelser. Det forventes, at energi-, forsynings- og klimaministeren efter dialog med brancheorganisationerne vil fastsætte regler om, hvad der anses for at være relevante oplysninger.

For at overholde princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5 forudsættes det således efter forslaget, at der alene gennemføres én samkøring om året af alle relevante oplysninger i selskabernes sager om realisering af energibesparelser. Det enkelte naturgasdistributions-

selskab, den enkelte netvirksomhed eller den enkelte varmedistributionsvirksomhed skal således efter den foreslåede bestemmelse ikke nødvendigvis selv gennemføre samkøringen. Distributionsselskabet skal imidlertid sikre, at deres oplysninger overlades til en anden part, f.eks. et energiselskab eller en brancheorganisation, der efter instruktion af det overladende distributionsselskab, gennemfører samkøringen af de relevante oplysninger om realiserede energibesparelser, medmindre distributionsselskabet selv foretager samkøringen på alle selskabernes vegne.

Forslaget indebærer, at distributionsselskaber skal sikre, at oplysninger om distributionsselskabernes energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre distributionsselskaber, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og varmedistributionsvirksomheder. Distributionsselskaberne skal ved samkøringen kontrollere, om den samme realiserede energibesparelse tilskrives mere end ét distributionsselskab, én netvirksomhed eller en varmedistributionsvirksomhed én gang.

For ikke at foretage unødigt samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, forudsættes det, at gasdistributions-selskaberne, netvirksomhederne og varmedistributionsvirksomhederne samlet set alene foretager én årlig samkøring. Dette skyldes hensynet til databeskyttelsesforordningens krav om proportionalitet i behandlingen af oplysninger.

Til nr. 2

Som det fremgår under § 2, nr. 1, eksisterer der ikke pligter for distributionsselskaber til at sikre samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser med andre energiselskaber på tværs af energiarter med henblik på at kontrollere om den samme realiserede energibesparelse tilskrives mere end en gang.

Det foreslås i den nye bestemmelse i § 14, stk. 9, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser efter stk. 3 og om virksomhedernes gennemførelse af samlet samkøring efter stk. 4.

Baggrunden for at der tilvejebringes bemyndigelse til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om den årlige samkøring, er, at der er behov for en nærmere regulering af, hvordan samkøringen praktisk gennemføres. Der er desuden behov for i den forbindelse at fastsætte regler om, at distributionsselskaber, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og varmedistributionsvirksomheder samlet skal sikre samkøringens gennemførelse samt hvordan dette sikres.

Forslaget forventes at indebære, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser efter stk. 3 og om virksomhedernes gennemførelse af samlet samkøring efter stk. 4. Der vil efter den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om, hvilke relevante oplysning-

ger der skal indgå i samkøringen, i hvilket format, herunder elektronisk, oplysningerne skal overlades og hvornår på året samkøringen skal gennemføres.

Det forventes, at energi-, forsynings- og klimaministeren efter dialog med brancheorganisationerne vil fastsætte regler om, hvad anses for at være relevante oplysninger. Disse regler vil desuden skulle overholde kravene i databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Til nr. 3 og 4

Det følger § 28 c, stk. 1 og 2, at de aftaler, som bevillingspligtige selskaber indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår, og at aftalerne skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Selskaberne udarbejder skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af priserne og vilkårenes markedsmæssighed og skal forelægges for Energitilsynet efter anmodning. Hvis markedsmæssigheden af en aftale ikke findes godtgjort, kan Energitilsynet skønsomt fastsætte den markedsmæssige pris. Den skønsomt fastsatte pris vil blive lagt til grund for den økonomiske regulering af selskabet.

Det foreslås, at der i § 28 c indsættes et nyt stk. 4, hvor der indsættes hjemmel til at ministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssighed mv., jf. lovforslagets § 2, nr. 6, hvorfor det foreslås i § 28 c, stk. 2, 5. og 6 pkt., at indsætte en henvisning til den nye regel i stk. 4.

Til nr. 5

Efter den gældende § 28 c, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, gælder bestemmelserne i § 28 c, stk. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning tilsvarende for aftaler, der indgås af Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber, jf. § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet. Det følger således af den gældende § 28 c, stk. 3, for det første at bestemmelsen i stk. 1 om, at aftaler, som bevillingspligtige selskaber og Energinet indgår med andre selskaber, herunder koncernforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår, tilsvarende gælder for aftaler, der indgås af Energinet og virksomhedens helejede datterselskaber. For det andet følger det af § 28 c, stk. 3, at bestemmelsen i stk. 2 om dokumentation for, at aftaler er indgået på markedsmæssige vilkår og om, at Energitilsynet kan fastsætte en skønsomt fastsat pris, hvis markedsmæssigheden ikke findes godtgjort, samt at prisen lægges til grund ved den økonomiske regulering af selskabet, tilsvarende finder anvendelse på Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber.

Det foreslås, at ændre henvisningen til stk. 1 og 2 i § 28 c, stk. 3, i lov om naturgasforsyning til også at omfatte en henvisning til det stk. 4, som foreslås indsat i med dette lovforslags § 2, nr. 6.

Ifølge bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om naturgasforsyning og lov om kommunal udligning og

generelle tilskud til kommuner, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 38 som fremsat, side 4, ejes og drives det danske naturgasdistributionsnet af tre offentligt ejede naturgasdistributionsselskaber: HMN Gasnet P/S, NGF Nature Energy Distribution A/S og Dansk Gas Distribution A/S, hvoraf de to første er kommunalt ejede og sidstnævnte er ejet af Energinet.

Det fremgår videre af bemærkningerne til lovforslaget, at det med stemmeaftalen "Fremtidig organisering af gasdistribution" mellem regeringen, Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, er aftalt, at regeringen kan gå i dialog med de to kommunalt ejede, regionale naturgasdistributionsselskaber med henblik på, at opnå tilslutning til en konsolidering af den danske naturgasdistribution. Det fremgår desuden af stemmeaftalen, at der skal arbejdes for at danne et statsligt selskab, og at det udelukkende er naturgasdistributionsnettet, der skal købes.

Endelig fremgår det af bemærkningerne, at det med lovforslaget lægges til grund, at konsolideringen af naturgasdistributionsselskaberne skal gennemføres efter § 34 i den gældende lov om naturgasforsyning, hvorefter naturgasdistributionsnettet alene kan afstås til den danske stat. Efter § 3 i lov om Energinet varetager Energinet den statslige købepligt.

Såfremt den handel, der er skitseret ovenfor i forslaget til lov om ændring af lov om naturgasforsyning, gennemføres, vil alle tre regionale naturgastransmissionsselskaber være ejet af Energinet. For ikke at skabe tvivl om, hvorvidt den foreslåede bestemmelse i § 28 c, stk. 4, jf. dette lovforslags § 2, nr. 6, tillige gælder, såfremt det pågældende naturgasdistributionsselskab er et helejet datterselskab af Energinet, foreslås det at ændre den gældende § 28 c, stk. 3, i lov om naturgasforsyning således, at den tillige henviser til regler fastsat efter stk. 4.

De foreslåede ændringer er således konsekvensrettelser som følger af lovforslagets § 2, nr. 6.

Den foreslåede ændring indebærer således, at den foreslåede bestemmelse i § 28 c, stk. 4, i lov om naturgasforsyning tillige vil finde anvendelse for Energinet helejede datterselskaber, såfremt disse er naturgasdistributionsselskaber med pligt til at sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser efter § 14, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning. Den foreslåede ændring har ikke betydning for Energinet selv, da Energinet ikke efter lov om elforsyning har en pligt til at realisere dokumenterbare energibesparelser.

Til nr. 6

Efter den gældende § 28 c, stk. 1 skal aftaler, som bevillingspligtige selskaber og Energinet indgår med andre selskaber, herunder koncernforbundne selskaber, indgås på markedsmæssige vilkår.

Efter den gældende § 28 c, stk. 2, skal de af stk. 1 omfattede aftaler foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Selskaberne udarbejder skriftlig dokumentation for, hvorledes pris-

er og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed. Dokumentationen forelægges Energitilsynet efter anmodning. Hvis markedsmæssigheden af en aftale ikke findes godtgjort, kan Energitilsynet skønsmæssigt fastsætte den markedsmæssige pris. Den skønsmæssigt fastsatte pris vil blive lagt til grund for den økonomiske regulering af selskabet.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 4*, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris efter *stk. 2*, for de aftaler, som naturgasdistributionselskaber indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter *§ 14, stk. 1, nr. 4*, og for at opfylde regler udstedt i medfør af *§ 14, stk. 2*.

Den foreslåede ordning indebærer, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om vurderingen af aftalers markedsmæssighed. Den foreslåede ændring omfatter således alene aftaler, der indgås med henblik på opfyldelse af de forpligtelser, der følger af lov om naturgasforsynings *§ 14, stk. 1, nr. 4*, og regler udstedt i medfør af *§ 14, stk. 2*.

Efter den foreslåede ændring vil der fortsat skulle foretages en vurdering af, om den indsendte dokumentation godtgør, at aftalen er indgået til markedsmæssig pris og på markedsmæssige vilkår. Det forventes, at ministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier og metoder, der skal lægges til grund for vurderingen. Ministeren kan f.eks. fastsætte nærmere regler om vurdering af dokumentation for overholdelse af armslængdeprincippet og sammenlignelighed.

Begrebet markedsmæssighed er identisk med armslængdeprincippet. Armslængdeprincippet indebærer, at en virksomhed ved indgåelse af aftaler med andre virksomheder, herunder interesseforbundne virksomheder, skal anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis aftalen var indgået mellem uafhængige aftaltparter. Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om vurderingen og dokumentation herfor.

Den foreslåede ændring indebærer herudover, at ministeren kan fastsætte regler, der nærmere regulerer Energitilsynets skøn i forbindelse med fastsættelse af den markedsmæssige pris, der kan fastsættes i henhold til bestemmelsens *stk. 2*, såfremt markedsmæssigheden ikke findes godtgjort.

Ministeren forventes således at fastsætte regler om, at skønnet afskæres eller begrænses ved regler om anvendelse af bestemte kvantitative metoder. Ministeren kan herunder f.eks. fastsætte regler om, at kostpris plus avancemetoden med angivelse af bestemte kvantitative angivelser eventuelt i kombination med en eller flere andre metoder finder anvendelse, såfremt virksomhedens dokumentation ikke godt-

gør, at aftalen er indgået på markedsmæssige vilkår. Kostpris plus avancemetoden indebærer, at der ved vurderingen af armslængdeprisen tages udgangspunkt i de omkostninger, som en leverandør af varer eller tjenesteydelser har afholdt i forbindelse med en koncernintern eller koncernforbunden transaktion. Et passende procenttillæg, der svarer til avancen ved sammenlignelige uafhængige transaktioner, lægges til disse omkostninger, og omkostninger og procenttillægget udgør tilsammen en pris, der lever op til armslængdeprincippet.

Ifølge bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om naturgasforsyning og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 38 som fremsat, side 4, ejes og drives det danske naturgasdistributionsnet af tre offentligt ejede naturgasdistributionselskaber: HMN Gasnet P/S, NGF Nature Energy Distribution A/S og Dansk Gas Distribution A/S, hvoraf de to første er kommunalt ejede og sidstnævnte er ejet af Energinet.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslaget, at det med stemmeaftalen af 1. juni 2017 "Fremtidig organisering af gasdistribution" mellem regeringen, Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, er aftalt, at regeringen kan gå i dialog med de to kommunalt ejede, regionale naturgasdistributionselskaber med henblik på, at opnå tilslutning til en konsolidering af den danske naturgasdistribution. Det fremgår desuden af stemmeaftalen, at der skal arbejdes for at danne et statsligt selskab, og at det udelukkende er naturgasdistributionsnettet, der skal købes.

Endelig fremgår det af bemærkningerne, at det med lovforslaget lægges til grund, at konsolideringen af naturgasdistributionselskaberne skal gennemføres efter *§ 34* i den gældende lov om naturgasforsyning, hvorefter naturgasdistributionsnettet alene kan afstås til den danske stat. Efter *§ 3* i lov om Energinet varetager Energinet den statslige købepligt.

Såfremt den handel, der er skitseret ovenfor i forslaget til lov om ændring af lov om naturgasforsyning, gennemføres, vil alle tre regionale naturgastransmissionselskaber være ejet af Energinet. For ikke at skabe tvivl om, hvorvidt den foreslåede bestemmelse i *§ 28 c, stk. 4*, jf. dette lovforslags *§ 2, nr. 5*, tillige gælder, såfremt det pågældende naturgasdistributionselskab er et helejet datterselskab af Energinet, foreslås det at ændre den gældende *§ 28 c, stk. 3*, i lov om naturgasforsyning således, at den tillige henviser til *stk. 4*.

Den foreslåede ændring indebærer således, at den foreslåede bestemmelse i *§ 28 c, stk. 4*, i lov om naturgasforsyning tillige vil finde anvendelse for Energinets helejede datterselskaber, såfremt disse er naturgasdistributionselskaber med pligt til at sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser efter *§ 14, stk. 1, nr. 4*, i lov om naturgasforsyning. Den foreslåede ændring har ikke betydning for Energinet selv, da Energinet ikke efter lov om elforsyning har en pligt til at realisere dokumenterbare energibesparelser.

Det forventes, at energi-, forsynings- og klimaministeren vil fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 4, efter dialog med brancheorganisationerne.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt *stk. 5*, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om revisionspligt og om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Den foreslåede ordning indebærer, at ministeren har bemyndigelse til at fastsætte regler om, at virksomheder har pligt til hvert år at undergive dokumentationen revision. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om, hvilke tiltag revisor skal foretage for at kunne vurdere virksomhedens dokumentation for markedsmæssigheden (f.eks. ved revision af dokumentationen for, at virksomheden har foretaget en sammenlignelighedsanalyse m.v.), og at revisor skal afgive erklæring om, at dokumentationen opfylder de fastsatte krav til en sådan analyse. En sammenlignelighedsanalyse indeholder en analyse og en stillingtagen til, hvilke sammenlignelige eksterne forhold der er anvendt af de interesseforbundne virksomheder til at fastsætte priser og vilkår i en given aftale.

Den foreslåede ændring forventes herudover anvendt til at fastsætte regler om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde for aftaler, der indgås med henblik på at opfylde distributionsselskabernes energispareforpligtelse.

Den foreslåede ordning indebærer endvidere, at ministeren kan fastsætte regler om sagernes behandling i Energitilsynet, herunder regler om frister for fremsendelse af oplysninger og dokumentation i en bestemt form, f.eks. krav om anvendelse af bestemte skemaer i forbindelse med indsendelse af oplysninger og dokumentation, og at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at tilsynsopgaven i forhold til de væsentlige aftaler, som naturgasdistributionsselskaber indgår på energispareområdet, kan gennemføres så effektivt som muligt, samtidigt med at krav, som bliver pålagt naturgasdistributionsselskaber efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse, er klare og forudberegnelige.

Den foreslåede ordning forventes således at få den virkning at øge effektiviteten af behandlingen af sager om markedsmæssighed af aftaler om energispareaktiviteter i Energitilsynet, ligesom de af energi-, forsynings- og klimaministeren fastsatte regler forventes at sikre forudberegneligheden, herunder skaber klarhed for de omfattede virksomheder om, hvad retsvirkningen af manglende dokumentation vil være.

Det forventes, at energi-, forsynings- og klimaministeren vil fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 5, efter dialog med brancheorganisationerne.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning, at hvis Energitilsynet finder, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b og 20 c eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog § 21, stk. 6.

Indsættelse af henvisning i § 21, stk. 4, til den foreslåede bestemmelse i § 28, stk. 4, sker fordi den nye bestemmelse er et tillæg til den eksisterende opregning af bestemmelser, efter hvilke Energitilsynet kan give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog § 21, stk. 6. Baggrunden for ændringen er den foreslåede bestemmelse i § 28 b, stk. 4, 2. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 2, hvorefter Energitilsynet skønsmæssigt fastsætter en markedsbestemt pris, der kan indregnes i varmedistributionsvirksomhedens priser efter lovens kap. 4, jf. dog stk. 10, hvis tilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsbestemte vilkår. For ikke at skabe tvivl om, hvorvidt der skal tages hensyn til den markedsbestemte pris, Energitilsynet kan fastsætte efter den foreslåede bestemmelse i § 28 b, stk. 4, 2. pkt., i relation til især varmedistributionsvirksomhedernes tariffer, indsættes en henvisning til § 28 b, stk. 4, i § 21, stk. 4.

Den foreslåede ændring forventes at medføre, at såfremt Energitilsynet fastsætter en markedsbestemt pris efter den foreslåede bestemmelse i § 28 b, stk. 4, 2. pkt., kan Energitilsynet give varmedistributionsvirksomheden pålæg om at lade den ændrede pris på aftalen afspejle i varmedistributionsvirksomhedens tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser.

Til nr. 2

Efter den gældende § 28 b, stk. 4, i lov om varmforsyning, skal aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder, indgås på markedsbestemte vilkår.

Efter den gældende § 28 b, stk. 5, skal aftalerne, omfattet af stk. 4, foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Virksomhederne skal på begæring fra Energitilsynet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.

Det foreslås, at der i § 28 b, stk. 4, indsættes et nyt 2. *pkt.*, hvorefter Energitilsynet skønsmæssigt fastsætter en markedsbestemt pris, der kan indregnes i varmedistributionsvirksomhedens priser efter lovens kapitel 4, jf. dog stk. 10, hvis tilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsbestemte vilkår.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at det hverken af den nugældende bestemmelse eller dens forarbejder tilstrække-

ligt klart fremgår, på hvilken måde de med aftalen forbundne omkostninger og indtægter skal indgå i den økonomiske regulering af virksomhedens priser efter kapitel 4, såfremt aftalen ikke findes at være indgået på markedsbestemte vilkår.

Den foreslåede ændring indebærer, at Energitilsynet får adgang til skønsmæssigt at fastsætte en markedsbestemt pris, hvis tilsynet ikke finder, at en aftale, som en varmedistributionsvirksomhed indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter stk. 1 og efter regler udstedt i medfør af stk. 2, er indgået på markedsbestemte vilkår. Ændringen indebærer desuden, at den pris, tilsynet fastsætter, indgår i beregningen af varmedistributionsvirksomhedens priser efter lovens kapitel 4.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 3. Der henvises til lovforslagets bemærkninger til denne bestemmelse. I forhold til aftaler, der ikke er indgået med henblik på at opfylde energispareforpligtelser, indebærer den foreslåede bestemmelse, at Energitilsynet fastsætter prisen skønsmæssigt. Det er således ikke den privatretligt aftalte pris mellem varmedistributionsvirksomheden og medkontrahenten, som reguleres med den foreslåede bestemmelse, men alene adgangen til at indregne omkostningen i en priseftervisning efter § 21 ved sådanne aftaler.

Det forventes, at der i den fremtidige administration af bestemmelsen fastlægges en administrativ praksis, hvorefter den aftalte pris nedsættes helt eller delvist efter de regler, som energi- forsynings- og klimaministeren kan fastsætte, jf. lovforslagets § 3, nr. 3, såfremt aftalen ikke vurderes at være indgået på markedsbestemte vilkår, og at denne fastsatte pris indgår i den økonomiske regulering af varmedistributionsvirksomheden efter kapitel 4, jf. også lovforslagets § 3, nr. 1, om ændring af § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning.

Formålet er således at skabe klarhed og forudberegnelighed af retsfølgen, såfremt kravet, om at aftalen skal være indgået på markedsbestemte vilkår, tilsidesættes.

Til nr. 3

Som det fremgår af afsnit 3.4.1. i de almindelige bemærkninger til nærværende lovforslag indeholder lov om varmforsyning indeholder ikke pligter for varmedistributionsvirksomheder til at sikre samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser med andre energiselskaber på tværs af energiarter med henblik på at kontrollere om den samme realiserede energibesparelse tilskrives mere end en gang.

Samkøring af personoplysninger i kontroløjemed kræver efter gældende ret udtrykkelig lovhjemmel.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, der vil finde anvendelse fra 25. maj 2018, erstatter de gældende regler. Fra denne dato kræver samkøring af personoplysninger i kontroløjemed ikke længere en udtrykkelig lovhjemmel. Samkøringen skal dog stadig være lovlig efter forord-

ningen. En metode til at sikre, at en sådan samkøring af personoplysninger i kontroløjemed er lovlig, er at pålægge energiselskaberne en pligt til at sikre, at den omtalte samkøring gennemføres.

Der henvises i det hele til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.2.

For en beskrivelse af, hvad betegnelsen samkøring dækker over, henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.2.

Det foreslås med forslaget til § 28 b, stk. 6, at der fastsættes regler i lov om varmforsyning om, at en varmedistributionsvirksomhed skal sikre, at oplysninger om varmedistributionsvirksomhedens realiserede energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre varmedistributionsvirksomheder, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, og distributionselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, med henblik på at kontrollere om en energibesparelse tilskrives mere end en gang.

At en realiseret energibesparelse tilskrives en varmedistributionsvirksomhed, en netvirksomhed eller et naturgasdistributionselskab betyder, at den pågældende energibesparelse tilskrives det pågældende energiselskab til dokumentation for, at energiselskabet har realiseret de dokumenterbare energibesparelser, som selskabet har pligt til efter regler udstedt i medfør af § 28 b, stk. 2, i lov om varmforsyning, § 22, stk. 4, i lov om elforsyning, og § 14, stk. 2, i lov om naturgasforsyning.

Som det fremgår af afsnit 3.4.2 i de almindelige bemærkninger til nærværende lovforslag, er baggrunden for de foreslåede bestemmelser om varmedistributionsvirksomheders samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, at det af pkt. 12.10 i energispareaftalen af 2016 fremgår, at energiselskabernes såkaldte samarbejdsorganer, som er sammenslutninger af energiselskaberne inden for hver energiart, årligt skal gennemføre en samkøring af alle sager om realiserede energibesparelser på tværs af brancher for at sikre mod dobbelttælling. For at sikre, at varmedistributionsvirksomhederne lovligt kan foretage den aftalte samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, foreslås indført en forpligtelse for varmedistributionsvirksomhederne til at sikre, at oplysninger om deres realiserede energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra netvirksomheder og naturgasdistributionselskaber.

Såfremt energiselskaberne i forbindelse med samkøringen af oplysninger om realiserede energibesparelser finder, at en given energibesparelse er forsøgt tilskrevet to gange, skal energiselskaberne behandle sagen efter de almindelige gældende regler i bekendtgørelse nr. 1622 af 18. december 2017 om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder om ordningen om tilbagetrækning af tilskrevne energibesparelser samt i energispareaftalen af 2016. Dette indebærer efter ordningens regler, at energibesparelsen tilskrives det energiselskab, der først har indgået aftale med kunden om

overdragelse af retten til, at energiselskabet kan tilskrives energibesparelsen. Dette vil herefter indebære, at den data-behandler, der gennemfører samkøringen, giver meddelelse til de involverede dataansvarlige energiselskaber om den givne energibesparelse, der er forsøgt tilskrevet to eller flere energiselskaber.

Det foreslås med forslaget til § 28 b, stk. 7, at varmedistributionsvirksomhederne, netvirksomhederne, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og distributionselskaberne, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, samlet skal sikre samkøringen efter stk. 6.

Det er nødvendigt, at varmedistributionsvirksomhederne, netvirksomhederne og naturgasdistributionselskaberne samlet får en kollektiv forpligtelse til at sikre samkøringens gennemførelse, idet hvert energiselskab ikke uden de andre selskabers medvirken kan sikre en samkøring af oplysninger om både energiselskabets egne og andre energiselskabers realiserede energibesparelser.

Det forudsættes med forslaget, at samkøringen omfatter relevante oplysninger i alle varmedistributionsvirksomheders sager om realisering af energibesparelser. Ligeledes forudsættes det med forslaget, at samkøringen omfatter relevante oplysninger i alle netvirksomheder og naturgasdistributionselskabernes sager om realisering af energibesparelser. Det forventes, at energi-, forsynings- og klimaministeren efter dialog med brancheorganisationerne vil fastsætte regler om, hvad der anses for at være relevante oplysninger.

For at overholde princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5 forudsættes det således efter forslaget, at der alene gennemføres én samkøring om året af alle relevante oplysninger i selskabernes sager om realisering af energibesparelser. Den enkelte varmedistributionsvirksomhed, den enkelte netvirksomhed eller det enkelte naturgasdistributionselskab skal således, efter den foreslåede bestemmelse, ikke nødvendigvis selv gennemføre samkøringen. Varmedistributionsvirksomheden skal imidlertid sikre, at deres oplysninger overlades til en anden part, f.eks. et energiselskab eller en brancheorganisation, der efter instruktion af den overladende varmedistributionsvirksomhed, gennemfører samkøringen af de relevante oplysninger om realiserede energibesparelser, medmindre varmedistributionsvirksomheden selv foretager samkøringen på alle selskabernes vegne.

Forslaget indebærer, at varmedistributionsvirksomheder skal sikre, at oplysninger om varmedistributionsvirksomhedernes energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre varmedistributionsvirksomheder, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og distributionselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning. Varmedistributionsvirksomhederne skal ved samkøringen kontrollere, om den samme realiserede energibesparelse tilskrives mere end én netvirksomhed, ét distributionselskab eller en varmedistributionsvirksomhed én gang.

For ikke at foretage unødigt samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, forudsættes det, at varmedistributionsvirksomhederne, netvirksomhederne og gasdistributionselskaberne samlet set alene foretager én årlig samkøring. Dette skyldes hensynet til databeskyttelsesforordningens krav om proportionalitet i behandlingen af oplysninger.

Lov om varmforsyning indeholder hverken regler om, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal føre tilsyn med varmedistributionsvirksomheders forpligtelser til at realisere energibesparelser eller regler om, at disse virksomheder skal meddele ministeren oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af tilsynet eller for behandling af klager.

For en beskrivelse af, hvad betegnelsen samkøring dækker over, henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.

Det foreslås med forslaget til en ny § 28 b, stk. 8, at energi-, forsynings- og klimaministeren fører tilsyn med overholdelsen af § 28 b, stk. 1, 3 og 6, samt regler udstedt i medfør af stk. 2 og 9, og kan påbyde, at manglende overholdelse bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i forbindelse med tilsynet eller behandling af klager indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver hos varmedistributionsvirksomheder.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at der skal fastsættes en oplysningspligt for varmedistributionsvirksomheder, såfremt energi-, forsynings- og klimaministeren vil skulle indhente oplysninger om realiserede energibesparelser hos varmedistributionsvirksomheder. Disse oplysninger kunne f.eks. være resultatet af den samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, jf. forslaget til en ny § 28 b, stk. 6, i lov om varmforsyning. Det følger dog af energipareaftalen fra 2016, at Energistyrelsen kan bede varmedistributionsvirksomheder om alle nødvendige oplysninger til brug for styrelsens kontrol. Der eksisterer desuden allerede en oplysningspligt for netvirksomheder i § 84, stk. 1, i lov om elforsyning, samt for naturgasdistributionselskaber i § 45, stk. 1, i lov om naturgasforsyning.

Det forudsættes, at energi-, forsynings- og klimaministerens tilsyn i praksis vil foregå på skriftligt grundlag.

Forslaget vil have den virkning, at energi-, forsynings- og klimaministeren får en pligt til at føre tilsyn med varmedistributionsvirksomhederne efter lov om varmforsyning samt at energi-, forsynings- og klimaministeren i forbindelse med tilsynet eller behandling af klager kan indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver hos varmedistributionsvirksomheder.

Som det fremgår oven for, eksisterer der ikke pligter for varmedistributionsvirksomheder til at sikre samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser med andre energiselskaber på tværs af energiarter med henblik på at kontrollere om den samme realiserede energibesparelse tilskrives mere end en gang.

Med forslaget til den nye bestemmelse får energi-, forsynings- og klimaministeren i forbindelse med det foreslåede tilsyn, som ministeren skal udføre, også en udtrykkelig hjemmel til at påbyde overholdelsen af bestemmelserne i § 28 b, stk. 1, 3 og 6, samt regler udstedt i medfør af stk. 2 og 9.

Baggrunden for at indføre en påbudsbestemmelse er, at ministeren skal have mulighed for at udstede et påbud over for et energiselskab, såfremt ministeren ved det foreslåede tilsyn f.eks. måtte konstatere, at et selskab ikke har korrigeret for en energibesparelse, selvom samkøringen af oplysninger om realiserede energibesparelser har vist, at selskabets energibesparelse er blevet tilskrevet mere end en gang. Det er således nødvendigt for at kunne føre et effektivt tilsyn og for at sikre efterlevelse, at ministeren som følge af den foreslåede adgang til at føre tilsyn, også skal kunne påbyde, at forhold, der strider mod bestemmelserne § 28 b, stk. 1, 3 og 6, samt regler udstedt i medfør af stk. 2 og 9, bringes i orden.

Det forudsættes, at ministeren kan påbyde, at forholdene bringes i orden straks eller inden for en nærmere angivet frist. Om forholdet skal bringes i orden straks eller inden for en nærmere givne frist, afhænger af en konkret vurdering. Der vil ved denne vurdering f.eks. kunne lægges vægt på størrelsen af den dobbelt indberettede energibesparelse og antallet af dobbeltindberetninger fra det pågældende selskab.

Såfremt påbuddet ikke efterkommes, følger det af § 34, stk. 1, nr. 3, at den, der undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Ved at indføre en påbudsbestemmelse får ministeren mulighed for at udøve en effektiv håndhævelse, såfremt tilsynet viser, at reglerne ikke overholdes. Påbud er en mindre indgribende foranstaltning end bødestraf, hvorved energiselskabet ved modtagelse af et påbud får mulighed for at rette op på de ulovlige forhold, inden der skrives til politianmeldelse.

Det foreslås i den nye bestemmelse i § 28 b, *stk. 9*, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om den årlige samkøring af realiserede energibesparelser efter stk. 6 og om virksomhedernes gennemførelse af samlet samkøring efter stk. 7.

Baggrunden for at der tilvejebringes bemyndigelse til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om den årlige samkøring er, at der er behov for en nærmere regulering af, hvordan samkøringen praktisk gennemføres. Der er desuden behov for i den forbindelse at fastsætte regler om, at varmedistributionsvirksomheder, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning og naturgasdistributionselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, samlet skal sikre samkøringens gennemførelse, samt hvordan dette sikres.

Forslaget forventes at indebære, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser efter stk. 6 og om virksomhedens gennemførelse af en samlet samkøring efter stk. 7. Der vil efter den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om, hvilke relevante oplysninger der skal indgå i samkøringen, i hvilket format, herunder elektronisk, oplysningerne skal overlades og hvornår på året samkøringen skal gennemføres.

Det forventes, at energi-, forsynings- og klimaministeren efter dialog med brancheorganisationerne vil fastsætte regler om, hvad anses for at være relevante oplysninger. Disse regler vil desuden skulle overholde kravene i databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Efter den gældende § 28 b, stk. 4, skal aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder, indgås på markedsbestemte vilkår. Efter § 28 b, stk. 5, skal de af stk. 4. omfattede aftaler foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Virksomhederne skal på begæring fra Energitilsynet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.

Det foreslås, at der i § 28 b indsættes et nyt *stk. 10*, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om vurderingen af markedsbestemtheden og om fastsættelse af den markedsbestemte pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsbestemte pris efter stk. 5. for de aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter stk. 1 og for at opfylde regler udstedt i medfør af stk. 2.

Den foreslåede ordning indebærer, at energi-, forsynings- og klimaministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om vurderingen af, om aftaler er indgået på markedsbestemte vilkår. Den foreslåede ændring omfatter alene aftaler, der indgås med henblik på opfyldelse af de forpligtelser, der følger af lov om varmforsyning § 28 b, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 28 b, stk. 2.

Efter den foreslåede ændring vil der fortsat skulle foretages en vurdering af, om den indsendte dokumentation godtgør, at aftalen er indgået til en markedsbestemt pris og på markedsbestemte vilkår. Det forventes, at ministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier og metoder der nærmere skal lægges til grund for vurderingen. Ministeren kan f.eks. fastsætte nærmere regler om vurdering af dokumentation for overholdelse af armslængdeprincippet og sammenlignelighed.

Begrebet markedsbestemthed er identisk med armslængdeprincippet. Armslængdeprincippet indebærer, at en virksomhed ved indgåelse af aftaler med andre virksomheder, herunder interesseforbundne virksomheder, skal anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis aftalen var indgået mellem uafhængige aftaltparter. Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at mini-

steren kan fastsætte nærmere regler vurderingen og dokumentation herfor.

Den foreslåede ændring indebærer herudover, at ministeren kan fastsætte regler, der nærmere regulerer Energitilsynets skøn i forbindelse med fastsættelse af den markedsmæssige pris, der kan fastsættes i henhold til bestemmelsens stk. 2, såfremt markedsmæssigheden ikke findes godtgjort.

Ministerens forventes således at fastsætte regler om, at skønnet afskæres eller begrænses ved regler om anvendelse af bestemte kvantitative metoder. Ministeren kan herunder f.eks. fastsætte regler om, at kostpris plus avancemetoden med angivelse af bestemte kvantitative angivelser eventuelt i kombination med en eller flere andre metoder finder anvendelse, såfremt virksomhedens dokumentation ikke godtgør, at aftalen er indgået på markedsmæssige vilkår. Kostpris plus avancemetoden indebærer, at der ved vurderingen af armslængdeprisen tages udgangspunkt i de omkostninger, som en leverandør af varer eller tjenesteydelser har afholdt i forbindelse med en koncernintern eller koncernforbunden transaktion. Et passende procenttillæg, der svarer til avancen ved sammenlignelige uafhængige transaktioner, lægges til disse omkostninger, og omkostninger og procenttillægget udgør tilsammen en pris, der lever op til armslængdeprincippet.

Det forventes, at energi-, forsynings- og klimaministeren vil fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 10, efter dialog med brancheorganisationerne.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt *stk. 11*, hvorefter ministeren til brug for vurdering af aftalers markedsbestemthed, jf. stk. 4, kan fastsætte regler om revisionspligt og om dokumentationens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Den foreslåede ordning indebærer, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at virksomheder har pligt til hvert år at undergive dokumentationen revision. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om, hvilke tiltag revisor skal foretage for at kunne vurdere virksomhedens dokumentation for markedsbestemthed (f.eks. ved revision af dokumentationen for, at virksomheden har foretaget en sammenlignelighedsanalyse m.v.), og at revisor skal afgive erklæring om, at dokumentationen opfylder de fastsatte krav til en sådan analyse. En sammenlignelighedsanalyse indeholder en analyse og en stillingtagen til, hvilke sammenlignelige eksterne forhold der er anvendt af de interesseforbundne virksomheder til at fastsætte priser og vilkår i en given aftale. Det forventes, at den revision, som kan pålægges i forbindelse med dokumentation for, at aftaler, der er indgået på markedsmæssige vilkår, skal udføres i forbindelse med varmedistributionsvirksomhedernes prisetervisning efter lovens § 21 og anmeldelsesbekendtgørelse udstedt af Energitilsynet.

Den foreslåede ændring forventes herudover anvendt til at fastsætte regler om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde for aftaler, der indgås med henblik på at opfylde netvirksomhedernes energispareforpligtelse.

Den foreslåede ordning indebærer endvidere, at ministeren kan fastsætte regler om sagernes behandling i Energitilsynet, herunder regler om frister for fremsendelse af oplysninger og dokumentation i en bestemt form, f.eks. krav om anvendelse af bestemte skemaer i forbindelse med indsendelse af oplysninger og dokumentation, og at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at tilsynsopgaven i forhold til de væsentlige aftaler, som varmforsyningsvirksomheder indgår på energispareområdet, kan gennemføres så effektivt som muligt, samtidigt med at krav, som bliver pålagt varmforsyningsvirksomhederne efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse, er klare og forudberegnelige.

Den foreslåede ordning forventes således at have den virkning at øge effektiviteten af behandlingen af sager om markedsmæssighed af aftaler om energispareaktiviteter i Energitilsynet, ligesom de af energi-, forsynings- og klimaministeren fastsatte regler forventes at sikre forudberegneligheden, herunder skabe klarhed for de omfattede virksomheder om, hvad retsvirkningen af manglende dokumentation vil være.

Det forventes, at energi-, forsynings- og klimaministeren vil fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 11, efter dialog med brancheorganisationerne.

Til § 4

Det fremgår af § 52, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse af lov om fremme af vedvarende energi, at Energinet endvidere skal afholde de i § 27 c, stk. 8, 2. pkt., i lov om elforsyning nævnte omkostninger vedrørende ubalancer for elproduktionen.

Det foreslås, at henvisningen til § 27 c, stk. 8, 2. pkt., ændres til § 27 c, stk. 4, 2. pkt. Det er en konsekvensrettelse som følge af, at § 27 c, stk. 8, 2. pkt., af lovtekniske grunde er rykket til § 27 c, stk. 4, 2. pkt.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at der i elafgiftslovens § 7, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes en henvisning til en ny undtagelse til bestemmelsen. Den nye undtagelse er beskrevet under bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 2, hvortil der henvises. Det fremgår af disse bemærkninger, at der med lovforslagets § 5, nr. 2, indsættes et 3. pkt. i § 7, stk. 1, med en undtagelse til kravet i

elafgiftslovens § 7, stk. 1, 1. pkt., hvorefter transmissionselskaber skal måle forbruget af elektricitet hos de elforbrugere, som er tilsluttet virksomhedens net.

Til nr. 2

Efter gældende ret bestemmes det i elafgiftslovens § 1, at der efter lovens bestemmelser skal svares afgift til statskassen af elektricitet, der forbruges her i landet.

Efter elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, påhviler afgiftsbetaling den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet. Afgiftsbetalingen påhviler dermed netvirksomheder og transmissionsvirksomheder, der er omfattet af § 19 i lov om elforsyning. Der er tale om virksomheder, som fysisk kan levere elektricitet via virksomhedens net direkte til forbrugere, der er tilsluttet virksomhedens net. I dag findes der en række netvirksomheder, mens der kun findes én transmissionsvirksomhed, som er Energinet.

Det fremgår af elafgiftslovens § 7, stk. 1, 1. pkt., at transmissionsvirksomheden selv skal måle forbruget af elektricitet hos de forbrugere, som er tilsluttet virksomhedens net. Endvidere fremgår det af elafgiftslovens § 8, stk. 1, at transmissionsvirksomheden efter udløbet af hver afgiftsperiode skal opgøre periodens leverancer af elektricitet, og at den opgjorte mængde skal angives til SKAT inden for en frist. Til denne opgørelse er det nødvendigt, at der foreligger målinger af den leverede mængde elektricitet fra det pågældende net.

Der er 25 elforbrugere, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet, og som dermed får leveret elektricitet fra transmissionsnettet direkte til forbrug. Elmarkedet er tilrettelagt således, at transmissionsvirksomheden sælger og fakturerer en særlig ydelse, som består i transmission af elektricitet gennem transmissionsnettet til disse elforbrugere, direkte til elhandelsvirksomheder. Disse elhandelsvirksomheder står for salget af den samlede leverance af elektricitet til elforbrugerne. Ved opgørelsen af salgsværdien af selve transmissionen af elektricitet gennem transmissionsnettet anvendes målinger af den mængde elektricitet, som er leveret fysisk til disse elforbrugere.

Det følger af den foreslåede nye bestemmelse i elafgiftslovens § 7, stk. 1, 3. pkt., at det er en netvirksomhed i stedet for en transmissionsvirksomhed, som skal måle forbruget af elektricitet hos elforbrugere, som er tilsluttet en transmissionsvirksomheds net, hvis netvirksomheden har ansvaret for at foretage disse målinger efter regler i eller regler udstedt i medfør af lov om elforsyning. Den foreslåede bestemmelse indebærer en undtagelse til kravet i elafgiftslovens § 7, stk. 1, 1. pkt., hvorefter det er transmissionsvirksomheden selv, som skal måle forbruget af elektricitet hos de elforbrugere, som er tilsluttet transmissionsvirksomhedens net.

Baggrunden for den foreslåede nye bestemmelse i elafgiftslovens § 7, stk. 1, 3. pkt., er, at ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet ved en ændring af lov om elforsyning foreslås flyttet fra

transmissionsvirksomhederne (Energinet), til netvirksomhederne. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 og de specielle bemærkninger hertil, samt lovforslagets almindelige bemærkninger herom, afsnit 3.3.

Med den foreslåede ændring af elafgiftsloven tilpasses elafgiftslovens regler således til ændringen af § 22, stk. 1, nr. 2, i lov om elforsyning, hvorefter ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet, flyttes fra transmissionsvirksomhederne (Energinet) til netvirksomhederne.

Herefter vil der være hjemmel i elafgiftsloven til en undtagelse til kravet i elafgiftslovens § 7, stk. 1, 1. pkt., hvorefter en transmissionsvirksomhed selv skal måle forbruget af elektricitet hos de elforbrugere, der er tilsluttet transmissionsvirksomhedens net. Ifølge undtagelsen vil måleropgaven blive udført af en netvirksomhed i stedet for af transmissionsvirksomheden selv.

Det vil være en forudsætning for anvendelsen af undtagelsen, at netvirksomheden har ansvaret for at foretage måling af det nævnte forbrug af elektricitet efter elforsyningslovgivningen. Dette indebærer, at undtagelsen ikke finder anvendelse for måling af elektricitet fra en transmissionsvirksomheds eventuelle andre net end transmissionsnettet, medmindre netvirksomheden har ansvaret for målingen efter elforsyningslovgivningen. For tilfælde, hvor undtagelsen ikke finder anvendelse, vil det således være transmissionsvirksomheden selv, som skal måle forbruget af elektricitet hos de elforbrugere, som er tilsluttet transmissionsvirksomhedens net.

Det følger af den foreslåede nye bestemmelse i elafgiftslovens § 7, stk. 1, 4. pkt., at netvirksomheden ved anvendelsen af den foreslåede 3. pkt. løbende stiller oplysninger om det af netvirksomheden målte forbrug til rådighed for transmissionsvirksomheden.

At denne aktivitet skal ske løbende vil sige, at den skal være tilrettelagt således, at transmissionsvirksomheden ikke stilles anderledes end, hvis den selv havde målt forbruget rettidigt. Det vil sige, at transmissionsvirksomheden efter de foreslåede ændringer fortsat stilles således, at den altid vil være i stand til at opfylde sine forpligtelser efter elafgiftsloven, herunder kravet i elafgiftslovens § 8, stk. 1, hvorefter transmissionsvirksomheden efter udløbet af hver afgiftsperiode skal opgøre periodens leverancer af elektricitet m.v.

Ifølge de gældende straffebestemmelser i elafgiftslovens § 15, stk. 1, straffes med bøde den, som forsætligt eller groft uagtsomt overtræder elafgiftslovens § 7, stk. 1. Elafgiftslovens § 15, stk. 1, vil også gælde ved overtrædelser af de foreslåede nye 3. og 4. pkt., når disse to nye punkummer er blevet indsat i elafgiftslovens § 7, stk. 1.

Disse to nye punkummer pålægger netvirksomhederne nye handlepligter. Det vil sige, at det er netvirksomheden, som er ansvarssubjekt i relation til straffebestemmelserne i elaf-

giftslovens § 15, stk. 1, hvis denne forsætligt eller groft uagtsomt overtræder reglerne i de to nye punktummer.

Forsæt eller grov uagtsomhed vil f.eks. kunne foreligge i situationer, hvor netvirksomheden undlader løbende at stille fyldestgørende oplysninger om det af netvirksomheden målte forbrug for en forbruger af elektricitet fra transmissionsnettet til rådighed for transmissionsvirksomheden.

SKAT har på baggrund af elafgiftslovens § 16 hjemmel til at afgøre straffesager med et administrativt bødeforlæg i tilfælde, hvor sanktionen alene er bøde, og hvor den, der har begået overtrædelserne, erklærer sig skyldig i overtrædelserne og samtidig erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en nærmere angiven bøde. Den pågældende kan nægte at betale bøden, for at få sagen prøvet ved domstolene. Da der er tale om en straf, er det domstolene, der skal fastsætte principperne for udmåling af bøden. Den administrative praksis skal således være i overensstemmelse med retspraksis.

Det forudsættes, at bøden som udgangspunkt bør være i størrelsesordenen 10.000 kr.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven, som er erhvervsrettet, træder i kraft den 1. juli 2018 med henblik på at sikre overensstemmelse med ikrafttrædelsestidspunktet for øvrig erhvervsrettet lovgivning, der som udgangspunkt træder i kraft den 1. juli eller den 1. januar.

For så vidt angår bestemmelser i lov om elforsyning, som erstattes af netregler, som skal anvendes på tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden, vil disse bestemmelser ophæves ved lovforslagets ikrafttræden. Der er tale om nedenstående bestemmelser.

SOGL fastsætter krav bl.a. til TSO'ers (Energinet i Danmark) udarbejdelse af vilkår, betingelser og metoder, som den regulerende myndighed (Energitilsynet) herefter skal godkende.

SOGL art. 8 om offentliggørelse af vilkår, betingelser og metoder, finder anvendelse ved forordningens ikrafttræden. Bestemmelsen regulerer samme forhold som § 27 c, stk. 10, i lov om elforsyning.

SOGL art. 7 om Energitilsynets adgang til at kræve ændringer i vilkår, betingelser og metoder samt art. 11 om krav til Energinets høring af interessenterne, herunder de relevante myndigheder om udkast til forslag til vilkår, betingelser og metoder, finder anvendelse ved forordningens ikrafttræden. Bestemmelserne regulerer samme forhold som § 27 c, stk. 11, i lov om elforsyning.

SOGL art. 18-23 om opretholdelse af forsyningssikkerheden og om afhjælpende tiltag finder anvendelse ved forordningens ikrafttræden. Bestemmelserne regulerer samme forhold som § 27 a, stk. 1 og § 27 c, stk. 4, i lov om elforsyning.

SOGL art. 41-53 om dataudveksling finder anvendelse fra 18 måneder efter forordningens ikrafttræden, dvs. fra den 14. marts 2019. Hvis andre artikler omhandler leveringen eller anvendelsen af data som beskrevet i art. 41-53 i perioden mellem forordningens ikrafttræden og indtil den 14. marts 2019, anvendes seneste tilgængelige ækvivalente data i et dataformat, der er fastsat af den enhed, som er ansvarlig for leveringen af data, jf. art. 192. Bestemmelserne regulerer samme forhold som § 27 a, stk. 2, i lov om elforsyning.

SOGL art. 111 og 112 vedrører planlægning, herunder fastlæggelse af planlægningsprocesser og meddelelse af planer inden for balanceområder, finder anvendelse ved forordningens ikrafttræden. Bestemmelserne regulerer samme forhold som § 27 c, stk. 2 og 3, i lov om elforsyning.

SOGL art. 111, stk. 1, om indgivelse af produktionsplaner på Energinets anmodning, suppleres af metoden i GLDPM (Generation and Load Data Provision Methodology), hvorefter Energinet kan anmode om daglig kapacitetsindmelding. GLDPM er en metode udarbejdet i henhold til art. 16 i CACM. Metoden er endelig efter udløb af høringsperioden den 6. januar 2018. § 27 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om elforsyning, regulerer samme forhold som art. 111, stk. 1 og suppleres af metoden efter GLDPM.

CACM art. 8, stk. 2, litra e sammenholdt med art. 46, fastsætter en pligt for Energinet til at offentliggøre oplysninger om overføringskapacitet. CACM trådte i kraft 15. august 2015. NEMO'er (Nominated Electricity Market Operator, dvs. udpegede elektricitetsmarkedsoperatører, som på nuværende tidspunkt i Danmark er Nordpool) skal publicere kapaciteterne senest kl. 11.00 day-ahead-markedstid. Senest den 15. april 2016, dvs. senest 8 måneder efter forordningens ikrafttræden, fremsender NEMO'er en plan til Energitilsynet om udøvelsen af art. 46. Denne plan er først endeligt blevet godkendt i juni 2017. Planen skal angive en tidsplan for gennemførelsen på højst 12 måneder, hvilket vil sige, at art. 46 vil skulle anvendes fra juni 2018. Bestemmelserne regulerer samme forhold som § 27 c, stk. 1, i lov om elforsyning.

Ved den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, bemyndiges ministeren til at fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 1, nr. 15 og 19.

Lovforslagets § 1, nr. 15, om ophævelse af § 27 b i lov om elforsyning, skal først træde i kraft fra anvendelsestidspunktet for de bestemmelser i SOGL, der regulerer de samme forhold som § 27 b, som ændret ved dette lovforslags § 1, nr. 14. Indtil vilkår, betingelser og metoder efter SOGL er endeligt godkendt af de regulerende myndighed (Energitilsynet), vil lovens bestemmelser, der regulerer disse forhold, finde anvendelse.

I medfør af forordningen finder bestemmelserne anvendelse senest 1. januar 2020, hvor der skal være godkendt vilkår, betingelser og metoder. For en nærmere beskrivelse af, hvilke bestemmelser i SOGL, der ophæver § 27 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt. og stk. 3, i lov om elforsyning, henvises der til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14. Nedenfor fremgår relevante artikler i netreglerne, som erstatter § 27 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt. og stk. 3, i lov om elforsyning, med en angivelse af tidspunktet for anvendelse. Artiklerne finder anvendelse på et senere tidspunkt end lovforslagets ikrafttræden, hvorfor bestemmelserne i lov om elforsyning skal ophæves på et senere tidspunkt end resten af lovforslaget.

SOGL art. 84 om metode til at vurdere, om anlæg eller netelementer er relevante for koordinering af afbrydelser, fastsætter en frist på 12 mdr. efter forordningens ikrafttræden (14. september 2018) til at blive udarbejdet af TSO'er i fællesskab. Efter art. 6 skal metoden godkendes af de Energitilsynet senest 6 mdr. efter modtagelse af metoden (14. marts 2019). Metoden efter art. 84 forudsættes således at være endelig senest den 14. marts 2019.

Efter art. 85 identificeres de produktionsanlæg og forbrugsanlæg, som er relevante for koordinering af afbrydelser, senest 3 mdr. efter metoden i art. 84 er godkendt. Metoden efter art. 84 er endelig den 14. marts 2019, og art. 85 anvendes senest 3 måneder herefter, dvs. den 14. juni 2019.

Inden den 1. juli hvert kalenderår vurderer Energinet på ny, om et anlæg er relevant for koordinering af afbrydelser på grundlag af metode udarbejdet i henhold til art. 84 (14. marts 2019), dvs. herefter 1. juli 2019. Senest 3 måneder efter godkendelse af metode i art. 84, vurderer Energinet ved hjælp af denne metode, om netelementer er relevante for koordinering af afbrydelser og opretter en fælles liste herfor (14. juni 2019), jf. art. 87.

SOGL art. 92 om vurdering af planer for tilgængelighed for et relevant anlæg forudsætter, at relevante anlæg er identificeret efter art. 85 (14. juni 2019). Art. 92. har herefter virkning, når anlæg er identificeret den 14. juni 2019.

Efter art. 94 indgives inden 1. august hvert kalenderår, for relevante anlæg, en plan for tilgængelighed, der dækker det efterfølgende kalenderår, som forudsætter, at anlæg efter art. 85 er identificeret. Anlæg efter art. 85 er identificeret den 14. juni 2019 og den førstkomende 1. august herefter vil

være 1. august 2019. Planen efter art. 94 skal således indgives inden 1. august 2019 og denne plan kan udarbejdes fra det tidspunkt, hvor anlæg efter art. 85 er identificeret den 14. juni 2019.

SOGL art. 92 og 94 regulerer samme forhold som § 27 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om elforsyning, hvorfor bestemmelsen skal ophæves den 14. juni 2019.

SOGL art. 98 om validering af planer for tilgængelighed herunder undersøgelse af inkompatibiliteter ved planlægning af afbrydelser, finder anvendelse, når relevante anlæg er identificeret efter art. 85 (14. juni 2019) og når planer efter art. 94 er indgivet (1. august 2019).

SOGL art. 99 om endelig godkendelse af planer for tilgængelighed, som skal indsendes inden den 1. december hvert kalenderår, finder anvendelse, efter at relevante anlæg er identificeret efter art. 85 (1. august 2019). Krav om indsendelse finder således anvendelse den førstkomende 1. december herefter (1. december 2019).

SOGL art. 98 og 99 regulerer samme forhold som § 27 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om elforsyning, hvorfor bestemmelsen skal ophæves den 1. december 2019.

SOGL art. 102 og 103 om henholdsvis en procedure for håndtering af tvungne afbrydelser og om realtidsudførelse af planerne for tilgængelighed skal gælde for plan udfærdiget efter art. 94, indgivet inden 1. august hvert kalenderår, efter at relevante anlæg efter art. 85 er identificeret. Planen efter art. 94 indgives første gang den 1. august 2019. Plan efter art. 94 er en plan over et kalenderår og vil således omfatte perioden 1. januar 2020 – 31. december 2020. Dette betyder, at art. 102 og 103 først får virkning den 1. januar 2020. Bestemmelserne regulerer samme forhold som § 27 b, stk. 1, 2. pkt. og § 27 b, stk. 3, 1. pkt., i lov om elforsyning.

Tidspunkter for anvendelse af bestemmelser i SOGL, som angivet ovenfor, tager ikke forbehold for eventuelle forlængelser af frister for anvendelse. Fristerne kan blive forlængt, såfremt den regulerende myndighed f.eks. kræver ændringer i metode udarbejdet efter art. 84, og såfremt der ikke kan nås til enighed herom. Klageadgangen over f.eks. den endelige godkendte metode kan også forlænge fristen for anvendelsen af bestemmelser i SOGL.

Da anvendelsen af artikler, som regulerer samme forhold som pågældende bestemmelser i lov om elforsyning, kræver udarbejdelse af metoder, kan der ikke fastsættes et konkret ikrafttrædelsestidspunkt, og det findes derfor mest hensigtsmæssigt, at ministeren bemyndiges til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet, som dog forventes at være senest 1. januar 2020.

Nyaffattelsen af § 27 c, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, vil skulle sættes i kraft samtidigt med, at ophævelsen af § 27 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, sættes i kraft. Dette er en konsekvensændring, som følge af, at bestemmelsen om betaling, på tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden, vil henvise til

både § 27 b, stk. 1 og 3, og til SOGL. Der henvises hertil til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18. På tidspunktet, hvor stk. 1 og 3 ophæves, fordi bestemmelsens forhold reguleres af SOGL, skal § 27 c, der regulerer betaling af Energinets ydelser, alene henvises til SOGL. Der henvises herved til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Dette gælder også for hovedlovene, jf. lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og lov om afgift af elektricitet.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 9. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »forsyningssikkerhed« til: »elforsyningssikkerhed« og »forsyningssikkerheden« ændres til: »elforsyningssikkerheden«.

§ 5. I denne lov forstås ved følgende:

1-5) ---

6) Elhandelsvirksomhed.

7-21) ---

§ 8. Alle elforbrugere her i landet skal, medmindre omkostningerne er finansieret af statsmidler, jf. stk. 5, eller andet følger af §§ 8 a, 8 b og 9 a, betale en forholdsmæssig andel af de nødvendige omkostninger ved at gennemføre følgende offentlige forpligtelser:

1-2) ---

3) Energinets omkostninger til ydelser efter bestemmelserne i § 27 a, stk. 1, nr. 2, og § 30 i denne lov.

4) Netvirksomhedernes omkostninger til de ydelser, som disse efter bestemmelserne i § 22, stk. 5, og § 67 i denne lov og § 30 i lov om fremme af vedvarende energi er pålagt.

Stk. 2-5. ---

§ 20. Transmissions- og netvirksomheder skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser, herunder

1-3) ---

4) måle levering og aftag af elektricitet i nettet.

Stk. 2-5. ---

§ 22. En netvirksomhed ska

2. I § 5 indsættes som nyt nummer:

»6) *Elforsyningssikkerhed:* Sandsynlighed for, at der er elektricitet til rådighed for forbrugerne, når den efterspørges.«

Nr. 6-21 bliver herefter nr. 7-22.

3. § 8, *stk. 1, nr. 3*, affattes således:

»3) Energinets omkostninger til ydelser efter regler fastsat i medfør af § 30 i denne lov samt omkostninger forbundet med at sikre tilstedeværelsen af en tilstrækkelig elproduktionskapacitet efter Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer.«

4. I § 8, *stk. 1, nr. 4*, ændres »§ 22, stk. 5,« til: »§ 22, stk. 7,«.

5. I § 20, *stk. 1, nr. 4*, indsættes efter »i nettet«: », jf. dog § 22, stk. 1, nr. 2«.

1) ---

2) måle den elektricitet, der transporteres igennem virksomhedens net,

3-8) ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan beslutte, at netvirksomheder i samarbejde skal iværksætte forskning og udvikling med henblik på effektiv energianvendelse. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om udarbejdelse af planer for aktiviteterne og om godkendelse af disse.

Stk. 6. Netvirksomheder skal i samarbejde med transmissionsvirksomheder udarbejde årlige oversigter og prognoser til brug for markedets aktuelle og potentielle aktører og til belysning af opfyldelsen af offentlige forpligtelser.

Stk. 7. Realiseringen af energibesparelser efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 5, skal ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilte fra netvirksomheden.

Stk. 8. Indtægter og omkostninger forbundet med energibesparelser efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 5, skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra netvirksomhedens øvrige driftsmæssige indtægter og omkostninger. Indtægterne skal dække omkostningerne til energispareindsatsen i regnskabsåret. For meget henholdsvis for lidt opkrævede beløb reguleres via midlertidige prisændringer i det følgende regnskabsår.

Kapitel 5

Systemansvarlig virksomhed

§ 27. (Ophævet)

§ 27 a. Energienet er ansvarlig for forsynings sikkerheden og skal for at opfylde denne forpligtelse

1) opretholde den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningssystem og

6. I § 22, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »net,«: »og den elektricitet, der leveres til elforbrugere eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde,«.

7. I § 22 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. En netvirksomhed skal sikre, at oplysninger om netvirksomhedens realiserede energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre netvirksomheder, distributionsselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, og varmedistributionsvirksomheder med henblik på at kontrollere om en energibesparelse tilskrives mere end en gang.

Stk. 6. Netvirksomheder, distributionsselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, og varmedistributionsvirksomheder skal samlet sikre samkøringen efter stk. 5.

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 7-10.

8. I § 22 indsættes efter stk. 8, der bliver stk. 10, som nyt stykke:

»Stk. 11. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser efter stk. 5 og om virksomhedernes gennemførelse af samlet samkøring efter stk. 6.«

9. *Overskriften* til kapitel 5 affattes således:

»Kapitel 5

Elforsyningssikkerhed og systemansvarlig virksomhed«.

10. § 27 a ophæves og i stedet indsættes:

»§ 27. Energi-, forsynings- og klimaministeren har det overordnede ansvar for elforsyningssikkerheden og fastsætter niveauet herfor.

§ 27 a. Energienet har ansvar for at opretholde det fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed og for at overvåge udviklingen heraf.

2) sikre tilstedeværelsen af en tilstrækkelig produktionskapacitet i det sammenhængende elforsyningssystem.

Stk. 2. Energinet kan til varetagelsen af sine forpligtelser i stk. 1 indhente nødvendige oplysninger hos brugerne af nettet.

§ 27 b. Transmissionsanlæg stillet til Energinets rådighed og elproduktionsanlæg med en kapacitet på mere end 25 MW kan ikke tages ud af drift i længere tid uden godkendelse fra Energinet. Med henblik på opretholdelsen af forsyningssikkerheden kan Energinet mod rimelig betaling kræve godkendte driftsstop udsendt eller fremrykket.

Stk. 2. Af hensyn til varetagelsen af forsyningssikkerheden, jf. § 27 a, stk. 1, skal produktionsvirksomheder efter anvisning fra Energinet meddele, hvilke anlæg med en kapacitet på mere end 25 MW produktionsvirksomheden i en periode på op til 4 uger forventer at holde i driftsklar stand i periodens driftsdøgn. Produktionsvirksomheder skal senest dagen før driftsdøgnet underrette Energinet om, hvilke produktionsanlæg med en kapacitet på mere end 25 MW der forventes sat i drift i driftsdøgnet.

Stk. 3. Såfremt Energinet vurderer, at der ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at forsyningssikkerheden kan opretholdes med de anlæg, som forventes holdt driftsklare ifølge stk. 2, kan Energinet kræve, at yderligere elproduktionsanlæg holdes driftsklare, således at anlæggene kan producere elektricitet med et varsel fastsat af Energinet. Meromkostninger, der knytter sig til at holde et anlæg driftsklart, betales af Energinet.

§ 27 c. Energinet offentliggør for det følgende driftsdøgn oplysninger om overføringskapaciteten i det transmissionsnet, der er stillet til rådighed for Energinet.

Stk. 2. Brugere af det kollektive elforsyningsnet skal efter regler fastsat af Energinet og på baggrund af den i stk. 1 nævnte offentliggørelse anmelde planer for elproduktion, elforbrug og elhandel for det følgende driftsdøgn til Energinet. Elproduktion, som er omfattet af § 52, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi, er undtaget fra anmeldelsespligten.

Stk. 3. Energinet skal inden starten af det følgende driftsdøgn godkende planer for forventet elproduktion, elforbrug og elhandel, som er anmeldt til virksomheden efter stk. 2. Godkendelsen kan betinges af, at der sker omlægninger i planerne, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsyningssikkerheden.

Stk. 2. Ved anskaffelse af energi og andre ydelser til at opretholde det fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed anvender Energinet markedsbaserede metoder. Er der kun en virksomhed, der tilbyder ydelser omfattet af 1. pkt., anvender Energinet regulerede priser til betaling for ydelser.

Stk. 3. Energinet skal årligt udarbejde en redegørelse om elforsyningssikkerheden med anbefalinger om det fremtidige niveau herfor.

Stk. 4. Energinet har ansvar for, at der udarbejdes en fejl- og afbrudsstatistik. Netvirksomhederne har pligt til at levere data til brug herfor, hvis statistikken ikke allerede er tilgængelig, og Energinet anmoder herom.

Stk. 5. Energinet kan indhente oplysninger hos brugerne af nettet til varetagelse af sine forpligtelser efter stk. 1 og 3.«

11. I § 27 b, stk. 1, 2. pkt., udgår »mod rimelig betaling«.

12. I § 27 b, stk. 2, 1. pkt., udgår », jf. § 27 a, stk. 1,«.

13. § 27 b, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

14. I § 27 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »ifølge stk. 2« til: »ifølge stk. 2 og Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer«, og 2. pkt. ophæves.

15. § 27 b ophæves.

16. § 27 c, stk. 1-4, ophæves.

Stk. 5-12 bliver herefter stk. 1-8.

Stk. 4. Energinet kan efter godkendelsen af planerne påbygge elproduktionsvirksomheder at ændre produktionsomfang eller igangsætte produktion, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsynings sikkerheden.

Stk. 5. Elproduktion fra decentrale kraft-varme-produktionsanlæg og elproduktionsanlæg, der producerer VE-elektricitet eller anvender affald som brændsel, har prioriteret adgang til elforsyningsnettet. Ved omlægninger som nævnt i stk. 3 og 4 kan Energinet alene reducere eller afbryde prioriteret elproduktion, hvis en reduktion af elproduktion fra andre anlæg ikke er tilstrækkelig til at opretholde den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningssystem.

Stk. 6. Såfremt Energinet forlanger omlægninger som nævnt i stk. 3-5, yder Energinet betaling herfor. Energinet yder dog ikke betaling, hvis Energinet forlanger omlægninger i forhold til anmeldte planer for elproduktion, elforbrug og elhandel som nævnt i stk. 3, inden planerne er godkendt, og omlægningerne er nødvendige

1) for ikke at overskride den offentliggjorte overføringskapacitet som nævnt i stk. 1 eller

2) for at bringe balance i de enkelte brugeres planlagte elproduktion, elforbrug eller elhandel.

Stk. 7. Ved overhængende risiko for netsammenbrud samt under netsammenbrud og genopbygning af nettet kan Energinet uden betaling kræve de nødvendige omlægninger af produktion, handel og forbrug.

Stk. 8. Såfremt en brugers faktiske elproduktion, elforbrug eller elhandel i et driftsdøgn ikke svarer til det, som er godkendt efter stk. 3, kan Energinet kræve, at der ydes rimelig betaling for de ubalancer, det påfører systemet. Energinet afholder dog omkostninger for ubalancer som nævnt i 1. pkt. for elproduktion fra en vindmølle omfattet af §§ 39 og 41 i lov om fremme af vedvarende energi, og fra et VE-elproduktionsanlæg omfattet af § 43 a, stk. 2 og 7, § 44, stk. 2 og 5, § 45, stk. 3, og § 47 i lov om fremme af vedvarende energi.

Stk. 9. Omlægninger som nævnt i stk. 3-5 skal ske efter objektive kriterier, som fastsættes af Energinet på grundlag af samfundsøkonomiske og miljømæssige hensyn. Energinet fastsætter endvidere objektive kriterier for beregning af betalingen for reduktion eller afbrydelse efter stk. 5.

Stk. 10. De regler og kriterier, som Energinet fastsætter i medfør af stk. 2 og 9, skal være tilgængelige for brugere og potentielle brugere af det kollektive elforsyningsnet.

Stk. 11. Energinet skal efter høring af relevante parter anmelde regler og kriterier, som Energinet fastsætter i medfør af stk. 2 og 9, til Energitilsynet. Energitilsynet kan give pålæg om ændring af reglerne og kriterierne, jf. § 77.

Stk. 12. Elproduktion fra havvindmølleparker som nævnt i § 34 i lov om fremme af vedvarende energi er undtaget fra ovenstående bestemmelser.

17. I § 27 c, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 1, 2. pkt., ændres »som nævnt i stk. 3 og 4« til: »som nævnt i Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer«.

18. § 27 c, stk. 6, der bliver stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Energinet yder rimelig betaling for ydelser relateret til, at godkendte driftstop af transmissions- eller elproduktionsanlæg kræves udskudt eller fremrykket, jf. § 27 b, stk. 1, til at elproduktionsanlæg kræves holdt driftsklare, jf. § 27 b, stk. 3, eller til beslutninger om ændringer af planer eller aktivering af afhjælpende tiltag i medfør af Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer.«

19. § 27 c, stk. 6, der bliver stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Energinet yder rimelig betaling for ydelser relateret til beslutninger om ændringer af planer eller aktivering af afhjælpende tiltag i medfør af Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer.«

20. I § 27 c, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »som er godkendt efter stk. 3,« til: »som er meddelt efter Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer,«.

21. I § 27 c, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »som nævnt i stk. 3-5« til: »som nævnt i stk. 1«, og »efter stk. 5« ændres til: »efter stk. 1«.

22. § 27 c, stk. 10 og 11, ophæves.

Stk. 12 bliver herefter stk. 6.

23. I § 27 c indsættes efter stk. 12, der bliver stk. 6:

»Stk. 7. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om krav til afrapportering og nærmere regler om betaling for ydelser i henhold til stk. 2.«

§ 27 d. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om de i §§ 27 a, 27 b og 27 c nævnte forhold.

Stk. 2-3. ---

§ 27 e. Energinets omkostninger til opretholdelse af den i § 27 a, stk. 1, nr. 2, nævnte produktionskapacitet i perioden 1. januar 2000 til og med den 31. december 2003 indregnes i virksomhedernes priser med lige store årlige beløb i 10 år i perioden mellem 1. januar 2000 og 31. december 2010.

§ 46. ---

Stk. 2. De af stk. 1 omfattede aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal udarbejde skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed. Dokumentationen forelægges Energitilsynet efter anmodning. Hvis markedsmæssigheden af en aftale ikke findes godtgjort, kan Energitilsynet skønsmæssigt fastsætte den markedsmæssige pris. Den skønsmæssigt fastsatte pris vil blive lagt til grund for den økonomiske regulering af den kollektive elforsyningsvirksomhed.

24. § 27 d, stk. 1, affattes således:

»Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udførelse af de opgaver, som påhviler Energinet i medfør af §§ 27 a og 27 c.«

25. § 27 e ophæves.

26. I § 46, stk. 2, 5. pkt., indsættes efter »den markedsmæssige pris«: », jf. dog stk. 3«.

27. I § 46, stk. 2, 6. pkt., indsættes efter »Den skønsmæssigt fastsatte pris«: »eller den pris, Energitilsynet fastsætter efter regler udstedt i medfør af stk. 3,«.

28. I § 46 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris efter stk. 2, for de aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter § 22, stk. 1, nr. 5, og for at opfylde regler udstedt i medfør af § 22, stk. 4.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om revisionspligt og om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.«

§ 2

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 6. september 2016, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1399 af 5. december 2017 og senest ved § 3 i lov nr. 1667 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 14. ---

Stk. 2. ---

1. I § 14 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

Stk. 3. Realiseringen af energibesparelser efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, skal ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilte fra distributionsselskabet.

Stk. 4. Distributionsselskaberne skal betale energi-, forsynings- og klimaministerens omkostninger til opgaver forbundet med distributionsselskabernes opgaver vedrørende energibesparelser, jf. stk. 1, nr. 4.

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning til dækning af omkostningerne efter stk. 4.«

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om samfakturering af de ydelser, forbrugeren modtager i henhold til denne lov.

»*Stk. 3.* Et distributionsselskab skal sikre, at oplysninger om distributionsselskabets realiserede energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre distributionsselskaber, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og varmedistributionsvirksomheder, med henblik på at kontrollere om en energibesparelse tilskrives mere end en gang.

Stk. 4. Distributionsselskaber, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og varmedistributionsvirksomheder skal samlet sikre samkøringen efter stk. 3.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 5-8.

2. I § 14 indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 8, som nyt stykke:

»*Stk. 9.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser efter stk. 3 og om virksomhedernes gennemførelse af samlet samkøring efter stk. 4.«

§ 28 c. ---

Stk. 2. De af stk. 1 omfattede aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Selskaberne udarbejder skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed. Dokumentationen forelægges Energitilsynet efter anmodning. Hvis markedsmæssigheden af en aftale ikke findes godtgjort, kan Energitilsynet skønmæssigt fastsætte den markedsmæssige pris. Den skønmæssigt fastsatte pris vil blive lagt til grund for den økonomiske regulering af selskabet.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder tilsvarende for aftaler, der indgås af Energinet eller denne virksomheds heljede datterselskaber, jf. § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet.

3. I § 28 c, *stk. 2, 5. pkt.*, indsættes efter »den markedsmæssige pris«: », jf. dog stk. 4.«

4. I § 28 c, *stk. 2, 6. pkt.*, indsættes efter »Den skønmæssigt fastsatte pris«: », eller den pris Energitilsynet fastsætter efter regler udstedt i medfør af stk. 4.«

5. I § 28 c, *stk. 3*, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og regler fastsat i medfør af stk. 4.«

6. I § 28 c indsættes som *stk. 4 og 5*:

»*Stk. 4.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris efter stk. 2, for de aftaler, som naturgasdistributionsselskaber indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter 14, stk. 1, nr. 4, og for at opfylde regler udstedt i medfør af § 14, stk. 2.

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om revisionspligt og om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.«

§ 3

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 523 af 22. maj 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 663 af 8. juni 2017, § 5 i lov nr. 1399 af 5. december 2017 og lov nr. 1677 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 21. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser, jf. dog stk. 6

§ 28 b. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder, skal indgås på markedsbestemte vilkår.

Stk. 5. ---

1. I § 21, stk. 4, indsættes efter »§§ 20, 20 b eller 20 c«: », § 28 b, stk. 4.«.

2. I § 28 b, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Energitilsynet fastsætter skønmæssigt en markedsbestemt pris, der kan indregnes i varmedistributionsvirksomhedens priser efter lovens kapitel 4, jf. dog stk. 10, hvis tilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsbestemte vilkår.«

3. I § 28 b indsættes som *stk. 6-11*:

»*Stk. 6.* En varmedistributionsvirksomhed skal sikre, at oplysninger om varmedistributionsvirksomhedens realiserede energibesparelser én gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre varmedistributionsvirksomheder, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og distributionsselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, med henblik på at kontrollere om en energibesparelse tilskrives mere end en gang.

Stk. 7. Varmedistributionsvirksomheder, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og distributionsselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, skal samlet sikre samkøringen efter stk. 6.

Stk. 8. Energi-, forsynings- og klimaministeren fører tilsyn med overholdelsen af stk. 1, 3 og 6, samt regler udstedt i medfør af stk. 2 og 9, og kan påbyde, at manglende overholdelse bringes i orden straks eller inden nærmere angivet frist. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i forbindelse med tilsynet eller behandling af klager indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver hos varmedistributionsvirksomheder.

Stk. 9. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser efter stk. 6 og om virk-

somhedernes gennemførelse af samlet samkøring efter stk. 7.

Stk. 10. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om vurderingen af markedsbestemtheden og om fastsættelse af den markedsbestemte pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsbestemte pris efter stk. 5, for de aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter stk. 1 og for at opfylde regler udstedt i medfør af stk. 2.

Stk. 11. Til brug for vurdering af aftalers markedsbestemthed, jf. stk. 4, kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte regler om revisionspligt og om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.«

§ 4

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 9. februar 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 52, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »§ 27 c, stk. 8, 2. pkt.« til: »§ 27 c, stk. 4, 2. pkt.«

§ 52. Energinet skal sælge elproduktion fra vindmøller omfattet af §§ 39 eller 41 og andre VE-elproduktionsanlæg omfattet af § 43 a, stk. 2 og 7, § 44, stk. 2, § 45, stk. 3, og § 47 på Nordpool og udbetale salgssummen til anlægsejeren. Energinet skal endvidere afholde de i § 27 c, stk. 8, 2. pkt., i lov om elforsyning nævnte omkostninger vedrørende ubalancer for elproduktionen.

Stk. 2-6. ---

§ 5

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 1667 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 1*, ændres »eget forbrug af elektricitet.« til: »eget forbrug af elektricitet, jf. dog 3. pkt.«

2. I § 7, *stk. 1*, indsættes som 3. og 4. *pkt.*:

» Forbruget af elektricitet hos forbrugere, som er tilsluttet transmissionsvirksomhedens net, måles af en netvirksomhed, hvis netvirksomheden har ansvaret for at foretage disse målinger efter regler i eller regler udstedt i medfør af lov om elforsyning. Netvirksomheden stiller løbende oplysninger om det målte forbrug til rådighed for transmissionsvirksomheden.«

§ 7. Netvirksomheder og transmissionsvirksomheder omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1, skal måle forbruget af elektricitet hos de forbrugere, der er tilsluttet virksomhedens net, samt eget forbrug af elektricitet. Virksomheden skal føre et regnskab over det nævnte forbrug samt over mængden af elektricitet, der leveres og distribueres for andre registrerede virksomheder, som kan danne grundlag for opgørelsen af de afgiftspligtige elmængder, det i hver afgiftsperiode opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen af afgiftsbetalingen.

Stk. 2-6. ---

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 15 og 19.